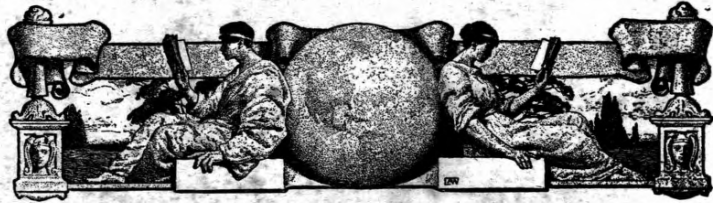

ΤΟΜΟΣ Β'—ΤΕΥΧΟΣ 18
"Αθήναι, "Αρτίλιος 1899"

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

◀ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ▶

* Η Πολιτεία	Α. Σπουργίτη
* Η ἀλήθεια περί του Λόρδου Βύρωνος	Μιλτ. Ι. Δασκαλάκη
Διαφρεπίς Ἑλληγίδες κατὰ Ἰθ' αἰῶνα ("Ελισάβετ Μουζάν).	Σπ. Δε-Βιάζη
* Οργανωτική ἐκστρατείας εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατὸν...	ΚΑΒΑΝΣ
Τὸ Μετάλλιον τῆς Ἁγίας Ἑλένης (Le Guillois—Διήγημα)...	* Ἡρ. Σταύρου
* Ἐμβολισμὸς Ἀένδρων.....	...
Τὸ Πρακτικὸν Ἀγροτικὸν Σχολεῖον.....	Δημ. Α. Ζωγράφου
* Ἀσυνμικτὰ ἀπομνημονεύματα (Κλοπή ἐν κατοικίῳ κτηρίῳ)	Λ.
Τὸ ἀνθρώπινον γένος	Δημοσθ. Λαπουσιάδου
* Ἡ Ἀστυνομία μας (Αἱ μεταβολαί).....	† Ἀλεξ. Καμπά
* Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν τραγουδιῶν τοῦ Χάινε.....	Μίτσας Π.
Στήλη πρακτικῆ	Τ.
* Ἡ Ἀγροϋλακὴ.....	Γ. Σπανίδου
Αἰγυπτιακὰ γράμματα	ΕΛΛΗΝΟΣ
Βασίλειὸς ἄνευ Θρόνου (Montesquieu—τὸ μυθιστόρημά μας).....	Μίτσας Περωτῆ
* Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΣ	Δημ. Α. Ζωγρ.
* Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνὸς (Μάρτιος).....	Εὐγενίας Ζωγράφου
ΔΙΔΑΞΕΙΣ	
Ο ΚΟΣΜΟΣ : Αἱ συντεχνίαι (Σελ. 551).—Ἡ διαπόμεν-	
αις τῶν οἰκογενειῶν (Σελ. 553).—Διατήρησις τῶν	
σισαφυλιῶν (Σελ. 555).—Ἡ ἐλεγχὸς τοῦ κ. Γούναρη	
(Σελ. 556).—Ἡ ἀγὼν τοῦ κ. Μίτσι (Σελ. 559).—	
Μιμηθῶμεν ἐδεργετικὰς προόδους.—Ἐδῶ ὀποστηρί-	
ζομεν τὴν ὀπισθοδρόμησιν (Σελ. 561).—Τὸ Ἑλλη-	
νικὸν μηχανουργεῖον (Σελ. 563)—Κατοστροφαὶ τῆς	
Σικελίας (Σελ. 565).—Αἱ πρόσοδοι τῆς Γεωργικῆς Ἐ-	
ταιρίας (Σελ. 567).—Ἐθνικαὶ ἐπιδημίαι (Σελ. 568).	
—Ἡ γεωργία ἐν Ρουμανίᾳ (Σελ. 568).—Ἐνοριακὸς	
φιλικὸς θρωπικὸς σύλλογος (Σελ. 571)—Ἐργάται συ-	
νταταῖροι (Σελ. 572).—Τὸ λαχεῖον τοῦ Στόλου (Σελ.	
574).—Ἡ πολιτικὴ κατάστασις (Σελ. 577).	
ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ.—Δήλωσις.—Βιβλία καὶ Περιοδικά.	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΣΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.—ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διευθυνσις : ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83=ΑΘΗΝΑΣ

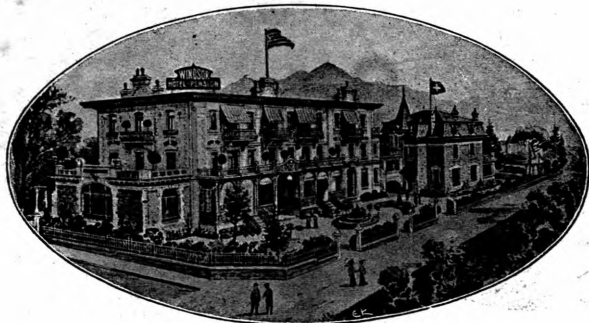
*Ανταποκριτής καθ' ἑλλην τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ
Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔναντι Ἀγερῶν Γυμνασίου.

Πάν χειρόγραφον, δημοσιευόμενον ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται.
Πάν σύγγραμμα, ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγραφομένων νέων συνδρομητῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκαστου μηνός.

*Αντιπρόσωπος καθ' ἑλλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. Αναστάσιος Μάλτος. (*Οδησός.—Rue Pouschkine, No 66).

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΔΗΜΗΤΡ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

HOTEL WINDSOR

LAUSANNE—SUISSE

1er Ordre — Maison de famille.

Installation moderne.

GRAND PARC on bragé

PRIX MODERES

Situé entre Ouchy et Lausanne

Famille MARTIN

et P. BARRIERE

Propriétaires

ΛΗΞΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909

Α'. ΚΑΗΡΩΣΙΣ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909

4 δραχμαὶ ἑκα-
στον γραμματίον
λοχὸν διὰ τὰς 4
κλήρωσις.

ΔΡΑΧ 900,000 ΚΕΡΑ

Μία δραχμὴ ἑ-
καστον γραμματίον
λοχὸν διὰ μίαν
κλήρωσιν.

ΚΕΡΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος ἐξ	100,000	Δραχμῶν
1	Κέρδος ἐξ	25,000	»
1	Κέρδος ἐκ	10,000	»
3	Κέρδη ἐκ	5,000	»
5	Κέρδη ἐκ	1,000	»
411	Κέρδη ἐξ	100	»
578	Κέρδη ἐκ	50	»

1000 ἐν δλω Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 »

Γραμμάτια πωλοῦνται : Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίον, λοχὸν διὰ μίαν ἐκ τῶν τσοσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗΝ

Ο ΣΑΠΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

εἶνε ἀγνός
εἶνε λεπτεῖς ἀρωματι-
σμένος.
μαλακώνει τὴν ἐπι-
δερμίδα.
εἶνε εὐθηνότερος παν-
τὸς ἐφαμιλλου του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλά καταστήματα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Φαρμακεῖον ΒΥΡΙΝΗ καὶ ΤΙΟΥ ὁδὸς Γ' Σ)δρίου 12.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ & ΘΕΜ. ΒΑΡΑΓΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΪΑΣ

Ἐν Ὁδῷ Ὁμήρου Ἀριθ. 4.

Μία ἐπισκεψίς εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἐπιπλοποιεῖον θέ-
λει πείση καὶ τὸν πλέον δίσπιστον περὶ τῆς καλλι-
τεχνικῆς τελειότητος εἰς τὴν ἐφθασεν ἡ ἐργασία τοῦ
ἐν λόγῳ καταστήματος. Ἀσφαλῶς ὑπερβάλλει τὰ
Εὐρωπαϊκὰ ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκλεκτῆς
Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἔχει ἐπιφέρει. Συνιστῶμεν ἐκθύ-
μως τὸ Κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀθηναίου καὶ Βαράγκη.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

(Ἀπὸ 3 Νοεμβρίου)

*Αναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

- 6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγα-
λόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— » Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλ-
λήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 » Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 » Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ. Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν, Τετάρ-
την καὶ Σάββατον.

*Αναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

- 7.10 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 » Ταχεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην, Πέμπτην
Παρασκευήν.
11.35 » Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.45 » Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν,
Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
3.45 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.

*Αναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

- 7.— μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγα-
λόπολιν, Τρίπολιν.
12.40 μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Μεγαλόπολιν,
Τρίπολιν.

*Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας

- 2.45 μ. μ. Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὥς ἄνω).
4.40 » Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 » Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.10 » Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν,
Καλαβρύτων.
8.20 » Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπό-
λεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν Συνεδρίας
τῆς 1 Μαρτίου 1909)

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἐταιρείας
Ἐπιθεωρητικῆς Τύπου Ἀθηνῶν.

α') Καταργεῖται ὁλοκληρῶς ἡ ἀποστολὴ δω-
ρεῶν τῶν ἐβδομαδιαίων φύλλων καὶ περιοδικῶν
τῶν ὑπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἐταιρείας ταύ-
την διευθυνομένων.

β') Οὐδεὶς ἀναγνωρίζεται ὡς συνδρομητὴς
καὶ λαμβάνει σειρὰν φύλλων, ἂν μὴ προκατέ-
δαλε τὴν ἐπιστίαν αὐτοῦ συνδρομῆν. Ἐπιτρέ-
πεται μόνον ἡ ἀποστολὴ φύλλου ἢ τεύχους ὡς
δείγμα εἰς πάντα αἰτούντα, καὶ

γ') Ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ διευθυνταὶ οἱ
ἀποτελοῦντες τὴν Ἐταιρείαν ἄναγράφει στε-
ρεοτύπως εἰς ὅλα τὰ ὑπ' αὐτῶν διευθυνομένα
φύλλα τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν τῶν δι-
τροποῦντων εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς
τῶν εἰς οἰκονομικὰ ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐβδομαδιαίων
ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων προβλέπουσα ἢ ἄνω γνώμη χαρακτηρίζει ὡς χρησίμους τὰς δαπάνας πολυτελείας.

Ἐν τούτοις ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα βαθύτερον θέλωμεν εὐχερῶς πεισθῆ ὅτι καὶ μὲν μία τοιαύτη ἀπότομος μεταβολὴ θὰ ἐπέφερε καταστροφάς, ἐπειδὴ οὕτω διερρυθμίσθησαν ἔκτοτε τὰ πράγματα, βαθμηδὸν ὅμως αἱ πληγαὶ ἤθελον ἐπουλαῖν καὶ ἅπασαι ἐκείναι αἱ τάξεις, αἱ περιέχουσαι ἐν ἑαυταῖς στοιχεῖα ζωῆς, θὰ ἐτρέποντο εἰς ἐργασίας ἐπωφελεστέρας καὶ χρησιμωτέρας.

Ὁ ἐξοδεύων εἰς δαπάνας πολυτελείας καὶ συνεπῶς οὐδὲν ἢ ὀλιγώτερον, ἐκείνου ὃ ὤφειλε, ἐξοικονομῶν ἐκ τοῦ εἰσοδήματός του, συντελεῖ ὅπως ἡ αὐτῆς τοῦ γενικοῦ κεφαλαίου γίνεται βραδυτέρα. Ἡ ἐπιβράδυνσις ὅθεν αὕτη τῆς παραγωγῆς κεφαλαίου δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἀποτελέσματα, ἀφ' οὗ τὸ ἐξοικονομούμενον κεφάλαιον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν παραγωγὴν. Ὅπου μεγαλύτερον κεφάλαιον ἐξοικονομεῖται καὶ πλεονάζει ἐτησίως, τόσον ἡ παραγωγὴ ἔχει εὐρύτερα μέσα ἐπεκτάσεως, παράγονται περισσότερα χρήσιμα πράγματα. Τὸ ἐκ τῶν βιομηχανιῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν πολυτελῶν εἰδῶν ἀποσπασθὲν κεφάλαιον, θέλει κατ' ἀνάγκην στραφῆ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν διὰ τὸ πολὺ κοινῶν χρησίμων πραγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ οὕτως ἀφαιρούμενα κεφάλαια ἐκ τῶν κλάδων ἐργασίας, οἷτινες θέλουσι παύσῃ νὰ ὑφίστανται ἢ σημαντικῶς περιορισθῇ, καὶ τὰ ὁσημέραι ἐξοικονομούμενα ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν θέλουσι προσφερθῆ ἀθρόα καὶ ἀφθονα καὶ θέλουσι κατ' ἀνάγκην ἐλαττωσὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν ὁ τόκος φυσικῶς θέλει ἐκπέσῃ καὶ τὰ κεφάλαια θέλουσι γίνῃ εὐνότερα. Ἐπειδὴ ὅθεν αἱ δαπάναι τῆς παραγωγῆς, καθισταμένου εὐνοτέρου ἐνὸς τῶν παραγόντων ταύτης, τοῦ κεφαλαίου, θέλουσι ἐλαττωθῆ, ἐξ ἐνὸς ἢ τιμῆ τῶν διὰ τὸ πολὺ κοινῶν χρησίμων πραγμάτων θέλει ἐλαττωθῆ ἐν ὧ ἐξ ἑτέρου ἢ ἀμοιβῆ τῆς ἐργασίας θέλει ἀνέλθῃ. Διτῶς ὅθεν θέλει ὀφελῆθῃ ὁ πολὺς λαὸς πληρωνόμενος ἀκριβώτερον διὰ τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀγοράζων εὐνότερον τὰ χρήσιμα πράγματα.

Διὰ τοῦς ἄνω λόγους ὅθεν θὰ ἦτο ἐπιθυμητὸν ὅπως περιορισθῇ ἡ πολυτέλεια καὶ λάβῃ τὸ κεφάλαιον ἐτέραν ἐπωφελεστέραν τροπὴν· οὕτω δὲ θέλει ἐπέλθῃ καταλλήλοτα καὶ ταχύτερα διανομὴ τοῦ πλούτου ἢ διὰ τῆς πολυτελείας ὡς κοινῶς νομίζεται.

Ἐντελῶς καταστρεπτικὴ ἰδίως διὰ τὰς ἰδιωτικὰς οἰκονομίας καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὰς μεσαιὰς τάξεις εἶνε ἡ πολυτέλεια ὁσάκις ἐκινεῖται εἰς σπατάλην, ὁσάκις δηλαδὴ ἡ ἐτησίαν ἀνάληψιν ὑπερβαίνει τὰς ἐτησίας προσόδους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ καταστροφὴ εἶνε τελεία, περιεχομένων

εἰς πέναν τῶν μεσαιῶν τάξεων, τῶν ἐπαγγελματικῶν, αἵτινες εὐποροῦσαι ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον στήριγμα διὰ πᾶν ἔθνος. Ἀξία παρατηρήσεως εἶνε ὡς πρὸς τοῦτο ἢ ἀπὸ αἰῶνων παρατηρούμενη ἐξοικονομησις ἐκ ἀπορίας τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ κατορθώσαντος νὰ ἀποταμιεύσῃ γενικῶς πλοῦτον καλῶς διανεμημένον.

Ἄλλ' ἐν γένει παντοῦ, εἰ καὶ ὑπάρχουσι βεβαίως πολλαὶ ἐξαιρέσεις, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀναλόγως πρὸς τὸ εἰσόδημα καὶ εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν γνωρίμων ἐμποιεῖ πολλὴν ἐντύπωσιν, ὁσάκις τις ἐξέρχεται τοῦ κανόνος, ἐὰν παρατηρητῆται ἐξοδεύων πέραν τοῦ εἰσοδήματος, ὡς ὁ ὑπάλληλος πέραν τοῦ μισθοῦ. Ἐν τούτοις ἡ Ἑλλάς καὶ ὡς πρὸς τοῦτο παρουσιάζει τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ δυστυχῆς φαινόμενον ὅτι ἂν μὴ πάντες, τὸ πλεῖστον τοῦλάχιστον μέρος, δαπανῶσι πέραν τῶν ἀπολαβῶν των, ἰδίως οἱ μισθωτοὶ πέραν τοῦ μισθοῦ. Κατήντησε νὰ μὴ ὑπάρχωσι διαβαθμίσεις δαπανῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλ' οἱ κατέχοντες κοινωνικὴν τινα θέσιν ἐπιδιώκουσι καὶ κατορθώνουσι νὰ δαπανῶσιν ὡς οἱ πλοῦστοι. Τὸ περιστάτικόν καθίσταται σχεδὸν μυστηριώδες καὶ γεννάται ἡ ἀπορία πῶς καὶ ποῦ ἐξευρίσκονται τὰ δαπανώμενα. Πιθανῶς συντελοῦσιν ἡ εὐκολώτερα ἐπιτυχία δανείων παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων, ἢ πάντοτε παρεχομένην συνδρομὴν ἐν ἀντιθέσει περιστάσει, ἔστω καὶ ἂν ἐξεπήγασαν αὐταὶ ἐκ σπατάλης, οὕτως ὥστε ὁ σπαταλῶν ἔχει πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τὸν διαθρήψῃ καὶ πολλοὶ ἕτεροι λόγοι, οὓς θεωροῦμεν, ὡς εὐνοήτους, περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν. Καὶ δύναται μόνον νὰ θεωρηθῇ τὸ ἔργον φιλόνηρον, ἀλλ' ἀποτελεῖ οἰκονομικὸν ὀξύμωρον καὶ θέλει ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα καταστροφάς ἐὰν ἐξακολουθῆται ἡ ἐργασία ὀλιγῶν νὰ συντηρῆ τὸσα ἀργὰ καὶ ἀνωφελῆ στοιχεῖα.

Ἐν τούτοις καὶ αὕτη ἡ σπατάλη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὠφέλιμος ὑπὸ γενικὴν πλουτολογικὴν ἔποψιν ἀλλ' ὑπὸ μίαν καὶ μόνην μορφήν, ἐφ' ὅσον ἀφαίρει πολλακίς χρήμα κακῶς κτηθὲν ἢ κακῶς χρησιμοποιούμενον καὶ μεταβιβάζει εἰς ἐτέρους παράγοντας διενεργούσα τρόπον τινα ἐπιλογὴν καὶ καθιστῶσα πέντητας τοὺς ἀναξίους νὰ διαχειρισθῶσι τὸν πλοῦτον των. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη χρησιμότης ὑπάρχει ἐκεῖ ἐνθα οἱ σπαταλῶντες ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσεις καὶ ἡ σπατάλη χρησιμεύει ὅπως καταρρίψῃ τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας· ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ σπατάλη ἀποτελεῖ τὸν κανόνα ἀναμφιβόλως τὸ μοιραῖον τέλος, ὁ οἰκονομικὸς θάνατος θέλει ἐπέλθῃ.

Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἐκεῖ ἐνθα ὑπάρχει πλοῦτος, εἰς τὰ εὐποροῦντα ἔθνη, ἀπεδείχθη ἡ πολυτέλεια, ἡ ὑπερβαίνουσα τὸ μέτρον, ἔστω καὶ ἐὰν μὴ ὑπερβαίη τὸ εἰσόδημα τοῦ δαπανῶντος, εἶνε ἐπιζή-

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ*

μιος διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν, καθ' ὅσον τὸ πλεονάζον χρήμα θὰ ἐχορησιμοποιεῖτο εἰς ἄλλους κλάδους καὶ θὰ ἀνεκούφιζε τὸν λαόν, πόσον τὸ κακὸν εἶνε μεῖζον δι' ἔθνη πτωχὰ, μὴ ἔχοντα ἀνεπτυγμένην βιομηχανίαν τῶν εἰδῶν τούτων καὶ ἐξαναγκάζομενα νὰ δίδωσι τὸν ἰδρώτα τῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀπομιζᾶται ἡ ἰκμάς τοῦ ἔθνους. Ἡ πολυτέλεια ἐν Ἑλλάδι εἶνε πράξις ἐγκληματική. Αἱ γυναῖκες κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλουσι νὰ ἐνοήσωσι τοῦτο καὶ ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ συμμορφωθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ἐξαναγκασθῶσι.

Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ἡ «Ἐστία» διεμαρτυρήθη διότι ὁ κ. Θεοτόκης ἐδέχθη εὐμενῶς τοὺς Προέδρους τῶν Συντεχνιῶν καὶ μετ' εὐλικρινείας ἀνωμολόγησεν ὅτι δὲν βαίνομεν ἐπὶ ρόδων. Ἡ Ἐστία

Ἐἰς τὴν ἐπισημάνειαν εἰρνευθῆ μάστιγα καὶ τὴν παρουσίαν τῶν κ. Ἰγούργων. Ἡμεῖς ἀνευρίσκομεν εἰς τὴν ἐν γένει στάσιν τοῦ κ. Θεοτόκη πρᾶξιν τιμῶσαν αὐτὸν καὶ τὸ ἀξίωμα του. Ἡ προσέλευσις μάλιστα ὀλοκλήρου τοῦ Ἰγούργικου Συμβουλίου καθ' ἣν στιγμήν ἐπρόκειτο οἱ γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ νὰ ἐκδηλώσωσιν τὴν δυσφορίαν τῆς κοινωνίας εἶνε πράξις ἀρχαϊκῆς ἐπιβλητικότητος. Ἰσως ἡ «Ἐστία» θὰ ἦτο εὐχारीστημένη ἂν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐνοπῶς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ ἅμα τῇ λήξει τῆς ἀκροάσεως δι' ἐπιβλητικῆς χειρονομίας ἐδείκνυε τὴν θύραν. Ἰσως θὰ ἦτο περισσότερο εὐχारीστημένη ἂν ὁ κ. Θεοτόκης καὶ ἐναλλάξ ὄλοι οἱ Ἰγούργοι μετεχειρίζοντο δριμείας φράσεις κατὰ τῶν Προέδρων τῶν Συντεχνιῶν οἷτινες ἐτόλμησαν νὰ διαταράξουν τὴν ἡσυχίαν των καὶ ἐσκέφθησαν νὰ ζητήσωσι λόγον παρ' αὐτῶν. Ἄλλ' ἡ «Ἐστία» πρώτη τότε θὰ κατεβόα κατὰ τῆς θρασύτητος τῶν Ἀρχόντων οἷτινες δὲν ἐσεβάσθησαν τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τῶν ἐλλήνων πολιτῶν. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον πολιτικώτατα καὶ φιλοφρονέστατα ἄλλως συνεπλήρουν ὁ κ. Θεοτόκης ὅτι οἱ παροστάντες ἀντιπροσώπουσιν ὄχι μόνον τὰς Συντεχνίας ἀλλὰ καὶ ὄλον τὸν Λαόν» ἡ Ἐστία ἠθέλησε πλείοτερον νὰ εἰρνευθῆ φρονούσα ἰσως ὅτι ὁ Λαὸς ὁ πάσχων δὲν εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλεῖρον τῶν Προέδρων τῶν μετὰ τὸς ἀξιοπρεπείας ἐργαζομένων.

Εἶνε εὐνόητος ἡ συγκίνησις ἢ παρήγαγε τότε ἐν Ἀγγλίᾳ μία τῶν ἀπροσδόκητος ἀποκαλύψεως. Ὁ Μεζιέρ' ἰδὼν εἰκόνα ἀκριβῆ τῶν κρίσεων καὶ τῶν σαρκασμῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου εἰς οὓς ἐξετέθη τότε τὸ δημοσίευμα τοῦτο τῆς Στόβε. Κατ' αὐτὸν ἡ φήμη τοῦ προσώπου διεκρίνετο, τὸ βδελυρὸν τῆς κατηγορίας, ἡ ὑπόληψις ἢ ἡ Στόβε ἀπήλαυεν ὡς μυθιστοριογράφος ἐξήψαν τότε εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν δημοσίαν περιέργειαν. Λογομαχία κρατερά συνήθη ἐν ὄλω τῶ Ἀγγλικῶ τύπῳ. Τὴν ἐκπληξὴν τῶν πρώτων ἡμερῶν διεδέχθη γενικῶς, μετ' ἄλλην τὴν ὑπόληψιν, ἢν ἔτρεπον πρὸς τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν κακὴν φήμην τοῦ κατηγορουμένου, αἰσθητικὰ ζωηρὸν δυσπιστίας. Αἱ ἀντιρρήσεις ἠγέρθησαν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν. Ἡ αἰμομιξία προῦποθέτει δύο ἐνόχους. Παραδεχόμενοι ὅτι ὁ Λόρδος Βύρων ὑπέρθε τόσον διεφθαρμένος ὥστε νὰ ἀποπειραθῇ τὴν διαφθορὰν τῆς ἀδελφῆς του ἔχομεν λόγους πείθοντας ὅτι ἠδύνατο ἢ τελευταῖα αὕτη νὰ ἀποδεχθῇ τόσον ἐνόχους δεσμούς; Ἡτο ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων τῶν ὀπιπῶν ἢ ἐλαφρὰ συμπεριφορὰ ἠδύνατο ἢ ἐπιτρέψῃ τοιαύτην ὑπόψιν; Ἡ βιογραφία τῆς κυρίας Λάιχ ἀνασυντελεῖσα ἐπιμελῶς παρὰ τῆς δημοσίας περιεργίας δὲν παρέσχε καμμίαν ἀπόδειξιν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας δι' ἣς ἡ Στόβε προσέβαλλε τὴν μνήμην της. Προσεκολλημένη ἐν τῇ Αὐλῇ ὡς Κυρία ἐπὶ τῶν Τιμῶν, σύζυγος ἀξιωματικῶν, τὸν ὅποιον ὁ ἀντιβασιλευσὼν ἡγεμὼν ἐδέχτο ἐν φιλικῇ οικειότητι, μήτηρ ἐπτά τέκνων, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος οὐδέποτε εἶχεν ἐπισύρη τὴν προσοχὴν ἢ διὰ τὴν ἐπιμελείαν μετ' ἣς ἐξεπλήρου τὰ καθήκοντά της. Δὲν εὐρίσκον ἐν τῇ ζωῇ της κανὲν δείγμα ἐρωτοτροπίας, κανὲν ἔχνος διενέξεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της. Πρεσβυτέρα κατὰ ἔξῃ τοῦ Βύρωνος, ἐγγαμος ἦδη ὅταν ὁ Βύρων δὲν ἦτον εἰκοσαετής ἀκόμη, ἐπὶ μακρὸν χρόνον κευχωρισμένη αὐτοῦ, κατὰ τίνα τρόπον καὶ χρόνον θὰ ἠδύνατο ὅπως ἐμπνέσῃ εἰς αὐτὸν ἔνοχον πάθος. Ἐγένετο τοῦτο καθ' ἂν χρόνον ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ ἐν Ἀνατολῇ ταξιδίου του, κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ διαμονὴν του, ὅποτε μεγαλητέρα οικειότης ἀνεπτύχθη μετὰ τῶν δύο τέκνων τοῦ αὐτοῦ πατρὸς; Ἄλλ' ἡ κυρία Λάιχ δειλὴ καὶ ἐπιφυλακτικὴ, μορφῆς ἐλάχιστα θελκτικῆς ἠδύνατο νὰ διαφθερῇ νεανίαν τοῦ ὁποῦοι τῶσαι καὶ τῶσαι ὠραῖαι καὶ πνευματώδεις διεξεδίκουν τὴν καρδίαν, ὅστις μᾶλλον ἀ-

* Συνεχίζεται ἐκ Σελ. 521.

1) Ἰδε καὶ Lord Byron Eine autobiographie nach tagebüchern und Briefen E. Engel.

πέφουγεν παρά ανεζήτει συγκινήσεις έρωτος; 1. Έγνώριζον ότι ο ποιητής μετέβαινε παρ' αυτήν να αναπαυθῆ ἐκ τῶν κοπώσεων ἀτάκτου ζωῆς, ὅτι τὸν ἐδέχτο μετὰ τῆς ἐπεικειᾶς ἀδελφῆς πρεσβυτέρας, σχεδὸν μητρῶς, ἡ ὁποία δὲν μετῆρχετο τὴν ἐπιρροήν της ἐπ' αὐτοῦ παρά μόνον διὰ τὰ πράγματ' αὐτῆς καὶ παρηγορήσῃ τὰς λύπας τῆς ψυχῆς του. Τίς λοιπὸν ἐτόλμησε νὰ μετατρέψῃ ἀποτόμως σχέσεις τόσο φυσικὰ καὶ τόσο ἀξίας σεβασμοῦ εἰς ἐνόχους καὶ ἐγκληματικὰς τοιαύτας; Μεταξὺ τῶν παλαιῶν φίλων τῆς κυρίας Λάιτχ δὲν ἠγέρθη ἡ κραυγὴ ἀγανακτικῆς εἰς τὴν εἰδῆσιν τοῦ ἐγκλήματος ὕπερ τῆ προσήπτου.

Ταῦτοχρόνως ἡ λεπτεπίλεπτος ἔρευνα ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκ νέου ἐπὶ τῶν ἐλαττηρίων ἄτινα ὤθησαν τὴν λαίδην Βύρωνος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σύζυγόν της κατέστησε περισσότερον καταφανῆ τὴν ἀπιθανότητα τῶν λεγομένων τῆς Στόβε. Ἀνεῦρον τὰ οὐσιώδη μέρη τῆς δίκης. Διεβεβαιώθη ὅτι κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1816 οἱ φίλοι τῶν δύο συζύγων ἀπεπειράθησαν νὰ τοὺς συνδιαλλάξωσιν ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ λόρδος Broughton (Hobhouse) ἐνήργει ἐν ὀνόματι τοῦ Βύρωνος καὶ ὁ Wilmot Horton ἐν ὀνόματι τῆς συζύγου αὐτοῦ, ὅτι ὁ λόρδος Broughton εἶχε ζητήσῃ πρῶτα πάντα παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς λαίδης Βύρωνος, πρὸ πάσης διαπραγματεύσεως νὰ ἀποκηρύξῃ τὰς συκοφαντίας, αἵτινες ἐκυκλοφοροῦν ἐν τῷ κόσμῳ διὰ λογαριασμὸν τοῦ φίλου του. Τὸ πνεῦμα ὡς ἔλεγεν ὁ ἴδιος, ἐτέθη εἰς τὴν στρέβλην ὅπως ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην ὅλα τὰ ἐγκλήματα ἄτινα ἀπέδιδον εἰς τὸν λόρδον Βύρωνα, καὶ διὰ νὰ εὐρωσι νῆα ἐν ἀνάγκῃ. Εἰς ἐκάστην διατυπωμένην νῆαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἠρώτα πάραυτα τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς λαίδης Βύρωνος— Πιστεύετε ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθές; Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς λαίδης Βύρωνος ἀπήντα ἀμεταβολῶς— Δὲν τὸ πιστεύωμεν— Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ ἐγκλημα τῆς αἰμομιξίας ὑπῆρξε τότε μία ἐκ τῶν μυρίων συκοφαντιῶν αἵτινες ἐπανελαμβάνοντο εἰς βάρους τοῦ ποιητοῦ καὶ ὅτι ὁ Horton ἀπέκρουσε τὴν κατηγορίαν ταύτην. Ἐτετραὶ ἀποδείξεις προσετέθησαν ἀκόμη εἰς τὴν τὸσον κατηγορηματικὴν αὐτὴν μαρτυρίαν, ἐδημοσιεύθησαν ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἡ λαίδη Βύρωνος πρὸ τοῦ χωρισμοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κυρίαν Λάιτχ, καὶ δὲν φαίνονται ἐν αὐταῖς ἡ μαρτυρία τρυφερότητος καὶ πλήρους ἐμπιστοσύνης. Στενωτάτῃ φιλίᾳ ἐβασίλευσε μεταξὺ τῶν δύο τούτων γυναικῶν. Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας οὗς διήλθεν ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ συζύγου της, ἐπὶ τῆς κυρίας Λάιτχ ἡ λαίδη Βύρωνος στηρίζει τὰς ἐλπίδας της, ὅτι ἐκεῖνη θὰ ἠδύνατο νὰ καταπραύνη τὴν ὀργὴν του, νὰ διαλύσῃ τὰς λύπας τοῦ λόρδου Βύρωνος. Μεταξὺ

1 Life of Byron by Hon. Roden.

τῶν διηρημένων ἢ ἐξωργισμένων ἤδη συζύγων ἢ ἀντιληπτῶν αὐτῇ ἀδελφῇ εἶνε τὸ ἐμπιστον πρόσωπον ὅπερ ματαίως ἀποπειράται νὰ προσπελάσῃ δύο καρδίας αἰτινες δὲν δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν εἰς ἓνα παλμόν. Ὅταν ἡ λαίδη Βύρωνος ἐγκατέλιπε τὸν συζυγικὸν οἶκον διὰ νὰ μὴ ἐπανεέλθῃ πλέον εἶνε ἀκόμη ἡ ἀδελφὴ τοῦ λόρδου Βύρωνος ἥτις χρησιμεύει ὡς διάμεσον πρόσωπον μεταξὺ τῶν δύο συζύγων. Ὁ Βύρων τὴν ἐπιφορτίζει ὅπως λάβῃ παρὰ τῆς γυναικὸς του ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς της. Διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς διέρχεται ἡ σύντομος καὶ ἀποφασιστικὴ ἀπάντησις τῆς Λαίδης Βύρωνος. Τοιαῦται σχέσεις θὰ ἦσαν ποτὲ δυνατὰι μεταξὺ τῆς Λαίδης Βύρωνος καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ποιητοῦ, ἂν ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ Στόβε, ἡ Λαίδη Βύρωνος πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὸν σύζυγόν της, εἶχε καταλάβῃ αὐτὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ αἰμομικτοῦντα; Ἦθελε συγκατατεθῆ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως βαπτισθῇ ἡ θυγάτηρ της μὲ τὸ ὄνομα Αὐγούστα ὅπερ ἦτο τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς τοῦ αἰμομικτοῦ; Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βύρωνος ἐξ Ἀγγλίας θὰ μετέβαινε ὅπως διέλθῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1816 παρὰ τῆ ἀδελφῆς τοῦ Βύρωνος καὶ θὰ διετῆρει ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη σχέσεις τόσοσον τρυφεράς μετὰ τῆς τελευταίας ταύτης; Τοιαύτη ἦτον ἡ μεταξὺ τῆς λαίδης Βύρωνος καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ποιητοῦ ἐμπιστοσύνη ὡστε ὅλαι αἱ ἀπευθυνόμεναι παρ' αὐτοῦ ἐξ Ἑλβετίας, ἐξ Ἰταλίας καὶ ἐξ Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἀδελφὴν του ἐπιστολαὶ ἀνεκοινούντο παρ' αὐτῆς πρὸς τὴν λαίδην Βύρωνος, ἥτις ἐκράτει ἀντίγραφα αὐτῶν. Ὑπάρχει τι ὀλιγώτερον ὑποπτον καὶ ἀμυθῶλον ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν ταύτην ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῆς; Ὑπάρχει σχέσις ὁμοιάζουσα ὀλιγώτερον πρὸς ἕνοχον σχέσιν ἀπὸ τὰς σχέσεις ταύτας; Ἡ λαίδη Βύρωνος καὶ ἡ Αὐγούστα Λάιτχ ἦλθον ἐν τούτοις εἰς ῥῆξιν κατὰ τὸ 1830 ἀλλὰ δι' ἀφορμὰς ἀπολύτως ξένας πρὸς τὴν φοβερὰν κατηγορίαν ἣν ἡ Στόβε ἀποδίδει εἰς τὴν δευτέραν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ διήγησις τῆς Στόβε ἐγένετο ἀκόμη καὶ ἐτέραν ἀντιλογίαν· ἀνεγνώριζον ἐν αὐτῇ τὴν συνήθειαν ἣν ὡς μυθιστοριογράφος εἶχε τῶν ρωμαντικῶν μεθόδων, τὴν ἀναζήτησιν βιαιῶν ἀποτελεσμάτων διὰ πάσης θυσίας ἐπιτυγχανομένων. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων καταληπτὸν εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν δευτέραν ἐκδόσιν τῶν ἐξομολογήσεων τῆς λαίδης Βύρωνος, ἡ ὅπως ἀπάντησεν εἰς τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀκατανίκητα συμπεράσματα τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου. Προδίδει τὴν ἀμυθῶν εἰς τὴν εἶχον ῥίψῃ αὐτὴν οἱ ἀντιπαλοὶ της διὰ τῶν σκηναίων μεθόδων, ἃς ἐπέδειξεν ὅπως ἀνοιρέσῃ τὰ συμπεράσματα ταῦτα. Ἐὰν κατ' ἀρχὰς ἐφαίνετο μεριμνώσα ὅπως ὁδηγήσει περὶ τῆς ἀληθείας ὑπῆρξε πρόδηλον ὅτι δὲν ἐσκέπτετο πλέον κατόπιν παρὰ νὰ πλήξῃ τὴν φαντασίαν

1 Lady Byron vindicated. H. B. Stowe 1870.

καὶ κλονίσῃ τὰ νεῦρα τῶν ἀναγνώστων της. Μὰς παρουσιάζει τὴν λαίδην Βύρωνος λίαν συγκινημένην καὶ κάτωχρον προσπαθοῦσαν νὰ ἐπιλήσῃ, ἀλλ' ἐκφραζομένην ἐν τούτοις μετὰ τραγικῆς ἐπισημότητος, ὡς τοῦτο κάμνουσιν ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης καὶ ἐπαναπίπτουσιν ἐξηντλημένην μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ συζύγου της. Εἰς τὴν μυθιστορηματικὴν αὐτὴν ἀφήγησιν τὸ πᾶν ἔχει ὑπολογισθῆ ὅπως παραγάγῃ ἐντύπωσιν, ἀλλὰ τὴν ἐντύπωσιν ταύτην δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ εἰς εὐπιστον μόνον κοινόν. Μίαν νύκτα διηγεῖται ἀφελῶς, εἶδε τὸν σύζυγον αὐτῆς νὰ φέρεται πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ μετὰ τοιαύτης οἰκειότητος ὡστε προσεβλήθη ἅμα καὶ ἐξεπλάγῃ. Ἐκπλαγείς καὶ ὁ Βύρων διὰ τὴν ἐκπληξίν της τὴν ἐπλησίασε καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν μετὰ εἰρωνίας— Ὑποθέτω ὅτι παρετηρήσατε ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ὑμῶν. Πηγαίνετε εἰς τὸ δωμάτιόν σας καὶ ἡμεῖς μόνον θὰ διασκεδάσωμεν καλλίτερα ἀνευ ὑμῶν.— Ἀπεσύρθη αὐτὴ τρέμουσα καὶ γονυπετήσασα παρεκάλεσε τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅπως λάβῃ οἶκτον τῶν ἐνόχων. Συνήθως οἱ ἐγκληματῆται κρύπτονται. Ἐκτελοῦσιν ἐν τῷ σκότει τὰ κακούργηματα αὐτῶν ἀνευ μαρτύρων. Ἡ Στόβε ἤλλαξε πάντα ταῦτα. Κατὰ τὴν διήγησιν αὐτῆς ὁ Βύρων ἐπιδεικτικῶς πρὸ τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποιον πρωτίστως θὰ ἐνδιεέρετο ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν αἰμομιξίαν ταύτην. Καὶ τοιαῦτα ἀδελφῇ νὰ δίδεται εἰς τὸν ἀδελφόν της ὑπὸ τὰ ἔμματα τῆς γυναικὸς του, καὶ ἡ οὕτω σκαιῶς προσβάλλομένη γυνὴ νὰ διατηρῇ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὄλην μετὰ τῆς προσβολῆς αὐτῆς γυναικὸς τὰς τρυφερώτερας σχέσεις; Εἰς ποῖον κόσμον παράδοξον καὶ διεσθαρμένον δύνανται νὰ συμβαίνωσι τοιαῦτα; Εἶνε ταῦτα πιθανὸν ἀπεικονίσαι τῆς πραγματικότητος ἢ ἐφευρήματα ἐξημμένης φαντασίας; Ἄλλως δ' ἂν τῆς τὸ δημοσίευμα τῆς Στόβε ἐγένετο γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔλαβεν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξουσιοδοτημένων προσώπων κατηγορηματικὰς διαφεύσεις. Οἱ ἐπίτροποι τῆς οἰκογενείας καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς λαίδης Βύρωνος ἐδήλωσαν κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ δημοσίευσίς οὐδένα ἔφερε χαρακτῆρα ἀβλητικὸν καὶ ὅτι τὸ κατ' αὐτοὺς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῶσι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Ἡ Στόβε δι' ἰσχυρίζετο ὅτι δὲν εἶχε λάβῃ μόνον τὰς προφορικὰς ἐξομολογήσεις τῆς λαίδης Βύρωνος, ἀλλ' ὅτι κατεῖχεν εἰς χεῖράς της ἀφήγησιν τῶν αἰτίων τοῦ χωρισμοῦ γεγραμμένην δι' αὐτῆς τῆς χεῖρός της λαίδης Βύρωνος. Ὁ λόρδος Wentworth ἔγινε τοῦ λόρδου καὶ τῆς λαίδης Βύρωνος ἀπεκρίθη κατηγορηματικῶς ὅτι εἶχον πράγματι ἀνακαλύψει μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς μάμμης του χειρόγραφον σχετικὸν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ οὐδέμια ἐν αὐτῷ εὕρισκετο κατηγορία φύσεως τοιαύτης, οἷα ἡ περὶ τῆς ὠμίλει ἡ Στόβε— ἡ ἐπαναλαμβανομένη σήμερον μετὰ τὸσας δεκάδας

ἐτῶν ὑπὸ νέας παραφουάδας τοῦ οἰκογενειακοῦ δένδρου τῆς λαίδης Βύρωνος— καὶ ὅτι διάφοροι ἐπιστολαὶ τῆς Λαίδης Βύρωνος διέψευδον, καθὰ ἐγνώριζε τὴν κατηγορίαν τῆς αἰμομιξίας. Δὲν περιωρίσθη δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξάρῃ τὰς ἀνακριθεῖς λεπτομερείας ἃς περιείχεν ἡ Ἀμερικανικὴ ἀφήγησις, ἀλλὰ τὸ κατ' αὐτὸν δὲν ἐβλεπεν ἐν αὐτῷ ἡ μακρὸν πλάνης σύμψυγμα ἀνακριθειῶν πλήρες. Ἡ ἀγνὴ γλῶσσα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης δύναται νὰ συγχυσθῇ μὲ τὰς κυνικὰς παραφορὰς αἰμομικτικοῦ ἔρωτος; Ἡ μεγαλητέρα ἀποδείξις τῆς ἀθωότητος τῶν σχέσεων ἃς ὁ Βύρων διετῆρει μετὰ τῆς ἀδελφῆς του δὲν εἶνε ἡ δημοσιότης ἣν εἰς αὐτὰς δίδει; Δὲν λαμβάνει οὕτως εἰπεῖν τὴν Ἀγγλίαν μάρτυρα τῆς ἀγνότητος τῶν αἰσθημάτων του ὅταν γράσῃ τοὺς συγκινητικὸς αὐτοὺς στίχους.

*My sister! my sweet sister? if a name
Dearer and purer were, it should be thine;*

— Ἀδελφῇ μου, γλυκυτάτῃ μου ἀδελφῇ, ἂν ὑπῆρχεν ὄνομα προσφιλέστερον καὶ ἀγνότερον, τὸ ὄνομα τοῦτο θὰ ἦτο τὸ ἴδιόν σου.

Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς λαίδης Βύρωνος καὶ τῆς κυρίας Λάιτχ διετηρήθησαν ἐγκάρδιαι μέχρις οὗ συμφεροντολογικὸι λόγοι ἐπέφερον τὴν διάρρηξιν αὐτῶν, καὶ ὅταν φίλοι κοινοὶ ἀπεπειράθησαν νὰ τὰς συνδιαλλάξωσιν ἡ λαίδη Βύρωνος ἔκαμε τὰ πρῶτα διαθήματα, ἡ δὲ κυρία Λάιτχ ἀπέκρουσε τὴν συνδιαλλαγὴν ταύτην. Ἐὰν ἡ τελευταία αὐτῆ εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τῆς λαίδης Βύρωνος αἰμομικτοῦσα μετὰ τοῦ συζύγου της θὰ ἠδύνατο ἀγερώχως νὰ ἀποκρούσῃ τὴν προτεινομένην συνδιαλλαγὴν;

[Ἐκκολουθεῖ]

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Ι. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

1 Medota Leigh.

Ἐὰν εἶνε τινὲς ἰσχυρίζομενοι ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ παρ' ἡμῖν προοδεύει βεβαίως δὲν θ' ἀνεύρωσι πολλοὺς δυστυχῶς συμμεριζομένους μίαν τοιαύτην ἰδέ-

Ἡ διαδόμπευσις τῶν οἰκογενειῶν α. ν.

Δὲν νομίζομεν ὅτι εἰς ἄλλους πολιτισμένους λαοὺς καὶ Κοινωνίας γίνεται ὅτι ἐδῶ. Ἐὰν μία οἰκογενεὶα ἀτυχῆσῃ καὶ μέλος αὐτῆς, ἔνεκα πάντοτε παραφροσύνης, παρεκκλίνῃ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, πρῶτος ὁ τύπος, μετὰ τινῶν ἐξαιρέσεων, ἀναλαμβάνει τὴν διαδόμπευσιν τοῦ ἀτυχῆσαντος μέλους τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ἐν ᾧ δὲ ἔπρεπε εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν θλιψίν της ἡ κοινωνία ὁλόκληρος τούναντίον προκαλεῖται εἰς ἀπολαυστικὴν ἐ-

ρευαν των λεπτομερειών παρομοίων άτυχημάτων. Αφορμή λαμβάνομεν εκ του τελευταίου άτυχήματος έγκρίτου και γνωστής Αθηναϊκής οικογενείας και άποδοκιμάζομεν, ως βεβαίως πράττει τοϋτο άπασα ή καλώς άνατεθραμμένη κοινωνία, εκείνας εκ των συναδέλφων αίτινες ύπερ πάν μέτρον επαγγελματικής κερδοσκοπίας επελήφθησαν της άναγραφής αυτού. Κ.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ*

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ' ΑΙΩΝΑ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΖΑΝ

«... Τούτον τον μήνα, δηλαδή Οκτώβριον, εις τον όποιον έδω εις τό νησί μας, τελειώνει ή θερμότης των ημερών και τοιούτης λογής γινόμεναις αί νύκταις μακράς συχωρούν εις τον σπουδαστήννά συναστρέφεται δίχως ενόχλησιν με ταις Μούσαις, έστοχάσθηκα και εγώ να δώσω άρχήν εις νέα συγγράμματα. Έγώ τότε είχα άναγνωσμένην την "Ηθικήν Φιλοσοφίαν", την Λογικήν, την Ρητορικήν, ένα ώραιον σύγγραμμα του Γραβίνα όπου διδάσκει την τέχνην της τραγωδίας. Τοιαύτης λογής εξ άποφάσεως πλέον έντελθ, από ό,τι είχαν γίνουσι εκείνα του άπερασμένου. Άρχισα λοιπόν με μεγάλην επιμέλειαν και προθυμίαν να συνθέτω, όθεν από τούτον τον μήνα, λέγω τον Οκτώβριον έως τον Απρίλιον, έγραφα πέντε δράματα... Άγχαλά και έγραφα δέν έλειπα όμως από τό να άναγινώσκω συγγραφείς εί όποιοι διδάσκουν τους κανόνας της τραγωδικής τέχνης και παρομοίως δέν έλειπα από τό να διαβάζω τραγωδίας και δράματα, όχι διότι να κλέπτω τίποτε, αλλά διότι να παίρουν μεγαλειότητα όμήν εκείνα τά πάθη, τά όποια έπρεπε να κινήσω πρώτον εις τό στήθος μου, άνίως άγαπούσα να κινήθουν μετά ταϋτα και εις εκείνο των άναγνωστών μου... Απεθύμησα να μάθω την Γαλλικήν γλώσσαν. Ο διδάσκαλός μου ό Ρωμαντζής άνέγνωθεν, έκαταλάμβανε τά γαλλικά και τίποτε περισσότερο, αλλά εγώ είπα εκεί όπου δέν εις τό πολύ ως εις και τό όλιγον, όθεν άρχισα να παίρνω μάθημα γαλλικόν. Κατά πρώτην φοράν ή προφορά μου έφάνη πολλά δύσκολη, αλλά εις τεσσαράκοντα ημέρας έμαθα να διαβάζω και να καταλαμβάνω κάθε βιβλίον γαλλικόν όπου ήθελε πιάσω. Δέν ήτο ακόμη δύο μήνες περασμένοι από τότε όπου άρχισα να μαθαίνω τούτην την γλώσσαν, όπου θέλοντας να γράψω του πατρός μου, ό όποιος εκείνας τας ημέρας είχεν υπάγει εις

* Συνέχεια εκ Σελ. 522.

τους Κορρούς, μου έβουλήθηκε να τού γράψω γαλλικά... Είς πέντε χρόνων διάστημα, δηλαδή από τό τέλος του 1820 έως τό 1825 είνυνθεσα είκοσιδύο θεατρικά συγγράμματα και έκασα παύσιν... Μου ήλθεν όρεξις να γράψω ένα σύγγραμμα περί Οικονομίας, άρχισα λοιπόν να τό γράφω και διά τρεις μήνες τό έτελειωσα. Έγώ δέν είχα άναγνώση ποτέ μου κανέν σύγγραμμα περί Οικονομίας, ό τρόπος με τον όποιον εις γραμμένη, εις εφεύρεσις ιδική μου, και μίαν φοράν όπου μήτε άνέγνωσα, μήτε είχον καμμίαν ιδέαν περί μίς τοιαύτης επιστήμης, εις τό ίδιον ώσαν να ήθελε γράψω εγώ πρώτη περί αυτής...»

«Επιχειρήσθηκα να μάθω Γεωμετρίαν και Λατινικήν γλώσσαν, αλλά ή εγώ δέν ήμουν γεννημένη διά τοιαϋτα μαθήματα ή ήμουν και αυτός (ό Ρωμαντζής) δέν ήξευρε να μου τά παραδίνη, εγώ όμως δέν έκμακα καμμίαν προκοπήν εις τά τοιαϋτα...»

Είδομεν ότι την πρώτην, ούτως ειπείν, κάπως σοβαράν μελέτην, ή Μουτζάν έκαμεν εις τό "Ανθος Χαρίτων. Τό άλλοτε δημοφιλές τούτο βιβλίον από του 1546, ότε τό πρώτον εκδομειόθη εν Βενετία υπό των αδελφών Φαβίων, έχρησίμευσεν ως άναγνωστικόν βιβλίον μέχρι των μέσων του έννάτου αιώνας, ίδια εν Έπτανήσω. Τό κείμενον εις ιταλικήν τής καλής εποχής. Μετεφράσθη εις την νεοελληνικήν γλώσσαν και άνεδημοσιεύθη πολλάκις εν Βενετία από τους τυπογράφους Θεοδώσιον και Γλυκύν. Είς νέας εκδόσεις εις την προμετωπίδα προστίθετο και : βιβλίον ώφελιμώτατον εις κάθε άνθρωπον και μάλιστα εις όποιον επιποθεί να μάθη τας δύο τώσον κοινάς γλώσσας Ιταλικήν και άπλήν Ρωμαϊκήν.

Η Μουτζάν προσεπάθησε να μιμηθή την άπλήν γλώσσαν του βιβλίου τούτου. Έπειδή δέν εις εύκολον ό άναγνώστης να έχη τώρα πρόχειρον τό άλλοτε τώσον δημοφιλές βιβλίον, παραθέτομεν, χάριν περιεργείας, γραμμάς τινάς :

«Αγάπη και καλή θέλησις και χαροποιότητα και φιλία, τά πάντα σχεδόν εις ένα πράγμα, καθώς τά λέγουσι οι θεολόγοι της εκκλησίας και μάλλον ή φρά Τωμάζος, εις τό βιβλίον της θεολογίας αυτού. Διά τούτου σημείωσε τό καθόλου ότι τό πρώτον αίτιον της αγάπης εις ή γνωριμία, ως καθώς τό λέγει και ό άγιος Αύγουστίνος, ότι ούδεις ήμπορεί να αγαπήσει κανένα πράγμα εάν πρώτερον δέν τό έγνωρίζη. Και έτούτο γίνεται από τας πέντε αισθήσεις του κορμιού, ήγουν από θεωρίαν όφθαλμού, από άκοήν ώτίων, από όσφρησιν ρινών, από γεύσιν στόματος και από ψηλάφησιν χειρών. Και τέτοια εις ή έγνωριμία τό πρώτον της αγάπης και τό πλέον γίνεται από τους όφθαλμούς, ως καθώς τό εξηγείται και ή φιλόσοφος ότι ή πρώτη όρεξις των ανθρώπων άρχίζει από την τοιαύ-

την αίτιαν ήγουν την έγνωριμίαν. Μετά ταϋτα κινείται τό ένθυμητικόν και έρχεται εις όρεξιν και όρμίζει ή επιθυμία της καρδιάς».

«Η Μουτζάν παρά του Θεοδοσίου Δημάδου έμαθεν ότι οι Έλληνες έλαβον τά όπλα διά να σπάσουν τας άλλείας. Είς την αυτοβιογραφίαν δε εκφράζεται ούτω πως ως άλλης Έλληνίς : « Έγώ εις τά λόγια του άκουσα τό αίμα μου να ζεσταίνη επεθύμηση από καρδιάς να ήθελεν ήμπορώ να ζωστώ άρματα, επεθύμησα από καρδιάς να ήθελεν ήμπορώ να τρέξω διά να δώσω βοήθειαν εις άνθρώπους, όπου δι' άλλο (καθώς φαίνεται) δέν έπολεμούσαν παρά διά θρησκείαν και διά πατρίδα, και διά εκείνην την ποθητήν ελευθερίαν, ή όπου καλώς μεταχειριζόμενη, συνήθξ να προξενή την άθανασίαν, την δόξαν, την εύτυχίαν των λαών. Έπεθύμησα είπα, από καρδιάς, αλλά εκύσταξα τους τόιχους του σπητιού, όπου με έκρατούσαν κλεισμένην, εκύσταξα τά μακρά φορέματα της γυναικείας σκληρίας και ένθιμήθηκα πως είμαι γυναίκα και περιπλέον γυναίκα Ζακυνθία και άναστίνεξα αλλά δέν έλειψα όμως από τό να παρακαλέσω τον Ουρανόν διά να ήθελε τους βοηθήσει να νικήσουν, και τοιαύτης λογής να αξιωθώ και εγώ ή ταλαίπωρος να ιδώ εις την Έλλάδα επιστρεμμένην την ελευθερίαν και μαζί με αυτήν επιστρεμμένης εις τας καθέδρας τους τας σιμνάς Μούσας, από τας όποιας ή τυραννία των Τούρκων τώσον και τώσον καιρύν τας έκρατούσε διαγωμνας...»

«Πινηγνά των χρόνων εκείνων άτμόσφαιρα την έπιγιε. Δέν εύχαριστείτο από τό παρόν. Και δικαίως. Γόνιμος διάνοια και εύαίσθητος καρδιά θέλουσι ελευθερίαν στάδιον ενεργείας διά να φανούν ώφέλιμοι εις την κοινωνίαν. Όπως έζη δέν ήδύνατο να ικανοποιηθή τας εύγενείς αυτές προθέσεις και να δράση. Οι οικείοι δέν ήσαν εις θέσιν να την έννοήσουν. Διό έστενοχωρείτο δικαίως. Δυστυχώς δέν εις τώσον εύκολον τά εύγενή αισθήματα και συναισθήματα να καταλάβη ό κόσμος. Ο άνθρωπος, όστις έλαβε από την φύσιν αυτά τά θεία δώρα, σκέπτεται, εργαζεται σιωπηλώς, προσπαθών να φανή ώφέλιμος άθρομβως. Μόνος ή μόχθηρός, ή φθονερός γίνεται άμέως γνωστός, διότι ή μαίρη αυτού καρδιά του ύπαγορεύει να βλάψη και διά ψύλλον πήδημα, τό μεν να βρίζη και να κολακεύη τό δε. Ούτω με τον νοσηρόν του έγωισμόν, νομίζει ότι ύβρίζων ή κολακεύων άποκτείνε τό ποθούμενον, την δόξαν και ικανοποιεί την ψευδοφιλοτιμίαν αυτού.

«Η Μουτζάν με την άγγελικήν της ψυχήν ύπέφερε σιωπώσα εκ κακά της εποχής και τας ιδιοτροπίας τινών οικείων.

(Ακολουθεί)

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

«Οφείλομεν να εξάρωμεν την άπόφασιν του κ. Καλλιγιά όστις έγένετο άφορμή να άποδειχθί ότι αι Έλληνικάι σταφυλαί καταλλήλως συσκευαζόμεναι δύνανται να

Διατήρησις των σταφυλών διατηρηθούσι επί μακρών νωπαί και άναλλοιωτοι, άλλ' επίσης όφείλομεν να εξάρωμεν και των προσδευτικών εκείνων κυρίων την θέλησιν ότινες διά της συμμετοχής των εις τον διαγωνισμόν συνετέλεσαν εις τό να άποφέρη καρπούς ή εύγενής πρωτοβουλία του άγωνοθέτου κ. Καλλιγιά. Θεωρούμεν ως υπεράτην προς την γεωργίαν ύπηρεσίαν τό πεντακοσιόδραχμον βραβεϊον του κ. Καλλιγιά όστις διανοίγει διά τό έμπόριον των σταφυλών μέγα στάδιον διαδόσεως εις τας εύρωπαϊκάς άγοράς, αίτινες δύνανται να καταστώσιν εν προσεχεί μέλλοντι εύεργετικώταται διά την άμπελοργίαν της Έλλάδος. Εάν τό ύποურγειόν θελήσει να συμπληρώσει τό έργον του κ. Καλλιγιά και του εκ Βονιτοης κ. Κουρκούτα ούτινος έβραβεύθη ό τρόπος της συντηρήσεως των σταφυλών θα παράσχη εις τον τόπον πολυτίμους ύπηρεσίας. Και τας ύπηρεσίας αυτές δικαιούμεθα να τας αναμένωμεν και από τον ζήλον, και από την δραστηριότητα αλλά και από τον πατριωτισμόν του άρμοδιου τμηματάρχου του Υπουργείου των Έσωτερικών κ. Μαζαράκη.

ΟΧΥΡΩΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ*

ΜΕΡΟΣ Α'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γενικώς, αι πλεονάζουσαι γαίαι αίτινες δέν δύνανται να εισέλθωσι εις τό προπέτασμα χωρίς ν' αύξησωσι πολύ την εργασίαν, δέν να διασκορπίζωνται όπισθεν. Αντιθέτως προς τας προγενεστέρας διατάξεις, δέν πρέπει τις να σχηματίσει εξ αυτών όπισθοχώματα, λόγω του μεγαλειότερου κινδύνου όν διατρέγουσιν οι άνδρες ως εκ της εκρήξεως των βλημάτων άτινα βάλλουσι τα όπισθοχώματα ταϋτα. Ο κανονισμός συνιστά, πλην τούτου, όπως καθίστανται τά όρύγματα ήττον όρατά, ν' άποφεύγη τις τας ζωηράς κόψεις και να επικαλύπτει διά γλόφους τας νεωστί ανακινηθείσας γαίαις.

Ο κινονισμός δίδει, επί του αναγκαιούτος χρόνου διά την κατασκευήν των διαφόρων ειδών καλυπτηρίων όρυγμάτων, τας κάτωθι οδηγίας :

Τού μήκους του εκτελεστέου όρύγματος παρ' εκάστου πτωριστού όντος 1 μ. 20, ή διάρκεια της εκτελέσεως έσεται άναλόγως της φύσεως των γαιών ή ακόλουθος.

Κατατομή διά γονυπετώς βάλλοντας, από 1)2 ώρας μέχρι 1)2.

Κατατομή διά όρθίως βάλλοντας, από 3)4 ώρας μέχρι 3) ώρων.

Κατατομή ένισχυομένη, από 2 ώρων μέχρι 5) ώρων 1)2.

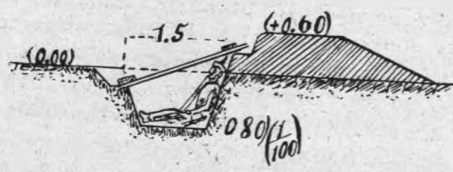
Σκέπασμα εν τοις όρύγμασι. — Ο κανονισμός συνιστά την εκκαθίρυσιν εν τοις όρύγμασιν έλαφρών σκεπαστρών προς προστασίαν των άμυνομένων διακοήντος του άγώνος υπό πυροβολισμύ, πρωτίστως κατά των βολίδων και των θραυσμάτων των βλημάτων τα

* Συνέχεια εν εις σελ. 531.

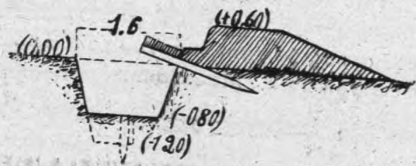
σκέπαστρα ταύτα δέον να ειναι πολυαριθμη, κατσκευησ ευκολου και ταχειας, και αποκεκρυμμενα εκ της θειας του αντιπαλου. Οι διαφοροι τυποι σκεπαστρων οι ενδεικνυμενοι εν τω κανονισμω ποιικιλουσιν αναλογως των περιστασεων καθ' ος οφειλουσι να χρησιμοποιωνται εις κατα των βαθμων προστασιας εν ταυτα κεληνηται να προσφερωσι.

Εντέλλεται, εις απασας τας περιστασεις, οπως διδηται εις τας επιστεγασεις κλισεις τις εκ 12 οφ. (0,μ20 κατα μετρον). Υπο τας συνθηκας ταυτας, δια το ριγμα το ευθυρονον, μεχρι της αποστασεως των 3,000 μ. τα βληματα δεν δυνανται να λαχωσι τας επιστεγασεις.

Τα υπο των σχηματων 7 και 8 εμφανιζομενα σκεπαστρα διδουσι προστασιαν κατα των βολιδων των βολιδοφρων. Αι στανιδες αι αποτελουσαι στεγγην απαιρουνται την στανιγην καθ' ην οι αμυνόμενοι καταταλαμβανουσι την υπερασπιστριαν.

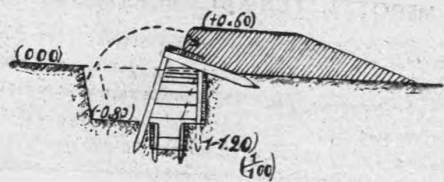

(Σχημα 7.)

(Σχημα 8.)

Η μεταμόρφωσις του σκεπαστρου του σχηματος 8, ως εμφανιζει αυτο το σχημα 9, διδει προστασιαν κατα των θραυσματων των βληματων.

(Σχημα 9.)

Αι επιστεγασεις αι προωρισμεναι να προστατευωσι κατα των θραυσματων και των βολιδων των βολιδοφρων των πυροβολων εκστρατειας δυνανται να αποτελεσθωσιν εκ διαστρωσεως γαιων 0,μ.40 εως 1μ.90, υποστηριζομενης υπο μαδεριων 0μ. 05 δια τ' ανοιγματα απο 1 εως 2 μετρων, και εκ δοκιδων απο 0μ.10 εως 0μ.15 δια τ' ανοιγματα απο 2 εως 4 μετρων (1).

(Ακολουθεϊ)

ΚΛΑΒΑΝΣ

1) Το παράρτημα αριθ. 2 δεικνυσι τα κατωτερη παχη ως αναγκαια οπως προστατευωσι κατα των διαφορων ειδων βληματων. Κατα της βολιδος του τυφεκιου : χυμος, 0μ.75 γαιαι συνηθεις 1 μετρον, ελατη, 1 μετρον, δοϋς 0μ.60, χαλυψ 0,μ.02, τειχοποιια εξ οπτοπλινθων, 0,μ.50, χαλυκες τεθραυσμενοι μεταξυ 2 σειρων στανιδων 0μ.20. Κατα των βολιδων και των θραυσματων των βολιδοφρων του πυροβολικου εκστρατειας: γαιαι, απο 0μ.40 μεχρις 1 μετρον, ξυλον 0μ.05. Κατα των βολιδων και των θραυσματων των βληματων του βαρεωσ πυροβολικου : γαιαι, 1 μετρον ξυλον, 0μ.10. Κατα των βληματων του πυροβολικου εκστρατειας: γαιαι απο 1 μετρον μεχρις 2 μετρων, τειχοποιια, 1 μετρον. Κατα των βληματων του πεζικου πυροβολικου : γαιαι, απο 3 μεχρις 4 μετρων.

Ο κ. Γούναρης αγορευων εν τη Βουλη επι της νομομακτικης Συμβασεως, κατα το τελος του λογου του εξεφερε την γνωμην — ητις κατα τας εφημεριδας της επομενης πολ-

Ο Έλεγχος του κ. Γούναρη

λην αισθησαν επροξενησεν — οτι παρισταται αναγκη οπως η Κυβερνησις ενασκη εν τω μελλοντι σοβαρον ελεγχον επι των πιστωτικων ιδρυματων. Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι τουτο εχονται και ποθουσι τα σοβαρα παρ' ημιν πιστωτικα ιδρυματα και αι αλλα μετοχικαι εταιρια καθ' οσον η ενασκησις αυστρου εκ μερους της Κυβερνησεως ελεγχου διενεργουμένου υπο αντιπροσωπων αυτης ασπιλου παρελθοντος και μεγαλου ηθικου κυρους ηθελε συντελεσει εις την μορφωσιν σαφους γνωμης περι του τινα ιδρυματα παρ' ημιν εργαζονται ελαττωματικως και οργιστικως η δολως και τινες εταιρια εκτελουσι τον προρισμον των και ανταποκρινονται εις την αποστολην των. Το τουτουτον μετρον τιθειμενον εις εφαρμογην θα ητο βεβαιως ευχαριστον δια τα περιωπησ ιδρυματα και ευεργετικον δια την κοινωνιαν ητις θα ητο εις θεσιν να γνωριζη εκ των προτερων τινα πιστωτικα ιδρυματα δεν να εφελκωσι την εμπιστοσυνην της και ποια ειναι εκεινα ατινα εκ του ειδους των εργασιων των δεν να εμπνεωσι δυσπιστιαν προς αυτην. Αλλα τοιαυτη γνωμη προερχομενη απο πολιτευομενον οστις προ ολιγου ηναγκασθη να αφηση λογω μετρων αστοχων και ανεπιστημονικων το υποκειρικων χαρτοφυλακιον δεν πρεπει να αποτελη τον ρητορικον επιλογον της ημιλιας του αφ' ου μαλιστα ο τεως ουτος υποουργς δεν εσκέφθη, εφ' οσον ητο εις την Αρχην, να ενασκησιν τον ελεγχον εις τας υπηρεσιας εκεινας του Κρατους ατινες ακολουσταινουσιν εις βαρος του κοσμου και καταπιεζουσι την κοινωνιαν. Ο νοων...

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ*

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΟΥ LE GUILLOIS

[ΔΙΗΓΗΜΑ]

Τεσσαρα ετη βραδυτερον ειχον εν μικρον τυμπανον και μιαν μικραν στολην — εις πολυ καλλιτεραν καταστασιν εκεινης του πατρος μου! — Η μητηρ μου ητο ποτοπωλις του στρατευματος... και εκερδιζομεν τας μάχας της Μοντενοττης, του Μιλεζιμου και του Μοντοβι! (Montenotte, Millesimo, Mondovi).

Εικοσι λεπτα μετα τον μικρον δεκανεα διηρχομεθα την γεφυραν της Λοδης. Εν τη νεαρχ κεφαλη μου τότε δεν υπηρχεν ολιγωτερος ενθουσιασμος απο εκεινον των μεγαλων στρατηγων, οτινες ηρχιζον και αυτοι το σταδιον της δοξης, μελλοντες παλατινοι του νεου Μεγαλου Καρολου, δηλαδη του Μασσενα, του Μυρατ, του Μπερτιε, του Οζερω, κτλ.

(*) Συνεχεια εκ σελ. 489.

Κατα το 1800, ημην ενδεκα ετων! Η ζωη των στρατοπεδων ειχεν ηδη αναπτυξη το αναστημα μου, και η στολη μου επηγαينه, καθως ελεγον, θαυμασια. Αλλα τότε ημεθα καλλιτερα ενδεδυμενοι και πληρεις αγαπης ηδη δια τον στρατηγον μας, καταλαβοντα ηδη το αξιωμα του πρωτου Παπου.

Επι των βηματων του, οπως αλλοτε οι στρατιωται του Αννιθα, υπερεθημεν το ορος του Αγιου Βερναρδου, και μετ' ολιγον η μαχη του Μαρεγκου ενεσπειρε τον τρομον εις τους εχθρους μας. Αλλ' εις εμε και την μητερα μου η ενδοξος αυτη μαχη υπηρξεν ολεθρια: ο πατηρ μου, ο Ιερωνυμος Μαθιος απεθανεν επι του πεδιου της τιμης. Πριν αποδωση την τελευταίαν πνοην, μξς απηυθυνε και την τελευταίαν ημιλιαν του!

Αικατερινη, ειπεν εις την μητερα μου, δοκισητε μου οτι ο Ιωαννης — ημην εγω — δεν θα εγκαταλειψη ουτε την στρατιωτικην στολην, ουτε τον μικρον δεκανεα...

Η πτωχη μου μητηρ ωρκισθη κλαιουσα.

— Υπαγε εν ειρηνη, τω ειπε, ουτε εγω θα τον εγκαταλειψω... Ο θανατος μου θα ηνε οπως ο ιδικος σου, ο θανατος των γενναίων... και θα πληρωσω μεχρι τελους το προς την πατριδα χρεος.

Ενωσειτε καλωσ οτι τοιαυτα παραδειγματα δεν εμελλον να ηνε ανωφελη δι' εμε. Εις ηλικιαν 13 ετων ημην το πρωτον παιδιον του στρατευματος εν τω στρατοπεδω της Βουλωνης.

Πραγματωπιων την υποσχεσιν του αυθεντου ημων, δυναμαι και εγω να ειπω σημερον. Ημην εις το Αουστεριτζ! ... Και επολεμησα γερα, σξς το δοκιζομαι! ... Κτυπημα σπαθης μου απεκοψε τον μικρον δακτυλον της αριστερης χειρος, ως δυνασθε να ιδητε αλλα την επαυριον, προς ανταμοιβην, ο Αυτοκρατωρ μου ελεγεν:

— Ιωαννη, θα καμης τον δρομον σου! Μαθε να αναγιωσθης και θα σε καμω Στραταρχην της Γαλιαις!

Αλλα τωρα πρεπει να σξς ειπω οτι, συνεπεια ισως του πλανητος και πολεμικου μου βιου, απεκτησα τρομεραν αποστροφην δια παν οτι αφορξ την σπουδην. Σημερον ακομη δεν γνωριζω ουτε το α ουτε το β.

Η μητηρ μου προσεπαθησε δια παντος μεσου να νικηση ταυτην την απεχθειαν μου, αλλ' εις ματην. Εαν επροκειτο περι γρονθοκοπηματος, περι σπαθισμου η πυροβολισμου, ημην αμεσως ετοιμος ο πρωτος... αλλα δια τα γραμματα, ποτε.

Αργότερα, τωσον πολυ μετενησα δι' αυτο ωστε ηθελησα να προσφυλαξω τους υιους μου απο τον αυτον σκοπελον, και εμεινα πολυ ευχαριστημενος! Αλλα δι' εμε δεν ητο πλεον καιρος.

Ωστε οχι μονον δεν εγινεα Στραταρχης της Γαλ-

λαιας, αλλ' εμεινα πεισμωνως απλους στρατιωτης. Τι θελετε; Ητον η μοιρα μου τοιαυτη. Αλλα τουτο δεν με ημποδιζε να αγαπω τον αυτοκρατορα μου δι' αυτο δεν χρειαζεται να ηξευρη κανεις αναγνωσιν! Και ουτε με ημποδισε να μαθω την ιστοριαν της εποχης μου, χαρις εις την λαμπραν μου μνημην. Η ανατροφη των υιων μου εκαμε, δια να ειπω ουτως, και την ιδικην μου, και γνωριζω απο μνημης πολλα πραγματα τα οποια αλλοι ουτε ποτε ανεγνωσαν ουτε ενθησαν.

Εις το Αουστεριτζ λοιπον ελαβον το βαπτισμα του αιματος. Η μητηρ μου επετευχεν ωστε να καταταχθω οριστικως πλεον στρατιωτης καιτοι 16 ετων ακομη. Εις εκεινην την μεγαλην εποχην εγρασκουμεν τωσον ταχειωσ ωριμοι δια τας μεγαλας πραξεις! Ημην υψηλος, και ο αυτοκρατωρ με κατεταξεν εις τους γρεναδιερους της φρουρας.

— Μικρομυστακε, μου ειπε, προσεξε μηπως αι μεγαλοι σε αφησουν οπισω εις την φωτια!

— Μεγαλειοτατε απηνητησα, δια να γινη αυτο πρεπει να με καρφωσουν.

Εις την Ίεναν, εκυριευσα μιαν Πρωσικην σημαίαν και την επαρουσιασα εγω ο ιδιος εις τον μικρον δεκανεα.

— Δια τι δεν εχεις ακομη επωμιδας; με ηρωτησε.

— Διοτι δεν ηθελησε να μαθη γραμματα, απηνητησεν η μητηρ μου.

— Τωσον το χειροτερον, λοιπον! Οταν μεγαλωση, εαν μου φερη μιαν αλλην σημαίαν, θα του δωσω τον σταυρον.

Φαντασθητε την συγκινησιν την οποίαν μ' εκαμαν να δοκιμασω αι λεξεις αυται.

Εις Ευλω με εγκατελειψαν ως νεκρον ενω πρωσεπαθουν να γινω κυριος μιας ρωσικης σημαίας.

Αλλ' αι μητρικαι περιποιησεις αξιζουσι περισσοτερον απο εκεινας της Επιστημης. Μετα ενα μην ημην επι ποδος!

Κεφ. Δ'.

Ο κύκλος οστις ειχε σχηματισθη περι τον γεροντα στρατιωτην ολιγον κατ' ολιγον εγενετο στενοτερος: τρεις σειραι ακροατων εδεικνυον ζωηροτατον ενδιαφερον η τεταρτη σειρα εσχηματιζετο και διελυτο ανη πασαν στιγμην, τη βοηθεια των περιεργων διαβατων οτινες δεν ηκουον τωσον καλωσ ωστε να αποτελεσωσι πιστον και σταθερον ακροατηριον.

— Εαν τις εχη το δικαιομα να ονομαζηται γηραιος στρατιωτης εισθε βεβαιωσ σεϊς, τω ειπεν ο εις των δυο παρασημοφορημενων κυριων.

— Και υπερηφανευομαι δι' αυτο, απηνητησεν ο γιρων.

Δεν ειμεθα ακομη η εις την εκστρατειαν της Πρωσias του 1807 και δεν ημην ακομη ειμη 18 ετων

ήθλαλή τὸ πρῶτον ἔτος ὅπερ ἐμελλε νὰ λογισθῆ διὰ τὴν ἀποστρατεῖαν μου. Καί· πάλιν ἐναντίον τῶν Ρώσων διεκρίθη ἐν τῇ ἀναρρώσει μου εἰς τὴν μάχην τοῦ Φριντλάνδ· ἀλλ' ἡ μήτηρ μου δὲν με ἄφινε καὶ αὐτὴ με ἐμπόδιζε νὰ ἐκτεθῶ ὅσον ἤθελον. Μόλις εἶχον εἰσελθῆ εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος καὶ ἡ πρώτη καθ' ἡμέρας συμμάχια, μηχανοραφηθεῖσα ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἐξεσπασέν. Εἰς πολλὰς μάχας ἐνίκησαμεν τοὺς συμμάχους καὶ ἐπὶ τέλους εἰς Βαγράμ... Ὡ Βαγράμ, Βαγράμ! ἔνδοξος ἀλλ' ἀπαισία νίκη δι' ἐμέ!... Ἐκεῖ ἀπώλεσά τὴν μητέρα μου... Μία σφαῖρα τῆς διεπέρασε τὸ στῆθος, ἐνῶ εἶδιδε νὰ πῆ πρὸς ἕνα πληγωμένον! Πόσοι νεκροὶ καὶ πληγωμένοι εἰς τὴν μάχην ἐκεῖνην! Ἡ μήτηρ μου ἐπρόλαβε νὰ με ἐναγκαλισθῆ πρὶν ἀποθάνῃ καὶ νὰ ψιθυρίσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Αὐτοκράτορος... Ὁ ἐναγκαλισμὸς μου τῇ ἀπέδειξεν ὅτι τὴν εἶχον ἐννοήσῃ.

Εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους τῶν ἀθανάτων μαχῶν, ὀλίγας τιμὰς ἀπέδιδον εἰς τοὺς νεκροὺς· ἐβιάζοντο τόσον πολὺ νὰ τρέξουν ἀλλοῦ! Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, ἐνῶ ὁ ἀρχιερεὺς Κάρλολς ὑπεχώρει μετὰ τὸ στρατευμά του ἀπολέσαν τὸ ἠθικόν, ὁ λόχος παρεσκευάζε μικρὰν ἐπιπέδου τελετὴν· ὀλόκληρον τὸ Σύνταγμα ἐσπευσεν αὐτορρητῶς, ὡς καὶ μίγας ἀριθμὸς παλαιῶν στρατιωτῶν, συντρόφων τῆς Ποτοπώλιδος.

Καὶ τῇ ἀπέδοσαν τιμὰς στρατηγῶν.

Αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐχαίρεινος τὸ φέρετρον ὅταν διέβαινε.

— Μικρὲ, μοῦ εἶπε, δὲν ἔχεις πλέον μητέρα, θὰ φροντίσω δι' ἐσέ.

— Ὡ! ἀπάντησα, γνωρίζω τί χάνω, ἀλλὰ μοὶ ἀπομένει ἡ πατρίς, καὶ σὺς Μεγαλειότατε!...

Καὶ ἔστρεψα πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ γρονθοκοπήματος ἐν δάκρυ ὅπερ ἐμελλε νὰ προδώσῃ τὴν θλίψιν μου.

Ἐμμενον μόνος ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκονομείᾳ τῶν γενναίων. Εὐτυχῶς δὲν ἐμελλον νὰ μείνω ἐπὶ πολὺ μεμονωμένος... Ἡ καρδία μου εἶχεν ὀμιλήσῃ...

Ἰπῆρχεν ἐν τῷ συντάγματι μας νεαρὰ κόρη, μόλις 16 ἐτῶν, ἣτις εὐρίσκειτο περίπου εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν με ἐμέ. Ὁρφανὴ ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν, κόρη γηραιῶν στρατιωτῶν. Τὸ σύνταγμα τὴν εἶχεν υἱοθετήσῃ. Εἶνε περίττον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐσέθοντο τὴν νεαρὰν ταύτην παρθένον, ὡς ἄγγελον, τὸν καλὸν ἄγγελον τοῦ στρατεύματος.

Ἐρωτήσατε τοὺς γέροντας τῆς προτερίας πῶς ἐγνωρίζον νὰ σέβωνται τὰς γυναῖκας, ὅταν τὸ ἤξιζον.

Αὐτὴ ἀπήντησε εἰς τὸ ὄνομα Γαλλία· ἔνδοξον προσώνυμον ὅπερ τῇ παρέχεν μίαν γοητείαν ἐπὶ πλέον.

Ἡ Γαλλία ἠγάπα τὴν μητέρα μου ὡς πραγματικὴν κόρη τῆς, τὰς συνήτων συχναῖς ἡμῶν καὶ ἠψύφον τοὺς αὐτοὺς κινδύνους. Ἦνε καὶ τούτου τὴν ἔβλεπον πολὺ συχναῖς, καὶ τὴν ἠγάπων ὡς ἀδελφὴν.

Ὅταν ἔχασα τὴν μητέρα μου, ἡ θλίψις τῆς ὑπῆρξε τόσον ζωηρὰ ὅσον ἡ ἰδική μου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκφραστικὴ ἐκ μέρους μου, ἠσθάνθη αἰφνιδίως ὅτι θὰ ἦμην ὀλιγώτερον μόνος παρ' ὅσον εἶχον νομίση κατ' ἀρχάς, ἐὰν ἡ Γαλλία διετέρει τὴν πρὸς ἐμὲ φιλίαν τῆς. Ἐπειτα, ἐφροβήθη μήπως τὴν χάσω, ἡ ζηλοτυπία μ' ἐδάγκασεν εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἐκατάλαβα ὅτι ἦμην ἐρωτευμένος.

Βέβαια, τὴν ἠγάπων ὅπως ἀγαπᾷ τις μίαν μόνην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του, μετὰ πάθους, μετ' ἐνεργείας. Νὰ ζήσω χωρὶς αὐτὴν μοῦ καθίστατο ἀδύνατον. Καὶ δὲν ἐπερίμενα πολὺ τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τῆς τὸ εἶπω. Πόσον ἦμην ἐξαλλος ἀπὸ τὴν μέθην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ριπτομένη εἰς τοὺς βραχίονάς μου, καὶ πιέζουσα τὸ στῆθος τῆς ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ μου, μοῦ ὠμολόγησεν ὅτι με ἠγάπα καὶ αὐτὴ ἐπίσης!...

Ἐκτοτε ἦμην ἡσυχώτερος. Ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ ἔρωτός τῆς δὲν ἐλογάριαζον τοὺς ἀντιζήλους—καὶ δὲν ἐλείπον δά!—ὡς νὰ ἦσαν Αὐστριακοὶ ἢ Πρώσσοι ἢ καὶ Ρώσσοι ἀκόμη. Ἀπεφάσισα, ἐκ συμφώνου μετ' αὐτῆς νὰ περιμεινωμεν τὴν ἐπάνοδόν μας εἰς Γαλλίαν διὰ νὰ συζευχθῶμεν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀμοιβαῖός μας ἔρωτος δὲν ἤργησε νὰ γίνῃ γνωστός, καὶ ἡ Γαλλία ἦτο τόσον ὠραία! Οἱ ἀξιωματικοὶ τὴν ἐθαύμαζον, τόσον ὅσον καὶ οἱ ἀπλοὶ στρατιῶται. Μίαν ἡμέραν μετὰ τινὰ ἐπιθεώρησιν, ἐνῶ ἡ κομψὴ μου ποτοπώλις με ἐκέρνα μίαν σταλιά, ἀπὸ τὸ καλλίτερον βέβαια, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σὺς τὸ εἶπω, αἰφνιδίως ἐμείναμεν καὶ οἱ δύο ἐκστατικοί. Διατί; Ὁ Ναπολεὼν εἶχε σταματήσῃ πλησίον τῆς Γαλλίας, τὴν ἐκτύπησεν εἰς τὸν ὦμον.

— Καὶ εἰς ἐμὲ ὄχι; Εἶπε καὶ εἶδειξεν τὸ ἀγγεῖον.

Ἡ Γαλλία ἐκοκκίνησεν ἐξ εὐχαριστήσεως μέχρι τῶν ὠτων, ἐκαθάρισε τὸ ποτήριον καὶ ἔχυσε λιγάκι καὶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

— Μοῦ διηγήθησαν περιέργως πράγματα διὰ σὺς, εἶπεν ἀκολουθῶς. Φαίνεται, μικρὲ μου, ἐπρόσθεσε, καὶ μοῦ ἐταίμησε τὸ αὐτί, φαίνεται ὅτι χειραφετεῖσαι.

— Μεγαλειότατε, ἐφέλλισα...

— Μεγαλειότατε, εἶνε διὰ τὸν καλὸν σκοπὸν, εἶπεν ἡ Γαλλία.

— Τότε, πάει καλά, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, λαμβάνων μίαν μεγάλην δόσιν ταμβάκου, καθὼς ἐσυνείθηζε δηλαδὴ σκορπίζων τὰ τρία τέταρτα ἐπὶ τοῦ ὑπενδύτου, καθὼς θὰ ἠξέυρετε βέβαια. Μετ' ὀλίγον θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς Γαλλίαν, ἔλθετε νὰ με εὑρετε εἰς τὸ Κεραμεϊκόν.

— Ἀλλὰ, Μεγαλειότατε, δὲν θὰ μὰς ἀφίσουν νὰ εἰσέλθωμεν.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκακόγραψε κατὰ τι εἰς ἕνα μικρὸν τεμάχιον χάρτου, τὸ ὅποιον οὔτε οἱ σύντροφοι, οὔτε οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τοὺς ὑπόλους τὸ εἶδειξ, ἠμπόρεσαν νὰ διακρίνουν τίποτε.

— Μὲ τούτο, εἶπε, θὰ ὑπάγετε παντοῦ. Ἐλθετε νὰ με ἴδῃτε ὅταν αἱ προετοιμασίαι τοῦ γάμου θὰ ἔχουν γίνῃ...

— Βασισθῆτε ἐφ' ἡμῶν, Μεγαλειότατε, ἀπάντησα με ὑπερφηφάνειαν.

Παράδοξον πρᾶγμα! Ἐγκαταλείπων ἡμᾶς, ὁ αὐτοκράτωρ ἔκλαιε: Ναι κύριε! εἶδον εὐδιακρίτως ἐν δάκρυ νὰ πίπτῃ ἀπὸ τὸ βλέφαρόν του. Καὶ ἡ Γαλλία με ἐβεβαίωσεν ὅτι τὸν ἤκουσε νὰ ψιθυρίζῃ τὰς λέξεις ταύτας.

— Ἠτωχὰ ὄφρα νὰ τοῦ πολέμου!...

[Ἀκολουθεῖ].

HP. ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης κατέστη ἅγιος ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἄγγελος δικηγόρος κ. Μίτσι Διευθυντῆς τῆς ἀγγλογαλικῆς ἐφημερίδος «Levant Herald». Ἠγνώριστο μετὰ θένους, μετὰ τολ-

μῆς, κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἐφημερίδος «Τανίν» ἣτις ἐκπροσωποῦσα τὴν γνώμην τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου ἤρξατο ἀγρίως καὶ ἐπιφόδως ἐπιτιθεμένη κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶνε αἱ φράσεις του, αἱ λέξεις του, τὰ ἐπιχειρήματά του τόσον δριμύτα, τόσον καυστικά, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ «Τανίν» ἤλγει ὑπὸ τὰ ἀνιερῆ μαστιγώματα τοῦ φιλέλληνο δημοσιογράφου. Ὡς γνωστὸν τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτάτον κατέστη τυραννικώτερον τοῦ ἀπολυταρχικοῦ καθεστώτος καὶ καθ' ἐκάστην ἐπισωρεῖ αὐθαριεσίας καὶ παρανομίας πρὸς στήρησιν τῆς δυνάμεώς του, ἐπὶ πλέον δὲ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδηλῶν τὰς πλέον ἐχθρικός διαθέσεις διὰ πᾶν τὸ ἑλληνικόν. Ὁ κ. Μίτσι διαβλέπων κινδυνον εἰς τὰ ἀδίκως κινδυνεύοντα συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ ἄτινα συμπίπτουσι καὶ συνταυτίζονται μετὰ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Τουρκίας, ἠθέλησε νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰ ὀλισθήματα καὶ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ. Τοῦτο, ὡς εἰκός, ἐξηρέθισε τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς «Τανίν» ἐπεχείρησαν νὰ πτοήσωσιν τὸν ἀφοβον καὶ γενναίοφρονα ἄνδρα ὅστις καὶ ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας ἀκόμη εἶχε τὴν γλῶσσαν τραχείαν καὶ τὰ νοήματα ἐλευθέρως ἐξέφραζε. Δυστυχῶς ἠπατήθησαν εἰς τὰς προβλέψεις των διότι ὁ κ. Μίτσι ἔχων ἐκτός τοῦ εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ πρὸς πᾶν ὅτι ἑλληνικόν ἀλλὰ καὶ στηρίγματα ἀκλόνητα τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ἣτις βροντοφωνεῖ τὴν ζωτικότητα τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ὑπεροχὴν καὶ τὴν καταφανῆ χρη-

σιμότητά του διὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος κατεβρυμμάτισε τὸν ἀντίπαλον καὶ μετέβαλεν εἰς ῥάκη τὴν ἐμπαθῆ πολεμικὴν τῆς «Τανίν». Ἡ στάσις αὐτῆ τοῦ κ. Μίτσι ἐπροκάλεσεν ἤδη ποικιλοτρόπως τοῦ ἑλληνισμοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅστις παρηκολούθει τὸν ἀγῶνά του ὄχι μόνον με στοργὴν ἀδελφικὴν ἀλλὰ καὶ με ψυχικὴν ἀγωνίαν.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παράσχωμεν πρακτικὰς τινὰς γνώσεις δενδροκομικῆς ἀναγκαίας οὐκ ἔσονται εἰς τοὺς δενδροφίλους καὶ κατόχους κήπων ἐν ἐσοχαῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων οἵτινες πολλάκις εἰς μικρὰν τινα γωνίαν τῆς αὐλῆς των διατηροῦσι δένδρον τι, δημοσιεύομεν τὰς κάτωθι περὶ ἐμβολιασμοῦ δένδρων ὁδηγίας.

Ἡ ἐλαία ἐμβολιάζεται μόνον ἐπὶ ἀγριελαίας, ἢ ἄλλης ἡμέρου ἐλαίας (συνήθως καθ' ὄλον τὸ θέρος) με μᾶτι διὰ τὰ νεαρὰ δένδρα κατὰ Μάρτιον—Ἀπρίλιον, ἢ κατὰ Σεπτέμβριον—Ὀκτώβριον. Διὰ στεφανίτου (καλέμι) διὰ τὰ γηραιὰ δένδρα (ἀνοιξιν καὶ φθινόπωρον). Ἐπίσης καὶ διὰ σχισμῆς κατὰ τὴν ἀνοιξιν.

Ἡ βερυκοκέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἄλλης βερυκοκέας, ροδακινίας, ἀμυγδαλίας καὶ δαμασκηνίας, με μᾶτι κατὰ Μάρτιον—Ἀπρίλιον ἢ Ἰούλιον—Αὐγουστον μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. Εἰς τὰ δένδρα ταῦτα τοὺς διὰ σχισμῆς (με καλάμι) ἐγκεντρισοῦς, πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα μόνον ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ, διότι τότε ὑποφέρουσιν εὐκολώτερον ἀπὸ κομιώσιν (κολιτσοῦσα).

Ἡ ἀμυγδαλῆ ἐμβολιάζεται ἐπὶ ὄλων τῶν συγγενῶν τῆς δένδρων, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ ἀγριαμυγδαλῆς, καὶ δαμασκηνίας, με μᾶτι, κατὰ Μάρτιον καὶ Ἰούνιον—Ἰούλιον μέχρι τοῦ Αὐγούστου. Ἐπίσης καὶ διὰ σχισμῆς. Εἰς τὰ ἀργιλώδη ἰδάφη (βαρεικὰ) ἐμβολιάζομεν τὴν ἀμυγδαλὴν ἐπὶ κορομηλιάς (τζανερίας).

Ἡ κερασεῖα ἐμβολιάζεται κυρίως ἐπὶ ἀγριοκερασεῖας, εἰς γαίης ἀμμώδεις, ἀσβεστοῦδεις καὶ πτωχὰς, με μᾶτι κατὰ Ἰούλιον—Αὐγουστον καὶ Ἀπρίλιον καὶ ἐπὶ βυσινας εἰς γαίης ἀργιλώδεις (βαρεικαῖς).

Ἡ ροδακινέα ἐμβολιάζεται με μᾶτι κατὰ Ἀπρίλιον καὶ Ἰούλιον—Αὐγουστον μέχρι Σεπτεμβρίου, ἐπὶ ἀγρίας ροδακινίας, ἀμυγδαλῆς, δαμασκηνίας, βερυκοκέας καὶ κορομηλιάς (τζανερίας) σπανίως δὲ ἐπὶ ἀγριοκερασεῖας.

Ἡ δαμασκηνέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἀγρίας δαμασκηνίας, ἀμυγδαλῆς καὶ κορομηλιάς, κατὰ τὴν

νοιξιν, καὶ τὸν Ἰούλιον—Αὐγουστον μὲ μάτι. Ἐπίσης καὶ διὰ σχισμῆς ἢ στεφανίτου (καλέμι) κατὰ τὴν νοίξιν, διὰ τὰ γηραιὰ δένδρα.

Ἡ μεσπιλέα (μουσμουλιά ἢ δεσπολιά) ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἄλλης μεσπιλέας, κυδωνέας, ἀπιδέας κατὰ Ἰούνιον μὲ μάτι ἢ διὰ σχισμῆς καὶ στεφανίτου (καλέμι) κατὰ τὴν νοίξιν.

Ἡ μυλέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ οἰασθήποτε ἄλλης μυλέας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀπιδέας καὶ κυδωνέας (μετὰ τινος δυσκολίας) μὲ μάτι κατ' Ἀπρίλιον καὶ Ἰούνιον μέχρι Αὐγούστου. Ἐπίσης καὶ μὲ καλέμι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Μαΐου.

Ἡ ἀπιδέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἡμέρου καὶ ἀγρίας ἀπιδέας (ἀχλαδιᾶς) εἰς χωράφια γόνιμα καὶ παχέα, ἐπὶ κυδωνέας δὲ εἰς χωράφια ὄχι πολὺ βαθέα, ἀλλ' ἔλκροκα καὶ δροσερά. Ἐποχὴ ἐμβολιασμοῦ Ἰούνιος, Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος, καὶ Ἀπρίλιος—Μαῖος μὲ μάτι, Μάρτιος, καὶ Σεπτέμβριος διὰ σχισμῆς, καὶ Ἀπρίλιος διὰ στεφανίτου. Ἡ ἀπιδέα ἐμβολιάζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς σορβίας (σκαρουχίας) καὶ ἐπὶ τῆς κραταίγου (μπερκιάς).

Ἡ κυδωνέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ κυδωνέας ἢ κραταίγου ἐπιτυχέστερον κατὰ Ἰούλιον—Αὐγουστον μὲ μάτι. Ἐπίσης ἐγκεντρίζεται καὶ μὲ καλέμι κατὰ Μάρτιον—Ἀπρίλιον. Ἡ κυδωνέα ἐμβολιάζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπιδέας ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δυσκολίας.

Ἡ σικκῆ ἐμβολιάζεται ἐπὶ τῆς κοινῆς σικκῆς ἡμέρου καὶ ἀγρίας. Ὅλοι οἱ τρόποι τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἶνε ἐν χρῆσει. Ἰδίως δὲ ὁ ἐμβολιασμός μὲ μάτι κατ' Ἀπρίλιον—Μαῖον, καὶ Ἰούλιον—Αὐγουστον.

Τὰ ἐσπεριοειδῆ (λεμονοδένδρα). Ἐπειδὴ τὰ δένδρα ταῦτα εὐρίσκονται πάντοτε εἰς χυμὸν δυναμειχὴν νὰ τὰ ἐμβολιάζωμεν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Κατὰ προτίμησιν ὅμως τὰ ἐμβολιάζωμεν κατ' Ἀπρίλιον—Μαῖον, καὶ Σεπτέμβριον—Ὀκτώβριον ἢ μὲ μάτι (συνήθετος τρόπος) ἢ μὲ καλέμι. Τὰ δένδρα ταῦτα ἀλληλοεμβολιάζονται λίαν ἐπιτυχῶς. Συνιστῶμεν ὅμως τὸν ἐπὶ τῆς Νεραντζέας ἐμβολιασμὸν ὅλων τῶν ἄλλων λεμονοδένδρων, διότι αὕτη ἀντέχει καὶ εἰς τὰ ψύχη, καὶ εἰς τὰς ἀσθενεῖας περισσότερον τῶν ἄλλων. Ἡ πορτοκαλέα μάλιστα, οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐμβολιάζεται ἐπὶ λεμονέας, διότι τότε ὑποφέρει ἀπὸ κομμίωσιν (κολιτσάνα).

Ἡ καστανέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἄλλης καστανέας, σπανίως δὲ καὶ ἐπὶ δρυὸς [βελανιδιάς] μὲ μάτι ἀπὸ Μαΐου μέχρι Σεπτεμβρίου καλέμι κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μαῖον.

Ἡ ξυλοκερατέα [χαρουπιᾶ] ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἄλλης κερατέας μὲ μάτι συνήθως κατ' Ἀπρίλιον—Μαῖον.

Ἡ καρυῖα (κρυδιᾶ) ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἄλλης

καρυῖας μὲ μάτι ἢ καλέμι, κατὰ Μάρτιον Ἀπρίλιον.

Ἡ μορέα [μουριά ἢ μουρνιά] ἐμβολιάζεται ἐπὶ κοινῆς μορέας ἢ ξυνομορέας μὲ μάτι κατὰ Μάρτιον—Ἀπρίλιον, καὶ Ἰούλιον Αὐγουστον, καὶ διὰ σχισμῆς κατὰ Μάρτιον Ἀπρίλιον.

Ἡ ροιᾶ [ρογδιᾶ] ἐμβολιάζεται διὰ σχισμῆς κατὰ Μάρτιον Ἀπρίλιον.

Ἡ πιστάκεια [φιστικιά] ἐμβολιάζεται ἐπὶ ἡμέρου ἢ ἀγρίας φιστικιάς [κοκορεβιτιᾶς ἢ κουκουρετᾶς] μὲ μάτι κατὰ Ἰούνιον Ἰούλιον.

Παρὰ τὸν καθ' ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου τοσοῦτον ἐπιτυχῶς λειτουργοῦντα θεσμὸν τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων χρηματικῶν ἐμβασμάτων (mandats), ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Οὐγγαρῖᾳ ἀπὸ τινων ἤδη

ἑτῶν, ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἔχει εἰσαχθῆ καίκανονικώτατα λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν (chèques). Νῦν δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφείων Mr Symian καταρτισθὲν καὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, πρόκειται νὰ ὁργανωθῆ παρὰ τοῖς ταχυδρομικῶν γραφείοις τῆς χώρας ταύτης ἡ ἑπιταγὴ τῶν ἐπιταγῶν. Ὅπως, εἰς πάντα Γάλλον ὑποβάλλοντα σχετικὴν αἰτήσιν καὶ καταθέτοντα παρὰ τῶ Ταχυδρομείω ἀνάλογον ποσὸν θέλει ἀνοίγεσθαι προσωπικὸς τρεχοῦμενος λογαριασμὸς χρηματικῶν καταθέσεων ὑπὸ τούτου ἢ καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτου ὑπὸ τρίτων, ἐκ τοῦ ἑποίου θὰ δύναται οὕτως κατὰ βούλησιν ν' ἀποσύρη, ποιούμενος χρῆσιν τοῦ φυλλαδίου τῶν ἡμερημιένων ἐπιταγῶν, ὅφ' ὧν θὰ ἔχη ἐφιδιασθῆ ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομείου.

Διὰ τῆς ὁργανώσεως τῆς τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας διὰ τῶν ἐν πάσῃ πόλει ἢ κωμοπόλει ταχυδρομικῶν γραφείων, πρόκειται τὸ Κράτος νὰ ἀναλάβῃ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἐργασίαν ἐκτελουμένην ἄλλως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς ἃ μόνον κέντρα ἔχουσιν αὐταὶ ἐγκατεστημένα γραφεῖα.

Κατ' ἀρχὴν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ θὰ ὡσι πληρωτέαι εἰς τὸν κομισθῆν, ἀλλ' ὅταν ὁ δικαιοῦχος ἐπιθυμῇ τὸ ποσὸν νὰ πληρωθῆ εἰς ὠρισμένον πρόσωπον θὰ ὀπισθογράψῃ ἐπ' ὀνόματι τούτου τὴν ἐπιταγὴν, ἣν δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας τῶ ταχυδρομικῶν γραφείων θὰ ἐξοφλῇ παραδίδουσα οἴκοι τὸ ἀντίτιμον.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν, ὅπου τὸ πρῶτον εἰσῆλθῆ ὁ θεσμός, κατὰ τὸ 1907 μόνον 79,711 ἄτομα ἤνοιξαν τοιοῦτους τρεχοῦμενους λογαριασμούς, ποσοῦ 6,154,326,145 φράγκων, μεταβιβάσεις δὲ ἀπὸ λογαριασμοῦ

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

εἰς λογαριασμὸν ἐγένοντο κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν Λύστρα διὰ τὸ ποσὸν 5 δισεκατομμυρίων φράγκων περὶπου!! (Ἐκ τῶν «Οἰκονομικῶν Χρονικῶν»)

Εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἀνωτέρω θὰ ἀναγράψωμεν τὰς κάτωθι πληροφορίας δι' ὧν καταδεικνύεται ἡ βάρβαρος κατάστασις εἰς τὴν ἀκόμη διατελεῖ ἡ χώρα ἡμῶν καὶ τὸ χεῖριστον εὐρίσκονται ἄνδρες ἀξιοῦντες νὰ θεωρῶνται

Ἐδῶ ὑποστηρίζομεν τὴν ὀπισθοδρομίαν

ὡς μορφωμένοι καὶ πολιτισμένοι οἵτινες ἐνισχύουσι καὶ ἐνθαρρύνουσι ἐκείνους οἵτινες εἶνε οἱ δημιουργοὶ αὐτῆς τῆς ὀπισθοδρομήσεως. Ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο μᾶς δίδει τὸ ζήτημα τῶν καρραγωγέων οἱ ὅποιοι κατώρῳσαν νὰ πνίξωσι τὴν πρόδοσιν καὶ νὰ παρατείνωσι τὴν ἰσχὺν τῆς ἀσυνειδήσιας καὶ τῆς δεινῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἰδοὺ τί ἀναγράφει ἡ «Ἔστια» σχετικῶς πρὸς τὰς δαπάνας αἰτίνες ἐπιβαρύνουσι τὰ διάφορα εἶδη τὰ μεταφερόμενα ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις Ἀθηνῶν διὰ τῶν κάρρων. «Εἰς τόννον σίτου ἐπιβαρύνεται μὲ μεταφορικὰ (διὰ κάρρων) ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας δραχ. 7.20, ἐνῶ ὁ αὐτὸς τόννος σίτου μεταφέρεται ἐκ Νοβορωσίσκης εἰς Πειραιᾶ μὲ 6 μόνον δραχμάς!! Εἰς τόννον λιθανθράκων μεταφέρεται ἐξ Ἀγγλίας εἰς Πειραιᾶ μὲ 6 μόνον δραχμάς, ἢ δὲ εἰς Ἀθήνας μεταφορὰ αὐτοῦ ἐκ Πειραιῶς ἐπιβαρύνεται μὲ 7 δραχμάς».

Ἐκάστη οἰκία κτιζομένη ἐν Ἀθήναις καὶ καταναλισκούμενη ἐπὶ παραδείγματι 10,000 ἀγκωνάρια ἐπιβαρύνεται μὲ 2 1/2 χιλ. δρ. πλέον τοῦ θέοντος, διότι τὸ ἀγκωνάρι, ὅπερ κοστίζει ἐν τῷ λατομείῳ Πειραιῶς μόνον 28 λεπτά, ἐπιβαρύνεται μέχρις Ἀθηνῶν μὲ ἄλλα 35 (!) ὀλόκληρα λεπτά (ἀντὶ 5 ἕως 7 λεπτά, ὡς ὄφειλε νὰ ἐπιβαρύνεται) διὰ μεταφορὰν μὲ κάρρα, πωλεῖται δ' ἐν Ἀθήναις 70 λεπ.»

Ἐκ τῶν 4 1/2 δὲ δρ. αἰτίνες καταβάλλονται διὰ τὴν μεταφορὰν 13—14 ἀγκωναρίων, εἶνε ζήτημα ἂν ἀπολαμβάνει ὁ εἰλωρ, ὁ λεγόμενος καρραγωγέος, τὴν μίαν δραχμὴν.»

Ἐπίσης ἐγνωσθῆ ὅτι ἡ μεταφορὰ πραγμάτων ἐκ Λαυρίου καὶ Κορίνθου εἰς Ἀθήνας σιδηροδρομικῶς κοστίζει ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσσεως τῆς ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας μεταφορᾶς, πρᾶγμα σοβαρώτατον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Πειραιῶς, ἅτινα ἀπειλοῦνται, ἂν δὲν ἐφαρμοσθῶν καὶ ἐδῶ τὰ ἀπανταχοῦ γενόμενα δεκτὰ μέσα ταχείας καὶ εὐθηνῆς μεταφορᾶς.»

Ἄν δὲν ληφθῆ πρόνοια δι' εὐθηνῆς μεταφορικῆς συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο πόλεων ἔχει μόνον ἡ βιομηχανία τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ κίνησις αὐτῶν θὰ χωλαίνῃ. Ἰδοὺ αἱ πρόοδοι τῆς ἐποχῆς μας.

Διατὶ νὰ μὴ θέλωμεν, διατὶ νὰ μὴ ζητῶμεν νὰ θεσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν πᾶν ὅτι δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπωφελῶς ὑπὲρ ἐθνικὴν ἔσποιν εἰς τὸν τόπον μας, εἶνε κατὰ τι ἀκατανόητον διὰ τὴν σύγχρονον κοινωνίαν.

Πάντες κατ' ἴδιαν ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν βαίνομεν ἐπὶ ρόδων, ὅτι ἀκολουθοῦμεν ὁδὸν ἐναντίαν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς ἀναλαμβάνει τὸν ἀγῶνα ὅστις θὰ ἐπιφέρει τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα καὶ θὰ θεμελιώσῃ ὄρους ἐθνικοῦ βίου κρύπτουτος τὰ σπέρματα ἀφθόνων ἐθνικῶν καρπῶν.

Τὸ ν' ἀποταυθῆ τις εἰς τὸ ἐπίσημον Κράτος εἶνε ματαιοπονία, τὸ νὰ θελήσῃ νὰ θίξῃ τὴν καρδίαν τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας εἰς τὰ ἄτομα εἶνε ἔργον ἄχαρι, ἀπομένει ὅμως μία θύρα καὶ αὐτὴν θὰ κρούσωμεν διὰ τῶν γραμμῶν αὐτῶν, εἴθε δὲ νὰ εὔρου ἀπήχησιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὰ εὐγενῆ στήθη καὶ τὰς πατριωτικὰς καρδίας ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπευθύνονται.

*

Σεῖς οἱ μεγαλοῖδεάται οἱ ποθοῦντες μετὰ θάνατον νὰ θέσητε ἓνα λίθον διὰ τὸ μέγα οἰκοδόμημα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, τί ὠφελήσατε μέχρι σήμερον τὸ ἔθνος τυφλῶς διαθετόντες τὴν περιουσίαν σας; Ὅλοι σεῖς οἱ προορίζοντες τὸν πλοῦτόν σας διὰ τὴν ἔδρυσιν Εὐαγγελισμῶν καὶ Πτωχοκομείων διὰ τῶν ὑποίων βεβαίως ἀκακοφύζονταί αἱ κοινωνίαι ἀλλὰ δὲν ἀνορθοῦνται τὰ ἔθνη. Ὅλοι σεῖς οἱ ἐγκολπούμενοι τὴν δυστυχίαν καὶ αὐτῆς τὰς πληγὰς ἐπουλοῦντες εἶνε ὠραῖον καὶ ὑψηλὸν τὸ εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ δὲν στηρίζονται καταρρέοντα ἔθνη καὶ δὲν τονοῦνται νεκροῦμενοι ἐθνικοὶ πόθοι. Ὅλοι σεῖς οἱ φιλαργύρους φυλάσσοντες τοὺς θησαυροὺς σας διὰ νὰ τοὺς προσφέρετε μετὰ θάνατον, σεῖς οἱ τὸ περίσσευμα τοῦ πλοῦτου σας ὀνειροπολοῦντες νὰ διαθέσητε ὑπὲρ ἐθνικῶν σκοπῶν, ὅλοι σεῖς οἱ θησαυρίζοντες διὰ νὰ ἐκπλήξητε διὰ τῆς διαθήκης σας, ὅλοι σεῖς οἱ ἀποστελλόντες ἡγεμονικὰς δωρεάς, ὅλοι σεῖς οἱ πρόθυμοι εἰς ὕλικὰς θυσίας κατόπιν ἐπικλήσεων ἐνθουσιωδῶν, ὅλοι σεῖς οἱ ὀνειροπολοῦντες νὰ δημιουργήσητε διὰ τοῦ χρήματός σας κατὰ τι καλὸν διὰ τὸ ἔθνος καὶ ποθοῦντες νὰ καταστήσητε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην, ἐνδοξον, ἀνθηρὰν, πλήρη ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ μεγαλείου, στραφῆτε περὶ ἑαυτὸν, ρίψατε βλέμμα εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ ζητήσατε νὰ ἀνεύρητε κατὰ πόσον οἱ σκοποὶ τῶν πατριωτικῶν καρδιῶν καὶ γενναιοφρόνων ψυχῶν ἐπέφερον τὸ ποθοῦμενον ἀποτελεσμα. Κατὰ τι τὸ ἔθνος ἐμεγαλύνθη, καὶ ἐκραυγῆ καὶ ἀνυψώθη καὶ ἐμεγαλύνθη; Κατὰ πόσον οἱ ἐθνικοὶ πόθοι ἐπραγ-

ματοποιήθησαν; Η κοινωνία εξυπηρετήθη, η οικογένεια ήγαπήθη, οι χαρακτήρες διεπλάσθησαν, ο νους εμορφώθη, η καρδιά εξυψώθη, ο εθνικός πλούτος επολυπλασιάσθη; Κατά τι η εθνική ψυχή, ο εθνικός νους εστράφησαν εις τα μεγάλα ιδεώδη τα χαρακτηρίζοντα υμών των ιδίων τα έργα, τας ιδέας και τας αποφάσεις; Κατ' ουδέν, διότι εξ όλων αυτών ελλείπει το ελαττότερον εκείνο το δημιουργικόν, το παργωγικόν, το μορφωτικόν, το αποφέρον αποτελέσματα ενδιαφέροντα άμέσως το εθνικόν μας μεγαλείον.

Είς υμάς λοιπόν αποτεινόμεναι σήμερον και ζητώ να στραφή η εθνική ψυχή σας εις άλλας σφαιρας, εις άλλους ορίζοντας θετικωτέρους, βασιμωτέρους, εθνικωτέρους. Και τους ορίζοντας αυτούς τους περικλείει μία μεγάλη και ύψηλη και άρχια ιδέα. Και η ίδια αυτή είναι η σύστασις Γεωργικών Πρακτικών Σχολείων εις τα χωρία της Ελλάδος. Το Κράτος ούδέποτε θα σκεφθή περι αυτών. Θα παρέλθη μακρός χρόνος διά να τα δημιουργήση, ενκαύκειται λοιπόν εις υμάς, τα μεγαλουργά πνεύματα και τας πατριωτικάς καρδιάς, να αναπληρώσητε του Έθνους την έλλειψιν.

Η Ίδρυσις ενός Γεωργικού Πρακτικού Σχολείου δια τους μικρούς χωρικόπαιδας άμφοτέρων των φύλων εις εν χωρίον θα είναι μία άσας, μία χαρά, μία ευτυχία. Την έλλειψιν δε ταύτην της χαράς, της δρόσου την ήσθάνθη όταν κατά τον Ιούνιον του 1907 εύρίθην αίφνης κατόπιν μεταλλευτικής έκδρομής εις εν των ύψηλοτέρων όρειών της Κυνουρίας. Έπλησίαζεν η δύσις του ήλιου και κατάκοπος εκ της πολυώρου ήμισυορμικής πορείας εξέητησα μετά του συντρόφου μου καταφύγιον προς ανάπαυσιν και κατάπαυσιν της δίψης μας. Είχομεν άγωγιάτην Ηλίαν τινα ο ύποτις υπερηφάνως διηγείτο ότι ειχεν εις το παθητικόν του ένα φόνον, μίαν άπαγωγήν, και μίαν στρατιωτικόν λειποταξίαν, και ο άκούρατος αυτός εις τους πόδας και την συνείδησιν σύντροφός μας ήτο ήδη πατήρ 8 τέκνων, ειχε δε καταπατήση αρκετάς γαίας του Δημοσίου εις μίαν ράχιν του βουνού και εκεί ειχε στήση την φωλεάν του την θερινήν εις ην μας ώδήγησε προς άναψυχήν. Φαντασθήτε έκαστος την επίδρασιν του πατρός Ηλία και της ήμιαγρίας συζύγου του επί των 8 αυτών ανθρώπινων ύπόρφεων. Φαντασθήτε δε εξ άλλου και το Δημοτ. Σχολείον, όπως σήμερον λειτουργή με την ξηράν εκείνην μέθοδον την μη θίγουσαν την ψυχήν και την καρδίαν του παιδιού αλλά μόνον αποξηραίνουσαν και αποβλακούςαν το πνεύμα αυτού. Ο Ηλιάς εκάλεσεν εν εκ των άρρένων τέκνων του το ύποτιον έμαθήτευσεν εις το σχολείον και με υπερηφάνειαν ίσην προς εκείνην ην θα ήσθάνετο αν ειχε κάμη 5 φόνους επί πλέον και 10 άπαγωγάς, δι' ως ειλεγεν ήτο πλασμένος, του ειπε να φέρη το βιβλίον του

διά να το άκούσωμεν άναγινώσκον αυτό. Οντως ο μικρός έλαβεν αυτό και ήρχισεν άναγινώσκων μεγαλοφώνως αλλά άτόνως και άνευ χρωματισμού μίαν περικοπήν άφορώσαν άγροτικήν τινα περιγραφήν. Βεβαιώθητε ότι περιείχε τοιαύτας λέξεις εντός το βιβλίον αυτό ώστε μόνον δις του λεξικού θά ήτο δυνατόν η κατανόησις της περικοπής ταύτης. Ο δε μικρός ως ήτο επόμενον ούδέ ιδέαν ειχε του τί άνεγίνωσκε και ποίαν έννοιαν ειχε τουτο. Φαντασθήτε λοιπόν Σχολείον το ύποτιον δεν έχει ούδεμίαν επίδρασιν ούδέ έμμεσον ούδέ άμεσον επί της κοινωνίας. Ο μικρός ο ύποτιος πιθανώς τάχιστα θα διακοπήη τα μαθήματά του δια να ακολουθήση το τραχύ του πατρός επάγγελμα, εκ του σχολείου του, ούδεν έπωφελές, πρακτικόν, ωφέλιμον η' άποκομίση. Αν όμως άλλως ειχον τα πράγματα αν η διδασκαλία δεν εστρηρίζετο εις το άκαρπον εκείνο βιβλίον, άλλ' εις το μεγάλο βιβλίον της φύσεως, της γής, όποια ωφέλεια άμεσος δια τον χωρικόπαιδα και έμμεσος δια τους άλλους αδελφούς του και τους γονείς του άκόμη; Την τοιαύτην ωφέλειαν ούδεις εν Ελλάδι μέχρι σήμερον κατενόησε και ούδεις έσκέφθη να την θέση εις την οδόν της πραγματικότητος. Την ζητούμεν λοιπόν ήδη διά των γραμμών μας αυτών και την ζητούμεν από τα εκλεκτά τέκνα της πατρίδος τα κρύπτοντα εις τα στήθη των ευγενείς παλμούς ύπερ της προόδου και εύδαιμονίας της Ελλάδος. Ας μας επιτραπή ήδη να απευθυνώμεν ύνομαστικώς προς εν εκ των εκλεκτών και μεγαθύμων αυτών τέκνων, προς τον κ. Χαροκόπον και να ζητήσωμεν την άδειαν επί τη εύκαιρία της διαθέσεως τουσούτου πλούτου προς Ίδρυσιν Οικοκυρικής Σχολής να επιστήσωμεν την προσοχήν αυτού επί των ιδεών μας, επί των πόθων μας, τουσούτων μάλλον καθ' όσον δια της Γεωργίας ο κ. Χαροκόπος απέκτησε την μεγάλην αυτού περιουσίαν.

Και θα ήμειλώσωμεν προς τον μεγαλόφρονα Κεφαλήνα με γλώσσαν εύθαρσή αναλόγον προς την ειλικρίνειαν εξ ης ήρωώμεθα προς έκφρασιν και διατύπωσιν των ιδεών μας. Ο κ. Χαροκόπος δαπανήσας άφειδώς Ίδρυσεν την Οικοκυρικήν αυτήν Σχολήν. Ουδέμία άμφιβολία ότι η πράξις του αυτή επέσυρε την εθνικήν εύγνωμοσύνην και τον θαυμασμόν πάντων ήμών, άλλ' εκ της Σχολής ταύτης δεν άναμένομεν τους αναλόγους καρπούς και τα μεγάλα και ίκανοποιητικά αποτελέσματα. Έχομεν την ιδέαν ότι η Έλληνίς νοικοκυρά ούδέποτε θα μορφωθή τοιαύτη, δια του ειδικού Σχολείου. Διότι νοικοκυραί εκ φύσεως εξ οικογενειακών και εθνικών παραδόσεων είναι όλαί Έλληνίδες. Τουναντίον φοβούμεθα ότι μία τοιαύτη ειδική μόρφωσις των κορασιών του Λαού τείνει μάλλον εις την διασφωρόν και τον εκφυλισμόν παρα

εις την βελτίωσιν και την προόδον. Το διατι είναι αντικείμενον ιδιαιτέρας μελέτης και επιφυλασσόμεθα άργότερον να το πραγματευθώμεν.

Μόνον θα τονίσωμεν ότι η ειδική μόρφωσις θυγατέρων του Λαού, άνευ γενικωτέρων βάσεων, είναι βήμα τολμηρόν, είναι άλμα το όποιον δύναται να επισφύρη πτώσεις άνεπανορθώτους όταν επιχειρηται από τάξεις κινωνικάς αι όπαίαι προηγουμένως δεν παρεσκευάσθησαν προς τουτο. Διά τουτο δια του ήρθρου μας αυτού ζητούμεν να στρέψη ο πρακτικός Κεφαλήν, ως και πäs άλλος φιλόπατρις Έλληνα, άλλου την προσοχήν του και την μέριμνάν του, εις τα τέκνα των χωρικών, εις τα τέκνα των άγρών και της φύσεως τα όποια αναπτυσσόμενα και μορφούμενα υπό όρους ειδικούς δύναται να χρησιμεύσωσιν ως το άριστον έδαφος προς καλλιέργειαν άνωτέρων βλίψεων. Και οι όροι ούτοι είναι τα Πρακτικά Άγροτικά Σχολεία εις τα χωρία της Ελλάδος. Εις αυτά ως στραφή η μέριμνα όλων εκείνων οι όποιοι όνειροπολούσι και ποθούν βελτίωσιν πραγματικήν εις τον τόπον μας, κατ' εξοχήν δε του κ. Χαροκόπου οστις κατενόησεν ότι ο καλλίτερος τρόπος διαθέσεως των χρημάτων του, είναι η εν ζωη δωρεά, καθ' ην άγρυπνον το όμμα του δωρητού θα παρακολουθή την τύχην αυτής

(Ακολουθήτε)

ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Εάν όσα ένυπογράφως ο Διευθυντής του Έλληνικού Μηχανοποιείου και Ναυπηγείου «Βασιλειάδης» κ. Β. Γ. Βασιλειάδης δημοσιεύη κατά των εν τη Βουλή

Το Έλληνικόν Μηχανουργείον

δηλώσεων του κ. Έμπειρικού έχουσιν ύπόστασιν και ίχνη αληθείας και ήμεις από άπόψεως ένισχύσεως της έχωρηρίου βιομηχανίας εξετάζοντες το πράγμα οφείλομεν να μη διστάσωμεν να αναγράψωμεν την γενικώς ασκήν εντύπωσιν ην επροξήνησαν αύται. Ο κ. Βασιλειάδης σαφώς και κατηγορηματικώς και δι' άρεθμών αναμφισβητήτων άποδεικνύει ότι η επισκευή των θωρηκτιών εν Ευρώπη εστοίχισε πλέον η τριπλασίως άφ' όστι έδαπανήθη δια την εν Ελλάδι επισκευήν αυτών! Καταγγέλλει δε άπρακαλύπτως πράξιν άχαρακτήριστον της άρμοδιός υπηρεσίας, ητις δια να δικαιολογήση τας εν Ευρώπη επισκευάς επιβάλλει εις τους ιδιόκους μας όρους και σχέδια διάφορα εκείνων άτινα υποβάλλονται εις τους εν Ευρώπη εργοστασιάρχας!! Και τα σχέδια τα δια τους Έλληνες εργοστασιάρχας προωρισμένα περιέχουσιν όρους βαρείς και δυσεκπληρώτους ών είναι άπηλλαγμένα τα υποβαλλόμενα εις τους ξένους!!! Κατόπιν όλων

αυτών είναι κάτι τι κατώτερον Έλληνας ύπουργού αίθανομένου τας ύποχρεώσεις τουπρός τον τόπον και την βιομηχανία και τας εργατικάς αυτού τάξεις, όταν κηρύσση επισήμως από του Βήματος της Βουλής ότι προσφεύγει εις την ξένην βιομηχανίαν άφ' ενός μόνου άνικανότητος των ήμετέρων εργοστασιών. Και το θλιβερόν το όποιον δύναται να άπελπίση πάντας είναι ότι ταύτα λέγονται και πράττονται από τον κ. Έμπειρικών, από τον όποιον ο δυστυχής αυτός τόπος ήλπίζεν ότι θα παρουσιάση αν μη τι άλλο τουλάχιστον χρηστήν και εύσυνειδητον διοίκησιν ως Ύπουργός των Ναυτικών της Ελλάδος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ *

ΚΛΟΠΗ ΕΝ ΚΑΤΟΚΗΜΕΝΩ ΚΤΙΡΙΩ

Μεταξύ των κατασχεθέντων εις το δωμάτιον των συλληφθέντων φυγοδικών εργαλείων εύρέθησαν, ως προειρηται, δύο ψήκτριαι και εν κάτοπτρον φέρον έχε χαραγμένα ατέχως εις το όπισθεν μέρος αυτού τα ψηφία Α Λ.

Ταύτα μοι έδωκαν άφορμήν να εξετάσω τίνες κλοπαι διεπράχθησαν εις τα διάφορα τμήματα κατά καιρους και άν μεταξύ των κλαπέντων περιείχοντο και τοιαύτα άντικείμενα, οια τ' άνωτέρω. Εκ της εξετάσεως δε αυτής επληροφορήθη, ότι ταύτα άνήκον εις την Κυρίαν Αλεξάνδραν Λιακοπούλου ης τας αρχικά ψηφία έφερε το κάτοπτρον.

Η κλοπή ητις έλαβε χώραν εν τη άνωτέρω οικία έγινετο υπό τας εξής περιστάσεις:

Την νύκτα της 26—27 Ιουλίου π. ε. κλέπται, εισελθόντες δι' αναβάσεως εκ του μανδροτόιχου εις την επί της οδού Τασίτσα αριθ. 2 οικίαν του τμηματάρχου του Ύπουργείου των Έσωτερικών Ηλία Λιακοπούλου, ης την θύραν διέρρηξαν, άφήςεσαν διάφορα τιμαλφή άντικείμενα αξίας δρ. 3,500.

Εν τη οικία ούδεις διέμενεν, των ένοίκων άπάντων άπουσιάζοντων εις Αίγιναν χάριν του θέρου, ώστε οι κλέπται, μηδενός έμποδίου εύρέθεντος ενήργησαν εν πάση άνέσει, εκλέξαντες πέν ότι τιμαλφές εύρον κατά την έρευνάν των εις τα διάφορα έπιπλα της οικίας.

Το δον Τμήμα, εις την περιοχήν του ύποίου ύπαρχει η οικία, καθώς και το τμήμα της Καταδιώξεως ενήργησαν τότε μεθ' όσης δραστηριότητος ήδύναντο προς ανακάλυψιν και σύλληψιν των δραστηρών ηδύναντο προς ταύτης, άλλ' ούδεν κατώρθωσαν τότε καθόσον οι

*) Συνέχεια εκ σελ. 500.

κλέπται ἐνέργουν μετὰ περισκέψεως ἀξιοθαυμάστου, ἐκρύπτοντο ἐπιμελέστατα καὶ ὑπερ σπουδαιότερον, εἶχον τὴν πρόνοιαν ὅπως τὰ κλοπιμαῖα πωλῶσιν εἰς Πειραιᾶ εἰς τινα μικροξενόδοχον ἔχοντα τὸ κατάστημά του ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Μουτσοπούλου ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ἢ «Μικρὸς Κωστάκης».

Κατόπιν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κατόπτρου ὑπὸ τοῦ κ. Λιακοπούλου ἐπέεσθη, ὅτι δράσται τῆς κλοπῆς ἀναμφιβόλως ἦσαν οἱ περὶ ὧν πρόκειται φυγῶντες, Ἰω. Κουμουλέντζος καὶ Κ. Ἀγγελικόπουλος. Κατέγεινα συνεπῶς ὅπως πείσω τούτους νὰ μοὶ κατονομάσῃσι τοὺς λοιποὺς συνεόχους των, ἐὰν εἶχον τοιούτους, ὡς καὶ νὰ μοὶ ὑποδείξωσι τὸ μέρος εἰς ᾧ ἐπώλησαν ἢ ἐκρυψάν τὰ κλαπέντα.

Πρὸς τοῦτο ὑπέβαλον πρῶτον εἰς ἀνάκρισιν τὸν Κουμουλέντζον, ἀλλ' οὗτος, ὡς προείπον, ἐντελῶς ἀκαμπτος καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, ἀντέτεινεν ἄρνησιν ἰσχυρίζομενος ὅτι ταῦτα ἠγόρασε παρά τινος ἀγνώστου αὐτῷ. Ἐνεκα τούτου ἐστρεψά τας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ προσπάθειά μου εἰς τὸν Ἀγγελικόπουλον, ὅστις ἄνευ πολλῶν ἀντιρρήσεων, ἀφοῦ ἄλλως τε ἔμαθε παρ' ἐμοῦ ὅτι τὰ εὐρεθέντα ἐν τῷ δωματίῳ των ἀντικείμενα ἀνεγνωρίσθησαν παρά τοῦ κ. Λιακοπούλου, μοὶ ὠμολόγησεν ὅτι ὄντως τὴν προκειμένην κλοπὴν ἐνήργησε μετὰ τοῦ Κουμουλέντζου, καὶ Σωτηρίου Ἐμμανουήλ, διασήμευ λωποδύτου, συλληφθέντος καὶ κρατουμένου εἰς τὰς φυλακάς Παλαιῦ Στρατώνος δι' ἄλλας κλοπὰς, καὶ ὅτι τὰ κλοπιμαῖα τὴν ἐπομένην τῆς κλοπῆς, περὶ τὴν μεσημβρίαν, μεταβάντες καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον μικροξενόδοχεῖον «ὁ Μικρὸς Κωστάκης», ἐπώλησαν ἀντὶ εὐτελοῦς ποσοῦ.

Κατόπιν τῆς ὁμολογήσεως ταύτης μετέβην μετὰ τοῦ κ. Ἡλίου Λιακοπούλου εἰς τὸ ἀναφερόμενον ἐξοχικὸν ξενόδοχεῖον ἐνθα, ἐνεργήσας ἔρευναν, εὔρον καὶ κατέσχον τὰ κλαπέντα ἀντικείμενα, ἐκτὸς ὀλιγίστων τὰ ὅποια ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ν. Λελοῦδης εἶχε πωλήσει εἰς ἀγνώστους, οὓς δὲν ἐνεθυμῶτο.

Οὕτω δὲ ἦλθεν εἰς φῶς καὶ ἡ κλοπὴ αὕτη ἢ ἡποία διὰ τὴν θρασύτητα τῶν κλεπτῶν εἶχε συνταράξει τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως.

ΚΛΟΠΗ ΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Τὴν 3ην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 6—7 Ἰουλίου ἐ. ἔ. κλέπται, εἰσελθόντες διὰ ρήξεως τῆς θύρας τοῦ ὑπογείου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ντέκα (Πλατεία Μητροπόλεως) ἐμπορικὸν Κατάστημα Χαροκόπου καὶ Καπόγαννη, διέρρηξαν τὸ κάτω μέρος τοῦ χρηματοκιβωτίου ὡς καὶ τὰ ἐρμάρια τοῦ γραφείου τοῦ καταστήματος, ἀφήρεσαν χρήματα καὶ γραμματίσματα

ἀξίας ἐν ὅλῳ δραχμῶν χιλίων καὶ διάφορα ὑφάσματα ἴσης περιπόου ἀξίας.

Ἀμέσως τὴν ἐπομένην ὁ σκοπὸς τῆς θέσεως ταύτης χωροφύλαξ Ἀραβαντινὸς ἐξεταζόμενος κατέβηκεν, ὅτι δύο ἄνθρωποι: καλοῦ ἐξωτερικοῦ, διελθόντες τῆς Πλατείας Μητροπόλεως ἐκάθησαν περὶ ὥραν 2 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξωθῆναι τοῦ πλησίον τῆς πλατείας Ζυθοπωλείου καὶ ἐπιῶν ζῦθον μάλιστα δὲ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ σκοποῦ ἐν σιγαρίτον προφασισθεὶς ὅτι ἐστερεῖτο τοιούτου ὡς ἐκ τῆς προκεχωρηθείας ὥρας καθ' ἣν εἶχον κλείσει τὰ καπνοπωλεία. Ὁ σκοπὸς προθύμως ἔδωκεν αὐτῷ τὸ αἰτηθὲν σιγαρίτον οὕτω δ' ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ πλησίον καὶ νὰ γνωρίσῃ αὐτοὺς καλῶς.

Ὁ σκοπὸς οὗτος κληθεὶς ἄμα τῇ συλλήψει τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸ τμήμα, ἀνεγνώρισεν ἐκ τῶν συλληφθέντων τὸν Ἀγγελικόπουλον ὡς ἓνα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀγνώστων.

Κατόπιν τῆς πειστικωτάτης ταύτης καταθέσεως, ὁ Ἀγγελικόπουλος οὐδὲν ἀντείπεν, ἀλλὰ λεπτομερέστατα διηγεῖτό μοι τὴν κλοπὴν ταύτην ἥτις διεπράχθη περὶ ὥραν 2 1/2—3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὡς ἀκολούθως.

Οἱ μὲν Ἀγγελικόπουλος ὡς καὶ ὁ κρατούμενος δι' ἄλλην κλοπὴν εἰς τὰς Φυλακάς Παλαιῦ Στρατώνος Γ. Λιακόπουλος προσεπάθησαν ν' ἀπασχολήσῃσι τὸν εἰρημίνον σκοπὸν χωροφύλακα, προσφέροντες κατὰ τὴν ὁμολογίαν των ἐν ποτήριον ζῦθον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ σιγαρίτον, ὁ δ' ἕτερος Κουμουλέντζος εἰσῆλθεν ἐν τῷ μεταξύ διὰ ρήξεως τῆς θύρας τοῦ ὑπογείου εἰς τὸ κλαπὲν κατάστημα τοῦ ὁποίου ἐσωτερικῶς ἤνοιξε τὴν ἐξωτερικὴν θύραν.

Εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς κλοπῆς ταύτης ὑπεβοηθήθησαν οἱ κλέπται καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ.

Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παράφρων τις διήρχετο τῆς πλατείας Μητροπόλεως ἐκβάλλων φωνὰς διατόρους, διαταράττων οὕτω τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν. Τοῦτον σπεύσας ὁ σκοπὸς Ἀραβαντινὸς προσεπάθησε νὰ καθυσυχάσῃ, μὴ δυνηθεὶς ὁμως, ἠναγκάσθη νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ κρατητήριον τοῦ Α' Τμήματος. Τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἐπωφεληθέντες οἱ κλέπται, μετέφερον ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμοῦ καὶ Ἐυαγγελιστρίας καπνοπωλείου Πούλου εἰς τὸ διαρρηχθὲν κατάστημα ἐν χειραμάξιον, ὅπερ εὔρον ἐκεῖ καὶ ἐφ' οὗ ἔβηκαν διάφορα τεμάχια (τόπια) ὑφασμάτων τὰ ὅποια ἐξέλεξεν εἰσελθὼν εἰς τὸ κατάστημα ὁ Ἀγγελικόπουλος. Ἐπὶ τοῦ χειραμαξίου ἔβηκαν καὶ δρ. 400 εἰς χαλκόν: πάντα δὲ ταῦτα μετέφερον εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλεῖως ἐνθα κατώκει ὁ Λιακόπουλος μετὰ τινος ὑπέρητου καφφενείου.

Ἐκεῖθεν δ' ἀφοῦ διενεμήθησαν τὰ κλοπιμαῖα, ἀνχώρησαν, ἐγκαταλείψαντες τὸ χειραμάξιον εἰς τινα πάροδον τῆς εἰρημένης ὁδοῦ ἐνθα καὶ εὔρομεν τοῦτο μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς κλοπῆς.

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΓΕΝΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΜΙΝΕΥΣΕΩΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

Προκειμένου περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους ὁ Πausanias ἀναφέρει τὰ ἐξῆς (Ἔρα Φοινικὰ Σελ. 274).

»Πανοπέουσι δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῇ ὁδοῦ πλίνθου τε ὠμῆς οἰκημα οὐ μέγα καὶ ἐν αὐτῷ λίθου τοῦ Πεντέλησιν ἀγάλμα, ἐν Ἀσκληπιόν, οἱ δὲ Προμηθεά εἶνε φασί. Καὶ παρέχονται γὰρ τοῦ λόγου μαρτύρια. Λίθοι κείνται σφισιν ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ, μέγεθος μὲν ἐκάτερος ὡς φόρτου ἀποχρῶντα ἀμάξης εἶνε, χρώμα δὲ ἐστὶ πηλοῦ σφίσι, οὐ γεώδους, ἀλλ' ὅσος ἂν χαράδρας γένοιτο ἢ χειμάρρου ψαμμώδους παρέχονται δὲ καὶ ὁσμὴν ἐγγύτατα χρωτὶ ἀνθρώπου. Ταῦτα ἔτι λείπεσθαι τοῦ πηλοῦ λέγουσι ἐξ οὗ καὶ ἅπαν ὑπὸ τοῦ Προμηθεῶς τὸ γένος πλασθῆναι τῶν ἀνθρώπων».

Ἐπίσης ἐν τῇ Μυθολογίᾳ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ Προμηθεὺς ἔλαβε γῆν καὶ ὕδωρ ἐκ μιᾶς χαράδρας τῆς Πανόπης καὶ ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον, ἀναβάς δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν βοήθειά τῆς Ἀθηνᾶς ἐκλεψε τὸ πῦρ καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν γῆν τῆς Πανόπης εἰς ἣν εἶδε τὸ φῶς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Τίς οἶδεν ὁμως ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἔλαβεν ἐκ τῆς χαράδρας τοῦ Πανοπέως τὸν χροῦν, ἐξ οὗ ἐπλασε τὸν Ἀδάμ καὶ οἱ μυθολόγοι ἀπέδωκαν τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπινου γένους εἰς τὸν Προμηθεά μὴ γνωρίζοντες, ὅτι καὶ τοῦ Προμηθεῶς πρόγονοι ἦτο ὁ Ἀδάμ ὡς ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἐν Σελ. 5 παρ. 7 «Καὶ ἐπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χώματος ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν ἐν αὐτῷ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.»

Ὅπως δὴποτε καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ψαμμώδους πηλοῦ τοῦ Πανοπέως δὲν ἐπλάσθησαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ Προμηθεῶς κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Πausanias, ἐν ἣ ἀναφέρεται ἡ λεπτομέρεια τῆς ὁσμῆς ἀνθρώπου, πάντως ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, καλουμένην Καμίνια ἐνθα καὶ σώζονται ἀκόμη κάμιναι, ἰδρῶθι ἐν τῇ ἀρχαιότητι τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Προμηθεῶς ἐργαστάσιον κομινεύσεως Μετάλλων καὶ κατασκευῆς ἀγαλμάτων ἀνθρώπων.

Τὴν τοποθεσίαν ταύτην πλήρη χρωμιούχου σιδήρου ἐδήλωσα ὡς Μεταλλεῖον πρὸς βεβαίωσιν ὅτι ἐν Χαιρωνείᾳ ἰδρῶθι τὸ πρῶτον ἐργαστάσιον

τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνθρώπων ἢ τῆς καμινεύσεως τῶν μετάλλων διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ Προμηθεῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΛΑΠΟΥΣΙΑΔΗΣ

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐξακριβωθείσας πληροφορίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν τῶν πόλεων τῶν διαφόρων σεισμοπλήκτων διαμερισμάτων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Αἱ μεγάλοι καταστροφῆς τῆς Σικελίας

Messina.....	108,000
Reggio.....	31,000
Palmi.....	4,500
Mileto.....	2,300
Bagnara.....	800
Vila San Giovanni.....	3,700
Pallaro.....	3,300
Scylla.....	2,800
Gallico.....	.800
Cannitello.....	.950
Gazzi.....	348
Bova.....	350
Villa San Giuseppe.....	520
Torre di Faro.....	300
Pellegrino.....	310
Solano.....	280
Seminara.....	300
Contessa.....	167
Sembatello.....	250
Santa Teresa.....	300
Novare Santa Lucia et Nizza.....	800
Castroreale.....	80
Canneto.....	200
Zianfrilina, Scola, Cumia, Cremonti, Musico, Giardina, Tripodo, Mili, et San Michele.....	650
Bordonaro.....	330
Ceramita.....	405
San Procopio.....	105
Pistorino, Tremestieri, Gualderi et Spadafore.....	61
Callina, Lazzaro, Caloma, et Rosali.....	575
San Roberto.....	200
Polengoni, Salice, et San Gregorio.....	200
Montella, Ionico, Motta, San Giovanni et Melina.....	270
Scrozzina et Solane.....	74
ἐν συνόλῳ.....	164,820

Ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων κατεστράφη ἐντὸς 32 δευτερολέπτων!!

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Πολύς κατ' αὐτάς γίνεται λόγος περὶ μεταθέσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας.

Τὸ καθόλου πνεῦμα, ὅπερ χαρακτηρίζει τὰ περὶ τούτων δημοσιεύματα, καὶ τὰς διαφόρους συζητήσεις ἐν γένει, δὲν δύναται, φρονούμεν, νὰ πείσῃ τοὺς πάντας, ὅτι αἱ παρ' ἡμῖν κρατούσαι περὶ μεταθέσεων ἰδέαι εἶναι συνήθως σύμφωνοι πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅστις ὑπηγόρευσε τὰς σχετικὰς διατάξεις εἰς τοὺς διαφόρους νόμους καὶ κανονισμούς.

Εἶνε προφανὲς τοῦτο, ὅταν, ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ἀντικείμενον, καταδήλως ἐξωτερικεύωνται συνδυασμοὶ τείνοντες μᾶλλον ἀνάγκας ἄλλας ἢ τὰς τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος νὰ διευκολύνωσιν.

Εἰς πάσας τὰς διεπούσας διατάξεις τὰς τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει μεταθέσεις ὁ κυριαρχῶν καὶ πρωτεύων ὅρος βασιζέται εἰς τὸν σκοπὸν, ὅπως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέτρου τούτου ἐπιτυγχάνηται ἡ πρόσκησις ἢ περιφρούρησις τῶν ἐγγυήσεων τῆς ἀπροσωπολήπτου καὶ λυσιτελοῦς διαχειρίσεως τῆς δημοσίας τῶν ὑπαλλήλων ὑπηρεσίας. Ἐν τῷ πνεύματι δὲ τούτῳ αὐστηροὶ ἐτίθησαν κανόνες λόγον ἔχοντες νὰ ἀσφαλίσωσι, — ὡς πρὸς τὰς ἐνεκεν ὑπηρεσίας μεταθέσεις — τὴν νόμιμον καὶ τὴν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δημοσίου συμφέροντος χρησιμοποίησιν τοῦ μέτρου τούτου.

Ὁ ἄρτι δὲ ἐκδοθεὶς καὶ ἤδη ἰσχύων περὶ Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους νόμος ἐπέβλην περιοριστικωτέρας ἔχων περὶ τούτου διατάξεις.

Τὸ αὐστηρότερον αὐτὸ πνεῦμα ἐπέβαλεν εἰς τὸν νομοθέτην ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐνδειχθεῖσα ἐκ τῆς γενικῆς καταστάσεως. Εἶνε τοιαύτη ἡ ἐποχὴ καὶ τοιοῦτοι οἱ διάφοροι σταθμοὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ὥστε ἦτο φυσικὸν ὁ Νομοθέτης νὰ ἐπιζητήσῃ διαυγεστέραν ἀμείωσιν. Καὶ ἠσπάσθη, πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην συμφωνῶν, τὴν ἢ ἐν τῷ γράμματι τοῦ νόμου ἐξεδήλωσεν ἀρχήν, ὅτι ἐν τῷ στενωτέρῳ περιορισμῷ τῶν μεταθέσεων, συνδιαζομένῳ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς διοικήσεως δικαιοῦματα, ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀνεπηρέαστον τοῦ ἀστυνομικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν κοινωφελῆ ἐνάσκησιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Οὐδεὶς δύναται λογικῶς νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι

ἡ νομοθετικὴ αὕτη πρόνοια δὲν εἶνε ἡ ὑγειεστέρη πηγὴ εὐαρέστων ἀποτελεσμάτων τοῦ νόμου.

Τὸ λυσιτελεῖν τῶν περὶ μεταθέσεων ἐν γένει διατάξεων τοῦ νόμου πλεῖσται μέχρι τοῦδε ἐπιστοποιήσαν ἀποδείξεις ἐκ τοῦ χρόνου τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος παρασχεθεῖσαι.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀντίληψις καὶ παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς τοῦ Σώματος καὶ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ἣτις ἀδεκάστως πάντοτε κρίνει.

Πάντες φρονοῦσιν, καὶ εἶνε ἀναμφίβολον, ὅτι ἐν ὅλοις τοῖς κλάδοις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας εἶνε ἀπαραιτήτος, κατὰ τὰς ἐνεκα λόγων ὑπηρεσίας μεταθέσεις, ἡ ἐπικράτησις τοῦ πνεύματος τοῦ δημοσίου — καὶ μόνον αὐτοῦ — συμφέροντος, τὸ προαπαιτούμενον τοῦτο παρίσταται ἐπιτακτικώτερον ἐν τῷ Σώματι τῆς Δημοσίας Δυνάμεως, καὶ μάλιστα εἰς χρόνον, καθ' ὃν ὁ πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς, σφοδρὰ παραγωγῶν τοπικὰ πάθη, προσέδωκεν εἰς τοὺς ἀνταγωνιζομένους ἰσχυρὰ μέσα ἐπηρεασμοῦ καὶ καταθλίψεως.

Εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ Σώματος τούτου μᾶλλον στηρίζεται ἡ κοινωνικὴ ἰσορροπία καὶ ἡ πλουτοπαραγωγικὴ δύναμις. Τὸ Σῶμα τοῦτο ἀσφαλίζει τὴν ἀκώλυτον τῶν δικαίων τοῦ ἀνθρώπου ἐνάσκησιν καὶ τὴν κοινὴν εὐημερίαν. Τὸ κοινὸν ἐπομένως συμφέρον θίγεται ἐξ οἰασδήποτε ἐπηρείας, ἣτις προκαλεῖ παρεκκλίσεις τῶν νομίμων τοῦ Σώματος ἐνεργειῶν.

Τοῦτο πρέπει καλῶς νὰ κατανοηθῇ.

Ὅταν οἱ τοσοῦτον σοβαρὰν ἐντολὴν ἐπιφορτισμένοι ὑπὸ τῆς Πολιτείας στρατιωτικοί, καταλείπονται, τὸν ἀγῶνα τοῦ καθήκοντος ἀγωνιζόμενοι, εἰς τὴν φορὰν τῶν διαφορῶν ἐπηρεασμῶν, ἡ τροχιά τῆς ὑπηρεσιακῆς πορείας ἀλλοιοῦται, ἡ συνείδησις διαστρέφεται καὶ τὸ μορμολύκειον τῆς πατρίας, ζωογονούμενον ἀπομυζᾷ τὸν χυμὸν τῆς προόδου.

Ἄλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν εἶνε μόνον τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ὀπισθοδρόμησις. Προσβάλλει τὸν ἐγωισμὸν τῶν ἀτόμων, προκαλεῖ παρ' αὐτοῖς στενοχωρίας καὶ ἀπογοητεύσεις, θίγει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν βαθμοφόρων καὶ γεννᾷ ὑπὲρ αὐτῶν τὸ δίκαιον τῆς ἀμύνης.

Δικαιοῦνται τότε οἱ τὸ στρατιωτικὸν αὐτὸ Σῶμα ἀπαρτίζοντες βαθμοφόροι, οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνην τῆς νόμιμου διαχειρίσεως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ νὰ σκεφθῶσιν ἂν ἡ εἰς τὰς κομματικὰς ἐπηρείας ἐγκατάλειψις αὐτῶν, δὲν εἶνε ἀστόργου μερίμνης ἀπόρροια.

Ἄλλὰ δύναται πρὸς τούτους τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως διὰ τῆς ἱεραρχίας ἐγείροντες, νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἐπὶ τῶν δικαίων αὐτῶν ἀντίληψιν.

Ἐπακούουσιν οὕτως εἰς παραγγέλματα τῆς πατρίδος. Ἐκπληροῦσι καθήκον.

ΑΛΕΞ. ΚΑΜΠΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ Ἱ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ, .

ΤΟΥ Ε. ΧΑΪΝΕ

Φαρμακωμένα τὰ τραγούδια μου εἶνε
μὰ νὰ γίνῃ ἄλλοιῶς πῶς μπορεῖ ;
ἀφοῦ σὺ μοῦχεις δώσει φαρμάκι
σὰν ἀνθοῦσε γιὰ μὲ ἡ ζωή.

2.

Φαρμακωμένα τὰ τραγούδια μου εἶνε
μὰ νὰ γίνῃ ἄλλοιῶς πῶς μπορεῖ ;
στὴν καρδιά μου ἔχω μύρια φεῖδια
ἀγάπη μου καὶ σένα μαζύ.

1.

Σὰν μαῦρα ὄνειρα στέκουν
τὰ σπῖτια σὲ μία γραμμὴ
στὸ παλτό μου καλὰ τυλιγμένος
σιωπηλὸς περῶ ἀπ' ἐκεῖ.

2.

Τῆς ἐκκλησιᾶς λοιπὸν τὸ ρολοῖ
τῆς δώδεκα ὥρες σημαίνει
μὲ τὰ φιλιὰ της καὶ μ' ὄλες τῆς χάρες
ἡ ἀγάπη μ' ἡ μικρὴ μὲ προσμένει

3.

Τὸ φεγγάρι γιὰ σύντροφον ἔχω
αὐτὸ φιλικὰ μὲ φωτᾷ
στὸ σπῖτι της ἔφθασα τώρα
καὶ φωνάζω στὸ φεγγάρι ψιλὰ.

4.

Σ' εὐχαριστῶ παλὴ σύντροφέ μου
γιατὶ μὲ φωτοῦσεσ πατιοῦ
μὰ τώρα ἐγὼ θὰ σ' ἀφήσω
νὰ πᾶς νὰ φωτίσης κι' ἄλλοῦ

5.

Κι' ἂν κανένα ἐρωτευμένο εὐρης
μοναχὸς του νὰ κλαίῃ τοὺς καυμούς
παρηγόρα κι' αὐτὸν ὅπως μένα
παρηγόρης ἄλλους καυρούς.

ΜΙΤΣΑ Π.....

Ο τίτλος κομψού βιβλίου φέροντος ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν. Ἐγράφη παρὰ τοῦ κ. Στυλιανοῦ Τσαλούχου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Βήματος. Ὅντως ὑποθῆκαι Ἐθνικαὶ ἀνδρὸς μοχθοῦντος καὶ ἐργαζομένου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλείου εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου του.

Ἐν αὐτῷ ἐξετάζεται ἀπὸ περιωπῆς ἡ Διοίκησις ἡ Λικαιοσύνη, ἡ Ἐκπαίδευσις, ἡ Ἐκκλησία, ὁ Στρατός, τὸ Ναυικόν, τὰ Οἰκονομικά. Δι' αὐτοῦ γίνεται μία θαυμασιὰ σύγχρονος ἱστορικῆ ἐπισκόπησις τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἐθνους. τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῶν Πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἀνακλύπει ἀριστῆ-χνικὴ εἰκὼν περὶ τοῦ Πολιτικοῦ νοσήματος τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς Ἀποκεντρώσεως ὡς ψυχῆς τῶν ἐλευθέρων πολιτευμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν Συλλόγων. Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν δύναται νὰ κριθῆ εὐρύτερον ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης.

Κρίσις ἀναλυτικὴ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἔργου θὰ ἀπῆται ἴσως χῶρον ἴσον πρὸς τὸ ὅλον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» λόγῳ τοῦ πλοῦτου τῶν ἰδεῶν, παρατηρήσεων, γνώμων, κρίσεων, αἰτινες εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι ἐν αὐτῷ καὶ δι' ὧν θίγονται ὅλα τὰ ζητήματα τὰ δυνάμενα νὰ σχετίζωνται μὲ τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν πρόδον τῆς πατρίδος.

Τὸ ἀριστον διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας θὰ ἦτο ἡ ἀνακνηροσιέσις βλοκλήρου τοῦ βιβλίου διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ λάβωσι σαφῆ ἰδέαν τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Αἱ τελευταῖαι σελίδες τοῦ βιβλίου εἶνε ἀφιερωμέναι εἰς τὴν Ἀμυναν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ εἰς τὸ Καθῆκον τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὰς σελίδας αὐτάς ἀφθονοῦσι ἀπιστροφαὶ πλήρεις πατριωτικοῦ ἄλγους, ψυχῆς διψώσης τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος καὶ πνεύματος καθορώντος εἰς τὴν ἠθικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ὑπεροχὴν τὰ στοιχεῖα μέλλοντος ἐξασφαλίζοντος τὴν εὐγενῆ καὶ ἐκπολιτιστικὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν. Τοιαῦτα βιβλία ἀφυπνίζοντα τὴν ἐν νόρμῃ διατελοῦσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν εἶνε ὡς αἱ πολεμιστῆριοι σάλπιγγες αἰτινες ἐξεγείρουσι τὸ φρόνημα ἀρχαίων πολεμιστῶν ἐπὶ μακρὸν ἐφησυχάζοντων εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν. Καὶ εἴμεθα βεβαίαι ὅτι ὁ σπινθὴρ ὁ προκλύπτων ἐκ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Τσαλούχου οὐχὶ μόνον θὰ φωτίσῃ ἀλλὰ καὶ θὰ πυρπολήσῃ τὰ στήθη τῶν γενναίων Ἑλληνομακεδόνων Ἀγωνιστῶν, Προστῶν, Ἀρχόντων καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιτρόπων πρὸς οὓς ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος οὐδέποτε μάτην ἀντήχησεν.

Ὁ εὐτυχῶν νὰ γνωρίζῃ τὸν κ. Στ. Τσαλούχον προσωπικῶς καὶ μανθάνων αἴφνης ὅτι ἔγραψε βιβλίον φαντάζεται ἐξ ἐνστικτοῦ ὅτι τοιοῦτον βιβλίον ἔπρεπε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς προερχόμενον ἀπὸ τὴν γραφίδα του,

καὶ ὁ ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον του χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν τῆς προσωπικῆς του γνωριμίας δύναται ἀμέσως νὰ μαντεύσῃ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἀγνὸν χαρακτήρα

ΔΗΜ. Ζ

ΣΤΗΛΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ*

Προσανατολισμὸς ἄνευ πυξίδος.

Στρέψατε τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοποθετήσατε τὸ ὠρολόγιόν σας παραλλήλως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς γῆς καὶ οὕτως ὥστε ἡ μικρὰ βελὸνῃ νὰ ἔχη τὴν διεύθυνσιν τῆς σκιᾶς σας. Φαντασθῆτε ἔπειτα γραμμὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ὠρολογίου καὶ βαίνουσαν πρὸς μεσημβρίαν. Διαιρέσατε τὴν ὑπὸ τῶν δύο τούτων γραμμῶν γωνίαν εἰς δύο ἴσα μέρη διὰ τομέως φανταστικοῦ, ὁ τομεὺς οὗτος σὰς δίδει τὸν βορρᾶν. (M. G. Vallet, Romorantin.)

Διὰ τὰς κυρίας

Sirap de grenadine

Ἡ ἀκόλουθος συνταγὴ σὰς δίδει ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα :

- Κιτρικὸν ὄξυ 25 γραμμάρια.
- Eau distillée ἀρκετὸν ὅπως διαλυθῇ τὸ ἄνωτέρω.
- Αἰθέριον ἔλαιον σμεοῦρων (Framboises) 10 σταγόνας.
- Σιρόπι ζαχαρώσεως, ἀρκετὸν ἵνα ἀποτελεσθῇ μετὰ τῶν ἀνωτέρω 1 χιλιόγραμμα.
- Χρῶμα ἐρυθροῦν φυτικὸν κατὰ βούλησιν.

* Χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ προθυμίαν διακεκριμένου ἐπιστήμονος φίλου τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἀνοίγομεν οὐκ ἐπὶ εἰδικῶς ἀφιερωμένην εἰς ζητήματα πρακτικῆς ὠφελείας.

Ἐκ στατιστικῶν δημοσιευομένων ὑπὸ τοῦ ρουμανικοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου» ἐξάγεται ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν σπαρεισῶν καλλιεργησίμων γαιῶν μετὰ τῶν λειβαδίων συν-

Ἡ Γεωργία ἐν Ρουμανίᾳ ἐποσώθη κατὰ τὸ ἔτος 1908 εἰς 5,818,194 ἑκτάρια, ἀπέναντι 5,487,741 ἑκταρίων τοῦ 1907. Προστιθεμένων καὶ τῶν ἀμπελώνων καθὼς καὶ τῶν φυτειῶν τῶν δαμασκηνῶν, εὐρίσκειται ἡ ὅλική καλλιεργουμένη ἐπιφάνεια ἀνερχομένη εἰς 5,974,707 ἑκτάρια, ἐπὶ ὅλικῆς ἐπιφανείας τοῦ ρουμανικοῦ ἐδάφους 13,017,700 ἑκταρίων. Ἐντὸς τῆς τελευταίας πενταετίας τὴν μείζονα καλλιέργειαν ἐσημείωσε τὸ 1906 μὲ καλλιεργηθεῖσαν ἐπιφάνειαν 6,171,578 ἑκταρίων. Οἱ παραγωγικὸι ἀμπελώνες κατέχουν 78,637 ἑκτάρια, ἐνῶ κατὰ τὸ 1903 κα-

τεῖχον 133,008, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φυλλοξήρα ἔχει προξενήσει μεγάλας ζημίας, παρὰ τὰ δραστήρια μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ φυτεῖαι τῶν δαμασκηνῶν κατέχουν 70, 267 ἑκτάρια. Ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων πρωτεύει ἡ τοῦ ἀραβοσίτου μὲ ἔκτασιν 2, 020,315 ἑκταρίων, ἤτοι 31 0)0 περίπου τοῦ ὅλου τῶν καλλιεργειῶν. Εἶτα ἔρχεται ὁ σίτου μὲ 1,801,685 ἑκτάρια, ἡ κριθὴ μὲ 620,190, ἡ βρώμη μὲ 490,338, ἡ σίκαλις μὲ 147,052 κτλ. Τὰ τεχνητὰ λειβάδια κατέχουν ἐπιφάνειαν 109,662 ἑκταρίων καὶ τὰ φυσικὰ 428,474. Αἱ κάτω τῶν 100 ἑκταρίων γεωργικαὶ ἰδιοκτησίαι ἀνέρχονται εἰς 1, 048,188, κατέχουσαι τὰ 68 0)0 τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν, αἱ δὲ ἄνω τῶν 100 ἑκταρίων εἰς μόνον 3,961. (Ἐκ τῆς «Ἀτλαντίδος»)

Ἡ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ*

(ὑπὸ κ. Γ. ΣΠΑΝΙΔΟΥ)

Ἀποζημιώσις τῶν κτηματιῶν ἕνεκα τῆς πλημμυροῦς φυλάξεως τῶν κτημάτων ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀγροφυλάκων.

Θεωρήσαντες ἐπάναγκας τοῦ νὰ μισθοδοτηθῶσι ἐπαρκῶς ὁ ἀγροφυλάξ πρῶτον ἕνεκα τῆς ἐπιπέσου ὑπηρεσίας, καὶ δεύτερον ὅπως ἡ μισθοδοσία προσελκύσῃ πολλοὺς πρὸς κατάταξιν, ἐτι δὲ καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ΦΜ Νόμου περὶ ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων ὅσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἀγροφυλάκας, ἡ ὑπηρεσία θὰ δύναται νὰ κάμῃ ἐπιλογὴν τῶν αἰτουμένων τιαυτὴν καὶ οὐχὶ νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κατατάσῃ ἀδιακρίτως τοὺς αἰτουήτας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεώς της. Θεωροῦμεν ἐπίσης ἐξ ἴσου ἀναγκαῖον, ὅπως ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ὅστις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τιαυτάς δαπάνας ἐξασφαλίσῃ ἐπαρκῶς τὴν περιουσίαν του.

Καθ' ἡμᾶς διὰ πᾶσαν ζημίαν ἀγροτικὴν, ἥς ὁ ἀγροφυλάξ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποδείξῃ τὸν ζημιωτὴν εἰς τὸν ζημιωθέντα, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτος κατὰ τὴν δέουσαν ἐπιμέλειαν πρὸς ἀνακάλυψιν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη, (ὅτε πρὸ τοῦ ἀδυνάτου οὐκ ἔστιν ἐνοχὴ κατὰ Νομικὸν κανόνα) δέον ὁ ζημιωθεὶς νὰ ἀποζημιούται τὴν ἀξίαν τῆς ζημίας ἀπὸ τῶν μισθῶν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Ἀγροφυλάκου.

Καὶ πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν τοιούτων ζημιῶν νὰ κρατῆται ὡς ἐγγύησις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀγροφυλάκου 20 δραχ. κατὰ μῆνα, αἰτινες θὰ δίδονται αὐτῷ

δι' ἐπιμίσθιον ἀγροτικῆς ὑπηρεσίας διότι ὁ τακτικὸς αὐτοῦ μισθὸς θὰ εἶνε ἐβδομηκοντα δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἐπίσης τὰ δικαιώματα τῶν συλλήπτρων κατατιθέμενα ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον νὰ χρησιμεύωσι ὡς ἐγγύησις τῶν τιαούτων ζημιῶν.

Μετὰ παρέλευσιν ἑξαμηνίας νὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἀγροφύλακα ἢ τε κρατηθεῖσα μισθοδοσία καὶ τὰ συλλήπτρα ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἐχρησίμευσαν ὡς ἀποζημιώσις ἄλλως εἴτε τὸ ὑπόλοιπον, εἴτε καὶ οὐδὲν ὅσον, ἐὰν ἐχρησίμευσαν πρὸς ἰκανοποίησιν τοῦ ζημιωθέντος. Αἱ λόγω ἐγγυήσεως κρατούμεναι ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀγροφύλακος 240 κατ' ἔτος εἶνε ἀρκεταὶ νομιζόμεν νὰ ἐπαρκέσωσι εἰς τὰς τυχόν ζημίας τῶν 2000 στρεμμάτων δι' ἃ θὰ εὐθύνεται ὁ ἀγροφυλάξ προσωπικῶς ἕκαστος, ἐκτὸς τῶν συλλήπτρων.

Καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐλπίζομεν νὰ καταστήσωμεν τοὺς ἀγροφύλακας οὐ μόνον ζηλωτὰς τῶν καθήκοντων των, ἀλλὰ καὶ Λυγκεῖας νὰ ἔχωσι ὄφθαλμοὺς καὶ νὰ θεωρῶσι τὴν περιουσίαν τοῦ ἀγροῦ ὡς ἰδικὴν των, διότι πᾶσα ζημία μὴ ἀνακαλυπτομένη, τούτους, ὡς ἐρρήθη, θὰ ἐπιβαρύνῃ.

Ἐμμεσὸς ὠφέλεια τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἀγροφυλακῆς.

Ἐζητήσαμεν μέχρι τοῦδε τὴν ὠφέλειαν ἧτις θὰ παρασθεθῇ καὶ εἰς τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν ἐσποφιν τῆς παγιώσεως τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρα καὶ εἰς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμοὺς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπὸ ἐσποφιν δαπάνην.

Ἄς ἔλθωμεν ἤδη νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἔμμεσον ὠφέλειαν τοῦ τε Κράτους καὶ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ἕνεκα τῆς μὴ ἐμπειρομένης τῆς Ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τιαυτῆς ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρα οἱ δυνάμενοι νὰ διαθέσωσι μεγάλη χρηματικὰ ποσὰ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, προτιμῶσι νὰ διαθέτωσι τὰ ποσὰ ταῦτα εἰς διαφόρους Τραπεζὰς ἐπὶ μικρῷ τόκῳ 3 ἢ 4 0)0 κατ' ἔτος, ἀντὶ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσι πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἐξ ἧς καὶ τόκον διπλάσιον εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀφορίαν θ' ἀπολαμβάνωσι.

Καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως οὐ μόνον ζημιοῦνται, ἀλλὰ καὶ οὐδὲνως χρίσιμοι, οὔτε εἰς τὸν ἐργατικὸν πληθυσμὸν, οὔτε πρὸς αὐτὸ τὸ Κράτος φαίνονται.

Διότι ἐὰν ἡ Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ Δημοσία τιαυτὴ ἐξασφαλίζοντο, ἀμέσως τὰ εἰς τὰς διαφόρους Τραπεζὰς κατατεθειμένα ἑκατομμύρια θὰ μετεπέδων πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἡ δὲ ἔμμεσος ὠφέλεια θὰ ἦσαν καταπληκτικῶς, καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας π.χ. ἔχωμεν ἐξαγωγὴν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων

* Συνέχεια ἐκ σελ. 532.

100 εκατομμυρίων, θά είχομεν τότε 150 τοιούτων και συνεπώς και αί πρόδοι του Κράτους άλματικώς θά ηύξανον.

Μετά δε την ένωση του σιδηροδρόμου των Συνόρων μετά των Ευρωπαϊκών τοιούτων, όποτε και ή απόστασις θά συντομευθῆ, μεγάλη ζήτησις των έσπεριδοειδών ιδίως προϊόντων μας θά έπακολουθήσῃ.

Η 'Αστυνομία και ή 'Αγροφυλακή δέον ν' αποτελέσωσιν έν Σώμα υπό ενιαίαν Διεύθυνσιν.

Έν τέλει ως εξετάσωμεν την ώφέλειαν, ήτις θά επέλθῃ και εις τό Κράτος και εις τόν άγροτικόν πληθυσμόν διά τής ένώσεως του σώματος τής 'Αγροφυλακής μετά του τής ήδη Χωροφυλακής, ούτως ώστε να ύπάρχῃ ενιαία διοικήσις άμφοτέρων τούτων των ύπηρεσιών.

Η αίτιολογική έκθεσις επί του Νομοσχεδίου του ισχύοντος ἤδη 'Αστυνομικοῦ Νόμου έν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ αὐτοῦ διαλαμβάνει τά εξής :

«Υψηλομένου δε και του έτέρου νομοσχεδίου περι 'Αγροφυλακής κ. τ. λ. προστίθεται εις την 'Αστυνομίαν δύναμις 8500 ανδρών. Ούτω δε ή δύναμις τής 'Αστυνομίας θ' αποτελεῖται εκ 15000 ανδρών, ήτις υπεραρκεί να εξασφαλίσῃ την δημοσίαν τάξιν έν τῇ χώρα και άνευ τής συνδρομῆς άλλης ένόπλου δυνάμεως μεταβατικῆς, άποσπωμένης εκ του στρατεύματος».

Άλλ' ό νέος έν ισχύι περί 'Αγροφυλακής Νόμος έν άρθρῳ 28 διαλαμβάνει, ότι οι άγροφυλακες διορίζονται υπό του Δημάρχου, έν άρθρῳ δε 55, ότι ή 'Αγροτική 'Αστυνομία πασῶν των κτηματικῶν περιφερειῶν του Δήμου άνήκει εις τόν Δήμαρχον.

Τί παρατηρεῖται ένταῦθα; Φοβερά αντίθεσις μεταξύ τής αίτιολογικῆς έκθέσεως του ισχύοντος Νόμου τής 'Αστυνομίας και του τοιούτου τής 'Αγροφυλακής. Διότι ένῶ ό Νόμος τής 'Αστυνομίας, κατά την αίτιολογικήν έκθεσιν τουλάχιστον, όρίζει, ότι ή Νέα 'Αστυνομία τότε μόνον θά έπαρτίσῃ να εξασφαλίσῃ την δημοσίαν τάξιν, άνευ τής συνδρομῆς άλλης ένόπλου δυνάμεως μεταβατικῆς, άποσπωμένης εκ του στρατεύματος, έν προσετίθετο αὐτῇ δύναμις τής άγροφυλακής εξ 8,500 ανδρών, των άγροφυλάκων κατατάσσόμενων επί τριετείᾳ θητείας και τιθεμένων υπό τās διαταγās τής 'Αστυνομίας και οὐχι των Δημάρχων.

Υψηλομένου κατόπιν του νέου περι 'Αγροφυλακής νόμου, έρχεται ούτος και ματαιώνει τās προσδοκίας τής εισημένης αίτιολογικῆς έκθέσεως και απομακρύνει έντελῶς τήν 'Αγροφυλακήν εκ τής 'Αστυνομίας και θέτει αὐτήν υπό τās διαταγās των Δημάρχων, ήτοι έντελῶς ανεξάρτητον τής 'Αστυνομίας. Και ένεκα τής καταστάσεως αὐτῆς παρατηρεῖται, ότι ό νέος άστυνομικός νόμος επέτυχῃ μὲν εις τās πόλεις, προσκόπει

δε σχεδόν έν τῇ υπαίθρῳ χώρᾳ έλλείψει έπαρκούς δυνάμεως.

Εξετάζοντες τās σχέσεις τής 'Αστυνομίας και 'Αγροφυλακῆς και ανατρέχοντες εις προγενεστέρους νόμους, παρατηροῦμεν ότι επί δημοτικῆς 'Αστυνομίας ότι οι Δήμαρχοι διεχειρίζοντο την άστυνομικὴν έξουσίαν, δυνάμει του άρθρου 3 του ΒΔ νόμου τής 30 Σεπτεμβρίου 1856 είχαν τὸ δικαίωμα να διορίζωσι τούς άγροφυλάκας και να εκδίδωσι και τὸ άντικον δίπλωμα πρὸς αὐτούς. 'Αφαιρέσεις τής άστυνομικῆς έξουσίας από τούς Δημάρχους δυνάμει του ΒΡΠΗ' νόμου περι στρατιωτικῆς 'Αστυνομίας, άφηρήθη επίσης και τὸ δικαίωμα του διορίζειν άγροφυλάκας και άνετέθη τούτο εις τήν 'Αστυνομίαν. Παρατηροῦμεν επομένως, ότι ή 'Αγροφυλακή θεωρεῖτο άναπόσπαστον μέρος τής 'Αστυνομίας, ό δε νέος περι 'Αγροφυλακῆς νόμος, όστις έν άρθρῳ 38 όρίζει, ότι χρείας καλούσης ή 'Αγροφυλακή υπάγεται εις τās διαταγās των άρμόδιων 'Αστυνομίων εἶνε έντελῶς άδύνατον να εφαρμσθῆ κατά τήν γνώμην μας, και άδίκως ετέθη ή διάταξις αὐτή.

Η άνάθεσις τής στρατιωτικῆς διοργανωμένης 'Αγροφυλακῆς εις τήν νῦν υπάρχουσαν 'Αστυνομίαν, ούτως ώστε άμφοτέροι ν' αποτελώσιν έν όλον, και εκ τής ένώσεως αὐτῆς πηγάζουσα ενιαία διοικήσις, πολλαπλῶς, κατά τήν γνώμην μας, θά ώφελήσῃ και τὸ Κράτος και τούς άγροτικούς πληθυσμούς. Διότι

α') 'Ενομιένων άμφοτέρων των ύπηρεσιῶν τούτων, καταλαμβάνεται πῶσα ή υπαίθρος χώρα και ούτω ή Δημοσία 'Ασφάλεια των πόλεων και τής υπαίθρου χώρας έν συνδυασμῷ μετά τής άγροτικῆς τοιαύτης θά εύρίσκηται έν διαρκεί και συνεχῆ επίτηρήσει και θά αποτελῆ άλλισσον σκοπῶν διεσπαρμένη καθ' άπασαν τήν υπαίθρον χώραν καταλαμβάνομένην ανά 2,000 στρέμματα υπό άγρύπων φυλάκων, ότε, έχομεν τήν πεποίθησιν, ότι όχι μόνον ή ληστεία έντελῶς θά εξαληφθῆ και θά μείνῃ ως ιστορικόν άνάγνωσμα, όχι μόνον πταισματικός φυγόποινος δέν θά ύπάρξῃ, αλλά και οὐδεμία ζημία, είτε πρὸς ιδιώτας, είτε πρὸς τήν κτηματικὴν περιουσίαν θά μείνῃ ανακάλυπος' έν ενί λόγῳ τὸ ὅμα τής άστυνομικῆς έξουσίας ως πολικός άστὴρ θά διευκολύνῃ τήν των πάντων διαφύλαξιν.

β') Διά τής έμπεδώσεως τής άγροτικῆς άσφαλείας και εξασφαλίσσεως τής τάξεως έν τῇ υπαίθρῳ χώρᾳ, ούτως ώστε οι δυνάμενοι να διαθέσωσι μεγάλα χρηματικά ποσά να μη έμποδιζώνται εκ τούτου από του να διαθέτωσι τὸ χρῆμά των εις τήν καλλιέργειαν τής γῆς, μεγάλην ώφέλειαν ύλικήν και ήθικὴν θά προσπορισθῆ, κατά τήν γνώμην μας τὸ ήμέτερον Κράτος.

γ') Ούτω καταρτίζεται στρατιωτικὴ δύναμις επίλεικτου στρατοῦ εκ 10 χιλιάδων ανδρών πεζῶν, και 1,000 ίππέων, ήτις διοικουμένη παρ' έμπερίων άξιω-

ματικῶν και ύπαξιωματικῶν δύναται να χρησιμοποιοηθῆ εις πρώτην παρουσιασθεσομένην ανάγκην του 'Εθνους και να διευκολύνῃ τήν επιστράτευσιν αὐτοῦ.

Και τήν δύναμιν αὐτὴν δύναται τὸ Κράτος να διατηρῆ πάντοτε χωρὶς ποσῶς να επιβαρυνθῆ περαιτέρω ό προϋπολογισμός αὐτοῦ, αρκεί μόνον να επιβαρυνθῆ ή άγροτικός πληθυσμός διά του ήμίσεος ποσού, όπερ νῦν δαπανᾷ πρὸς συντήρησιν τής ύπαρχούσης 'Αγροφυλακῆς.

Έν τέλει παρατηροῦμεν ότι αν ποτε ή ύπηρεσία άσπασθῆ τήν παροῦσαν μελέτην μας, ήν ως ιδεάν μόνον και ως βάσιν μελλούσης έργασίας επί τής 'Αγροτικῆς άσφαλείας παρουσιάζομεν, δυνάμεθα να ύποδείξωμεν και έτέραν κατανομήν του προσωπικοῦ τής 'Αγροφυλακῆς κατά πόλεις και χωρία, ή δε άπαιτούμενη δύναμις αὐτῆς ως και ή δαπάνη αὐτῆς οὐδῶως θά υπερβῆ τήν έν τῇ παρούσῃ μελέτῃ ύποδεικνυμένην.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ἐκ τριετίας λειτουργεῖ έν Ἀθήναις και εις τήν Ἐνορίαν του Ἁγίου Παύλου Σύλλογος υπό τήν επωνυμίαν αὐτῆν, του όποίου σκοπός εἶνε ή περίθαλψις των άπόρων ένοριτῶν και ή άποπεράτωσις του νέου ανεγειρομένου ναοῦ του Ἀποστόλου Παύλου. Ἐχομεν ύπ'

Ἐνοριακός Φιλανθρωπικός Σύλλογος ό Ἁγιος Παῦλος

ὄψιν μας τὸ έγκεκριμένον καταστατικόν του Συλλόγου και τήν λογοδοσίαν του Συμβουλίου μετά τής Ἐξέλεγ. Ἐπιτροπῆς διά τὸ λῆξαν ἤδη τρίτον έτος και δέν δυνάμεθα παρὰ να εκφράσωμεν τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τούς σχόντας τήν ιδεάν τής ιδρύσεως του Συλλόγου παρόμοιον του όποίου θά εύχόμεθα να ιδρῶσι και αι άλλαι Ἐνοριακαὶ περιφέρειαι τής πρωτευούσης.

«Αἱ ετήσιαι εισπράξεις του Συλλόγου ανῆλθον τās 5000 δραχμῶν. Ἐξ αὐτῶν 1,500 δραχ. διενεμήθησαν εις φάρμακα και βοηθήματα άπόρων ένοριτῶν και 2,300 εἰδῶθησαν εις τὸν ναόν του Ἁγίου Παύλου συμφώνως τῷ καταστατικῷ του Συλλόγου, μένει δε άποθεματικόν παρὰ τῇ Λαϊκῇ Τραπεζῇ 750 δραχ. προωρισμένον διά τούς άπόρους».

Παραθέτομεν συγκριτικούς τινὰς αριθμούς, λέγει ή λογοδοσία του Συμβουλίου, διά να καταδειξωμεν πόσον τὸ έργον του Συλλόγου ευδοοῦται και πόση προσοχή καταβάλλεται διά τās δαπάνας : Κατὰ τὸ τριετές διάστημα από τής ιδρύσεως του Συλλόγου έμετρήθησαν τῷ ναῷ 5,500 δραχ. και διετέθησαν διά φάρμακα και βοηθήματα 8.500 και πάντα ταῦτα με τās πενηντατάλειτους συνδρομάς των μελῶν αὐτοῦ ὦν ό αριθμός όσημέραι αυξάνει».

— Ἀλλὰ και πνευματικῶς ό Σύλλογος εργάζεται διά τὰ μέλη αὐτοῦ και τούς ένοριτας : Η γενομένη διάλεξις τήν 3ην Ἀπριλίου 1908 εις τήν αίθουσαν του «Παρνασσού» καθ' ἣν ὠμίλησε, ευγενῶς προσφερθείς, ό κ. Ἰωάν. Δραγάσης περι των Ἁγίων Τόπων εσημείωσε σταθμῶν επιτυχίας ως ὠμολόγησεν ή Ἐφορεία του Παρνασσού και τὸ ταμεῖον του Συλλόγου. Ἐπίσης ό Σύλλογος εσχάτως εξέδωκεν εις καλλιτεχνικὴν έκδοσιν τήν μοναδικὴν εἰκόνα του γερμανοῦ

ζωγράφου L. Thierch τήν μόνην άπεικονίζουσαν τὸν Ἀπόστολον Παῦλον άγορεύοντα πρὸς τούς Ἀθηναίους περὶ άγνωστου Θεοῦ πρὸς ὄφελος του Συλλόγου και του νέου ναοῦ του Ἀποστόλου Παύλου.

Αἱ γενόμεναι τήν 1ην Μαρτίου άρχιρεσίαι του Συλλόγου άνέδειξαν ως Πρόεδρον τὸν κ. Κυρ. Εὐαγγελινόν, Ἀντιπρόεδρους τούς κ. κ. Ἁλ. Γεωργιάδην και Κ. Μανωλέσον, Γραμματεῖς τούς κ. κ. Ἰωάννην Καμπύρην και Θ. Κόντην. Ταμῆν τὸν κ. Κ. Νομικόν και Συμβούλους τούς κ. κ. Δ. Ἀγγελήν, Α. Βενιέρην, Σ. Ζαχαρόπουλον, Κ. Λαμάρν, Σ. Προφταντόπουλον και Ν. Πυριβολόπουλον.

Η Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις ήτις πάντοτε συνηγήρσεν υπέρ των αληθῶν αγαθοεργῶν σκοπῶν συγχίρει τούς σχόντας τήν ιδεάν τής ιδρύσεως του Συλλόγου του όποίου ή τριετής άθόρυβος δρασις εἶνε ή ασφικτετέρα εγγύησις διά τήν και εις τὸ μέλλον επιτυχίαν του ήν ὀλοφύχως ευχεται.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δέν παρευρέθη, ήκουσα μόνον, μου τήν περιέγραψαν, τήν εφαντάσθη. Μου έδωκαν ὄλας τās δυνατάς πληροφορίας περι τής μεγαλοπρεπειας, μεθ' ής διεξήχθη και μου εξήραν τὸν ένθουσιασμόν, ό όποιος εκυριάρχησεν. Ησαν ζμως περιτταί αι πληροφοριαί. Ἐγνωρίζον ύπο ποίας αίγλης περιβάλλονται τοιαῦται έορταί αι όποίαι δέν εἶνε ευτυχῶς σπάνιαι εις τήν Ἀλεξάνδρειαν.

Πρόκειται περι τής εορτῆς, εις τήν όποιαν πρὸ ήμερῶν παρευρέθη ὀλόκληρος ή Ἀλεξάνδρεια τής τελέσεως των εγκαινίων του Μπενακείου Ὁρσανοτροφείου.

Ἦνοιγε τās πύλας του ό βαμῶς του Ἀλτροδισμού, τής Φιλανθρωπίας, τής Μεγάλης Φιλαλληλίας και προσεκαλεῖτο ὀλόκληρος ό ὀμογενής πληθυσμός να προσέλθῃ διά να θαυμάσῃ τὸ άπειριττον κτίριον, τὰ ευάερα διαμερίσματά του, τὰ όποια υπό τήν στέγην των θά περικλείσσουν ὄλας τās άτυχεῖς εκείνας υπάρξεις, τās όποιας ή τύχη έφερον εις τὸν κόσμον, τούς άποκλήρους εκείνους, όί όποιοι δέν θά γνωρίσουν πατέρα και δέν θά λιχνισθοῦν εις τήν μητρικὴν άγκάλην, δέν θά απολαύσουν των θωπειῶν και των φιλημάτων τής μητρός.

Και παρευρέθη σύμπασα ή Ἑλληνικὴ Παροικία μας και πλείστοι των ξένων, και διηγκωνίσθη άμέτρητον πλήθος εις τὸν ευρύτατον περιβόλον του Βωμοῦ, ή μετώπη του όποίου υπερηφάνως στολίζεται από τὰ ὀνόματα των Ἐμμανουήλ Α. Μπενάκη και Βιοργινίας Ἐμ. Μπενάκη των άνεξαντλήτων τούτων ευεργετῶν, των μεγαλοιδεατῶν αὐτῶν Ἑλλήνων, οι όποιοι δέν παύουν να μεγαλουργοῦν εθνικῶς και να προσθέτουν εις τήν αλουργίδα τής μητρός Ἑλλάδος σαπφείρους και αδάμαντας πρώτου μεγέθους. Ἐνθουσιασμός

ἀπερίγραπτος ἐπεκράτησε κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὰ στόματα ὄλων ἡμετέρων καὶ ξένων ἐφέροντο μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης τὰ ὄνόματα τῆς δυάδος τῶν Ἐυεργετῶν τῆς Κοινοσύνης.

Εἶνε ὁ ἀνιδρωθεὶς αὐτὸς Βασιλεὺς φάρος περιφανῆς τῆς ἰδιωτικῆς Πρωτοβουλίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος πρὸς τὴν μεγάλην Θεάν Φιλανθρωπίαν. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς μεγάλους τούτους Ἑλληνας, τοὺς στυλοβάτας τοῦ Ἀλτρουισμού.

Καὶ ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν γιγαντώνεται τὸ φρόνημα παντός Ἑλληνοῦ ἐνταῦθα, ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν ὁμοῦ τῆς Ἐπισήμου Ἑλλάδος μαραίνεται, ἐξασανίζεται. Ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας τώρα ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αἰγύπτου συνταράσσεται καὶ ἀγωνιᾷ ἀπὸ εἰδήσεις τῶν ἐχωρίων ξενογλώσσων καὶ ἡμετέρων ὀργάνων τοῦ τύπου περὶ ἀποφάσεως τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐπιδιώξῃ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς τὴν καπνοφυτείαν. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν Ἐπίσημον Ἑλλάδα οὐδεμία ἠκούσθη διαμαρτυρίας φωνῆ, οὐδεμία κίνησις οὐδεμία ἐνέργεια. Οὔτε πληροφορίας κἂν θὰ κατεδέχθη νὰ ζητήσῃ περὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Γνωρίζετε δὲ τί θὰ εἴπῃ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐν Αἰγύπτῳ; Καταστροφή παντελῆς τοῦ ἡμίσεως ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, καταστροφή τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ.

Ἴσως νὰ μὴ τὸ γνωρίζουν αὐτὸ οἱ τὰ τῆς Ἐπισήμου Ἑλλάδος ἰθύνοντες καὶ ἴσως νὰ μὴ ἀντιλαμβάνονται τὴν καταστροφήν. Ἐμποροῦν ὁμοῦ νὰ ἀποταθῶν εἰς τὰς ἐδῶ Ἑλληνικὰς Κοινοσύνης, εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς πόλεώς μας, τοῦ ὁποῦ αἱ διαφωτιστικαὶ ἐπὶ διαφόρων ἐμπορικῶν ζητημάτων ἐκθέσεις πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Ἄς ἀποταθῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιμελητήριον ἀφοῦ ἢ ἐνταῦθα περίφημος Ἑλληνικὴ Προξενικὴ ὑπηρεσία τῶν κοιμῶν τὸν νῆδυμον, εἶνε ἀνίκανος νὰ ἀντιληφθῇ τὴν σπουδαιότητα τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὅποια ἄμεσον ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Εἰς μέγα καὶ ἀπέραντον Πρωτανεῖον ἀναπήρων καὶ ἀνικάνων μετεβλήθησαν τὰ ἄσυλα αὐτὰ ἐπὶ τῆς μετώπης τῶν ὁποίων εἶνε ἀνηρτημένον τὸ στέμμα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὰς ἐπάλλξεις τῶν ὁποίων κυματίζει ἡ κυανόλευκός μας. Εἶνε ἀληθῆς σταυλὸς τοῦ Αὐγείου τὸν ὁποῖον εἶδομεν πότε θὰ εὐρεθῇ κανεὶς Ἡρακλῆς Κυβερνήτης νὰ ἀποκαθάρῃ. Ἡ ἰδέτε πανταχοῦ εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὴν νωχέλειαν, τὴν ἀκηδέλειαν, τὴν ἀνικονότητα τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Διπλωματικοῦ Πράκτορος μέχρι τοῦ τελευταίου

Γραφέως, ὅστις ἔχει μεταβληθῆ εἰς Τσουλῆν ἢ Πατακυριστόπουλον.

Δὲν ἀναφέρω πολλὰ ζητήματα καὶ ἀναγράφω μόνον τὸ τῆς αἰσχρᾶς σωματεμπορίας. Ἐάν δὲν εὐρίσκετο μία ἐπιτροπὴ ὑπὸ ἑνα Β. Ταμβακόπουλον νὰ ὑποβάλῃ μίαν ἐκθεσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἑνας Ἐμ. Μπενάχης νὰ ἐξασκήσῃ ὅλην του τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νὰ τὴν παρακαλέσῃ καὶ τέλος νὰ τῆς ἀγριέψῃ, θὰ παριστάμεθα πρὸ τοῦ φρικωδῶς ἐξευτελιστικοῦ θεάματος, τῆς ἀπεμπολήσεως τῆς τιμῆς Ἑλληνίδων κορασιδῶν ἐν μέσαις ὁδοῖς τῶν διαφόρων Αἰγυπτιακῶν πόλεων ἀντὶ μιᾶς μπαρίτζας.

ΕΛΛΗΝ

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλεύτερα γεγονότα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν, ἐγίνε τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον εἰς τὸ Λονδίνον.

Οἱ ἐργάται γίνονται συνεταιροὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια Ἐκεῖ ἑνας ἀπὸ τοὺς μεγαλεύτερους ἐργοστα-

σιάρχας σάπωνος, τὰ ἐργοστάσια τοῦ ὁποῦ ἀπασχολοῦν μόνον εἰς τὸ Λονδίνον 4000 ἐργάτας προσεκάλεσε τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του διὰ νὰ τοὺς ἀνακοινώσῃ ὅτι σκοπεύει νὰ ἐφαρμόσῃ γενικὸν συνεταιρικὸν σύστημα εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ ὅτι θὰ τοὺς κάμῃ ὅλους μεριδιοῦχος. Οἱ ἐργάται ἐδέχθησαν καὶ τὸ σύστημα ἐφηρμόσθη ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου.

Τὸ γεγονός τῆς προσχωρήσεως τοῦ καταστήματος αὐτοῦ εἰς τὸ σύστημα τοῦ γενικοῦ συνεταιρισμοῦ εἶνε σοβαρώτατον, διότι τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον ἔχουν καταβάλει οἱ Ἀδελφοὶ Λίβερ διὰ τὰ διάφορα ἐργοστάσια τῶν ἀνέρχονται εἰς 130,000,000 φρ.

Εἶνε ἀληθῶς τὸ μεγαλεύτερον ἀπὸ τὰ δημοκρατικὰ συνεταιρικά σχέδια ποῦ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν.

Κατὰ τὸ σύστημα ὅπου ἐξέλεξαν οἱ Ἀδελφοὶ Λίβερ οἱ ἐργάται ἐκάστου ἐργοστασίου, ὡς καὶ ἐκάστου πρακτορείου, θὰ ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρους συνεταιρισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἐργαζόμενοι θὰ ἐνδιαφέρονται μόνον διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐργοστασίου ἢ τοῦ πρακτορείου ποῦ ἐργάζονται.

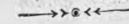

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΟΡΟΝΟΥ*

ΥΠΟ

MAURICE MONTEGUT

Ὁ Βογαὶ τοὺς ἔλεγε ὅτι ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνεμισοῦ του ὀφείλετο εἰς ἕνα πρόσφατον πυρετόν. Τούτο ἦτο ἀρετὸν καὶ κανεὶς πλεόν δὲν ἐξήτασε περισσοτέρον τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε δὲν τὸν ἐνδιέφερε διόλου.

Ἐξ ἔτη ἐπέορασαν τοιοῦτοτρόπως. Ὁ μάγκας ἐμεγάλωσε μέσα στὴν βαρεῖαν ἀτμόσφαιραν τοῦ προαστείου. Πολὴ συχνὰ ἦτο ἀσθενὴς καὶ ἐξήρητο ὡς ἐκ τούτου ὀλίγον. Ὅταν ἔμεινε μέσα ἐσοῦδαζε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Blaisot ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Βογαὶ τοὺς μηχανισμοὺς τῶν ὀρολογίων καὶ ἀπέκτα ἄλλας εἰδικὰ γνώσεις χρησίμους εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδιάβαζε πολὺ, προπάντων δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας.

Αἱ ἐνασχολήσεις αὐταὶ τὸν ἐκράτιον μέσα καὶ ἐφαίρετο ζῶν μόνον δι' αὐτάς. Τὸ καλοκαίρι κάθε Κυριακῆν ἢ ὀλιγόγεια, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς ὑπηρεσίας, μετέβαιναν εἰς τὴν ἐξοχὴν δηλαδή παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Vanves ὅπου ὁ Βογαὶ εἶχε μίαν μικρὰν οἰκίαν μέσα ὃ ἕνα μικρὸν κήπον.

Ἡ οἰκία αὐτὴ εὐρίσκειτο ἐντελῶς ἀπομεμονωμένη εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ· ἐκεῖ δὲν εἶχε κανένα νὰ φοβηθῇ οὔτε τὰ μάτια, ἀλλ' οὔτε καὶ τ' αὐτιά τῶν περιέργων τῶν ἐρῶσαν.

Τὸ μικρὸ αὐτὸ ταξεῖν ἰγίνετο μὲ πολλὴν διάδωσαν. Ἐνοικίαζον ἕνα ἑμάτι εἰς τὸ ὁποῖον ἄνθρωποι καὶ καλάθια μὲ τροφὰς ἐτοιμάζοντο φύδην, μίγδην, διὰν δὲ ἐφθάνον εἰς τὴν οἰκίαν κατεβίβαζον πρῶτα τὰ τροφίμα καὶ ὕστερον εἰσείχοντο εἰς αὐτήν.

Εἰς τὸ ἐξοχικὸν καὶ ἀπομεμονωμένον αὐτὸ μέρος ἐπανελαμβάνετο κάθε Κυριακῆν μία παράδοξος σκηνή. Εἰς διάστημα ἐνὸς δευτερολέπτου ἤλλαζον τὰ πρόσωπα, ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῶν καὶ οἱ τρόποι τῶν.

«Ἀθῆντα μου! Πρίγκηψ μου!» ἔλεγε ὁ Βογαὶ γονατίζων μετ' ὄλων τῶν ἰδικῶν του ἐμπροσθεν τοῦ μαθητευομένου του «ὡς τὸ βράδν ἄς λείψουν αἱ προσποιήσεις» ἐπαρέψατε εἰς τοὺς δούλους σας νὰ σᾶ προσκυνοῦν καὶ νὰ σᾶ λατρεύοιν».

Καὶ ὁ Κάρολος ὅχι χωρὶς ἀξιοπρέπειαν ἐσήκωνε τοὺς ταπεινοὺς, γονατισμένους φίλους του καὶ ἐπαιζε χωρὶς δυσκολίαν ἕως τὸ βράδν τὸν μυστηριώδη ῥόλον τοῦ Πρίγκηπος.

Ποῖον ἦτο λοιπὸν αὐτὸ τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον ἂν καὶ εἶχε τόσον ταπεινὸν ἐξωτερικὸν ἐν τούτοις παρ' ἐκείνων οὔτινες ἐγνωρίζον τὸ μυστικὸν τῆς ζωῆς του ἔχαιρετα

ὡς βασιλεὺς διὰν ἦσαν ἀναμεταξὺ τῶν; Κανεὶς δὲν τὸ ἔξευρε.

Εἰς τὸ προάστειον ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ κατόπιν ἀδυστηρῶν διαταγῶν, μετεχειρίζοντο τὸ παιδίον καὶ κατόπιν τὸν νεανίαν ὅπως θὰ μετεχειρίζοντο κάθε ἄλλο παιδί τῆς θέσεώς του δηλαδή χωρὶς σεβασ καὶ μετ' οἰκνότητος περιβάλλοντες αὐτὸ μὲ μεγάλην στοργήν.

Ὅταν ὁ κόμης de Frolles ἔφερε τὸν δεκαετῆ μαρτυρὰ, ἀδύνατον, κίτρινον, μὲ μακροὺς ἐπιλεγμένα μαλλιά τυλιγμένον ἕνα μακρὸν ἐπανωφόρι καὶ τρέμοντα ἐκ φόβου καὶ πυρετοῦ, διὰ νὰ τὸν ἐμπιστευθῇ σὶν μικρὸν ἔμπορον τοῦ δρομίσκου Mau-Vestus διέταξε καὶ ἐπέβαλε μὲ μεγάλην ἀσπιτήρητα καὶ τροχῆτητα τοὺς ὁρους τῆς ζωῆς του καὶ τῆς πρὸς αὐτὸ συμπεριφορᾶς τῶν.

Πολλὰς φορὰς προσεβάλλετο σκληρῶς ἡ προγκητικὴ φιλοτιμία τοῦ Καρόλου διότι πραγματικῶς ἦτο Πρίγκηψ. Μὴ νομίση ὁμοῦ κανεὶς ὅτι τοῦτο, προήρητο ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν ἢ ὅποια τὸν ἐθεώρει ἰδικὸν τῆς· μόνον οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔβλεπον ἐν αὐτῷ παρὰ τὸ ἄμυαλο χαμίνι τὸν κακομεταχειρίζοντο ὁσῶς τοὺς ἐδίδοτο ἐδικαίρια.

Μία ἄλλη παραγγελία τοῦ βασιλόφρονος στρατηγῶ ἦτο ὅτι δλοὶ ἔπρεπε νὰ ἀγνοοῦν τὴν καταγωγὴν τοῦ παιδὸς ἐκτὸς τοῦ Βογαὶ καὶ τῶν ἰδικῶν του. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἔπρεπε νὰ γένη τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς λοιποὺς βασιλόφρονες καὶ ἐχθροὺς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαιστώσεως οἵτινες ἐξήτουν ἄστυλον ἐντὸς τῆς κρῆτις θύρας καὶ ἂν ἐφαίνοντο καλῶς πληροφορημένοι. Κανεὶς ἐκτὸς τῶν τριῶν ἀρχηγῶν Cadoudal, Charette, καὶ Bruslard δὲν ἔπρεπε νὰ μάθῃ τίποτε διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξηστῆτο ἡ ζωὴ τοῦ μικροῦ φουγάδος.

Ἡ πα. ἀγγελία αὕτη ἐτηρήθη κατὰ γράμμα καὶ ἂν ὁ κόμης de Frolle ἀπέθανε πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου του, ἡ φωνὴ του εἰσηκούετο καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τάφου.

Αὐτὰ δλα ἦσαν μία σκληρὰ ταπεινώσις διὰ τὸν ἀπόγονον τόσον περιφῆμων προγόνων. Ἴσως εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπανεφέρει πολλὰς φορὰς εἰς τὴν μνήμην του τὰς σκηνὰς αὐτάς.

Μεταξὺ τῆς Renée καὶ αὐτοῦ ὑπῆρχε βαθεῖα ἀγάπη· αὕτη ἦτις ἦτο κατὰ τρία ἔτη μεγαλεύτερα του τὸν συνεβούλευε καὶ τὸν παρειήρει ἐκ τοῦ ὕψους τῆς σοφίας μᾶ· μικρᾶς κόρης ἦτις γίνεται μεγάλη, περιβάλλουσα αὐτὸν μὲ μητρικὴν φιλοστοργίαν καὶ ἀφοσίωσιν μᾶς ἐκουσίας σκλάβας.

Ἐξ ἄλλου τὸ εὐγενὲς αὐτὸ χαμίνι τὸ ὁποῖον ἔως

* Συνέχεια ἐκ σελ. 538.

παρηκολούθη τό έργον ενός γίγαντος μὴ άπαντω-
 μένου εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους. Θὰ ἔβλεπε τὸν
 χαρακτήρα τὸν ἀδάμαστον καὶ ἀκατάβλητον, τὸν
 συναισθανόμενον τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἀξιώματός
 του καὶ μὴ δισταζόντα νὰ θέτῃ εἰς κίνδυνον τὴν
 ἰδίαν ζωὴν προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν τι-
 μητικὴν ἀποστολὴν ἣν εἰς Δῆμον τοῦ Κράτους τοῦ
 ἀνέθεσε. Τὸ Λαύριον τότε, πλέον ἐν τῇ ἀναρχίᾳ
 καὶ τῇ κοινωνικῇ ἀποσυνθέσει, εἶχε καταστῆ φω-
 λεὰ κακούργων, ληστῶν καὶ πειρατῶν, ἥτοι τὸ κέντρον
 πάσης ἐγκληματικῆς διαφθορᾶς καὶ ἐν τοῖς σπλάγ-
 χνοῖς αὐτοῦ ἐκυριάρχουν τὰ πλέον ἐπίφοβα στοι-
 χεῖα τοῦ τόπου. Ἐχρειάζετο σθένος ἀκατάβλητον,
 καρδία ἀφρόος, βραχίονες σιδηροῖ, στήθη γενναῖα,
 χαρακτήρ ἀδέκαστος καὶ ἀπροσπέλαστος εἰς ἀδυ-
 ναμίας μικρῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ ταῦτα, τοὺς εὐ-
 τρωφους, δεξιούς, ἀντίληψις λεπτή, ἦθος ἀπτότητον,
 κοινωνικὴ πείρα βαθεῖα καὶ τελεία αὐταπαρνήσις
 καὶ προσήλωσις εἰς τὸ καθῆκον διὰ νὰ καθαρ-
 ρισθῇ ἡ πόλις ἀπὸ τὴν λύμην ἣτις τὴν κατέτρω-
 γε. Καὶ ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΣ ἠτύχησε
 νὰ περικουμηθῇ ἐν πλοῦτῳ ὑπὸ τῶν σπανίων αὐ-
 τῶν ἀρετῶν αἰτινες ὡς ἐν πλαισίῳ περιέβαλλον
 τὴν μεγάλην του ψυχὴν ἢ ὑποῖα ἐλάτρευε τὴν
 δικαιοσύνην καὶ οὐδέποτε ὑπέκλυπεν εἰς τὴν ὄγ-
 κον καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἰσχυρῶν. Καὶ μὲ τὰ ἐ-
 φόδια αὐτᾶ εἰργάσθη ὡς ὄχρον, ὡς πατήρ, ὡς τύ-
 ραννος καὶ ὡς σατράπης ἐνίοτε ἀλλὰ καὶ ὡς ἰδέεθης
 δικαστῆς καὶ διὰ τῆς πυγμῆς, διὰ τῆς πειθοῦς, διὰ
 τῆς σκληρᾶς τιμωρίας ἀλλὰ καὶ λελογισμένης
 ἐπιεικειᾶς, διὰ τῆς ἐξ ἰσίου ἀπνομηῆς πρὸς ὅλους τῆς
 δικαιοσύνης καὶ ἐπέτυχε τὸν Ἡράκλειον ἄθλον
 νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἄγχιον καὶ ἀτίθασσον συρφετὸν
 ὅστις ἐπέβη τὰ στήθη τοῦ Λαυρίου. Τοσοῦτον ἠ-
 γάπησε τὴν Δημοσίαν τάξιν καὶ τοσοῦτον ἐπό-
 θησε τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ὥστε
 δὲν ἐδίστασε προσωπικῶς νὰ καταδιώξῃ ληστές,
 ἀφρόος, ἄοπλος, καὶ μόνος νὰ εἰσελθῇ εἰς ἄντρα
 ἀπληπισμένων κακούργων τοὺς ὑποίους ἢ ἀμείλι-
 κτος καταδιώξῃς τοὺς εἶχε μεταβάλλει εἰς θηρία
 ἀνηλεῆ καὶ ἐκατοντάκις ἐπικινδύνευσεν τὴν ζωὴν
 του διὰ τιν σύλληψιν ἐγκληματιῶν καὶ ἐξόντωσιν
 τῆς κακοηθείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Ἡ ἰδιουψία
 ἦν ἀνέπτυσεν εἰς τὴν καταδιώξιν ἐγκληματιῶν
 παρέμεινε παρομοιωθῆς ἢ δὲ ἀνακριτικὴ δεξιότης
 του καὶ ἡ ἀκούρατος ἐπιμονὴ του πρὸς εὐρεσιν
 τῆς ἀληθείας ἐξησφάλισαν οὐχὶ ἅπαξ τὸν θρίαυ-
 ῶδον τῆς Δικαιοσύνης. Κατέστειλεν ἀπεργίας κίτι-
 νες προσηνῆοντο φοβεραὶ καὶ αἰτινες ἠπέιλουν ἐκ
 βάθρων τὴν διασάλευσιν τῆς Δημοσίας τάξεως διὰ
 μόνῃς τῆς εὐφύας του, τῆς εὐστροφίας τοῦ πνεύ-
 ματός του τῆς ὑπενημιζούσης τοῦ Στρατάρχου
 Κολοκοτρῶν τὴν ἀπαράμιλλον ἐφευρετικότητα διὰ
 νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ πλήθη τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Περὶ
 τῆς Διοικητικῆς του δράσεως δὲν ἠμιλοῦμεν. Ἐνθυ-
 μῶνται πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Λαυρίου ὅτι πλέον
 εὐπρόσωπον καὶ ξειροπῆ καὶ πολιτισμένην Ἀστυ-
 νομίαν δὲν εἶδεν ἔκτοτε οὐδεὶς Δῆμος τοῦ Κράτους,
 καὶ ἂν ὁ ἀείμνηστος εἶχε τὴν πρόνοιαν νὰ συγ-

γράψῃ τὰ ἀπομνημονεύματά του θὰ παρεῖχε πρό-
 τυπον πρὸς μίμησιν εἰς τοὺς ποθοῦντας τὴν βελτί-
 ωσιν τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ ἀείμνηστος **Καμπὰς**
 καὶ μακρὰν εὐρισκόμενος τῆς Ἀρχῆς δὲν ἔπαυσε
 ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους
 καὶ ἔκτοτε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐλ-
 ληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τὸ προσφιλές του ζήτημα
 ἦτο ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ καθεστώτος.

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀνδρὸς δέον
 νὰ μελετηθῇ ὁλόκληρος ὁ βίος του, νὰ ἀποκαλυ-
 φθῇ πᾶσα ἐκδήλωσις τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματι-
 κῶν αὐτοῦ χαρισμάτων καὶ νὰ γνωσθῇ ὡς ἄνθρω-
 πος τῆς ἐργασίας ἦτις τὸν ἀνέδειξε, ὡς ἄνθρωπος
 τῶν γραμμάτων ἅτινα παρηκολούθη ὡς ἀληθῆς
 λέκτης αὐτῶν, ὡς πνεῦμα κατ' ἐξοχὴν λεπτὸν ἐλκυό-
 μενον ἀπὸ τὴν γοητείαν τῶν καλῶν τεχνῶν, ὡς κοινω-
 νιολόγος βάλυς, ὡς μελετητῆς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς
 καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, ὡς ψυχολόγος δεινός,
 ὡς ρήτωρ συναρπάζων τὰ πλήθη, συγκλονίζων αὐτὰ
 παρασύρων διὰ τῆς γοητείας τῶν λόγων του καὶ
 καὶ τῆς γλυκύτητος τῶν σπινθηροβολούντων καὶ πλή-
 ρων εὐφύας ὀφθαλμῶν του. Δέον νὰ γνωσθῇ ὡς
 πατήρ τρυφερός θυσιάζων τὰ πάντα πρὸς μόρφωσιν
 ἀρίστων θυγατέρων, ἀληθῶν ἐγκαλλωπισμάτων τῆς
 Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὡς φίλος πολύτιμος, ὡς ἀ-
 κούρατος φιλαναγκώστης πλουτίζων διὰ τῆς με-
 λέτης καὶ ἐκάστην τὰς ἀπεράντων γνώσεως του,
 ὡς ἀθρογράφος πληρῶν τὰς στήλας τῆς «Ἐλλη-
 νικῆς Ἐπιθεωρήσεως» μὲ μελέτας, ἄρθρα καὶ παρα-
 τηρήσεις ἐπὶ παντός ἀξίου λόγου ζητήματος καὶ
 τέλος ὡς ἀνὴρ τῶν ἐθνικῶν ιδεωδῶν καὶ τῆς ἐθνι-
 κῆς δράσεως. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶνε ἔργον βαρὺ,
 δυσανάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις μας διὰ τοῦτο θὰ
 περιορισθῶμεν εἰς τινὰ σημεῖα τοῦ βίου του ἅτινα
 δὲν προσέπιπτον εἰς τοῦ πολλοῦ κόσμου τὴν ἀντί-
 ληψιν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρία εὐρίσκειτο
 εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἐπιρροῆς τῆς καὶ ἀπελάμβανε ἀ-
 μέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Πανελληνίου, τυφλῶς
 ἐπαναπαυομένου εἰς αὐτὴν καὶ παρ' αὐτῆς προσ-
 δοκῶντος ἔργα μεγάλα καὶ δρᾶσιν πατριωτικῆν, ὁ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΣ μετ' αὐταπαρνήσεως
 καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δραστηριότητος τῆς ἰδιαζού-
 σης εἰς αὐτὸν, εἰργάζετο εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν
 ἐφ' ὅσον ἐφρόνει, καὶ αὐτὸς μετ' ὅλων, ὅτι συνετελεῖ
 εἰς τὴν εὐδωσίαν τῶν πατριωτικῶν αὐτῆς σκοπῶν.
 Ἦτο Πρόεδρος ἐνὸς τῶν τμημάτων τῆς Ἐταιρίας
 καὶ διὰ τοῦ ζήλου του καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του
 κατέταξε καὶ συνεκέντρωσεν εἰς αὐτὸ τὰ πλέον
 ἐξέχοντα μέλη τῆς τότε κοινωνίας, μετὰ συγκινή-
 σεως δὲ περιέγραψε τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην νυκτερι-
 νὴν συνεδρίασιν καὶ ἦν εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ φιλελ-
 λήνων Μιγαρόν του κατατάχθησαν εἰς τὰς τάξεις
 τῆς Ἐθν. Ἐταιρίας καὶ ὠκίσθησαν ἐπισήμως ὡς
 μέλη αὐτῆς ὁ τότε Μητροπολίτης αἰδίδιμος Γερ-

μανὸς καὶ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ἦτο μία
 ἀπὸ τὰς μεγαλοπρεπεστέραις πατριωτικᾶς ἱεροτε-
 λεστίας τὰς ἠποίας εἶδεν ἡ νεωτέρα Ἑλλάς καὶ
 ἦτο ὑπερήφανος διότι ἦτο ἔργον του ἡ ἀσυλλη-
 πτου ἱερότητος ἐκείνη στιγμὴ. Ὅτε ὅμως ἀργότε-
 ρον ἀντελήφθη ὅτι ἡ Ἐθνικὴ αὕτη Ἐταιρία ἦτο
 κατωτέρα τῶν ἐλπίδων του καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
 του ἐν τῇ πατριωτικῇ του ὁδῷ διὰ τὴν καταρ-
 ράκωσιν τῶσων ὀνειρῶν ὠρθώθη ἀμείλικτος αὐτῆς
 διώκτης, καταδικασθεὶς μάλιστα καὶ εἰς θάνατον
 ὑπὸ τῆς Ἀοράτου Ἀρχῆς, ὡς τοῦτο εἶνε γνωστὸν
 εἰς τὰ ἐπιζῶντα μέλη τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς.

Ἐπὶ τὴν ἐπίφασιν ἀνδρὸς ἀπολυταρχικοῦ καὶ
 τυραννικοῦ ἐκρύπτετο ψυχὴ πλήρης ἐλεύσεως καὶ καρ-
 δία ἀπείρου τρυφερότητος. Λόγω τῆς ἰδιότητος
 του ὡς μεγαλοκτηματίου τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκειτο
 εἰς συναλλαγὰς μὲ πληθύν μικρομυδῶν ἀγοραστῶν
 τῶν προϊόντων τῶν ἀπεράντων ἀμπελοφυτεῶν του.
 Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ὀφειλέτου του, καὶ ἀριθ-
 μῶνται οὗτοι κατὰ δεκάδας, ὁ ὅποιος νὰ κατε-
 διώχθῃ ὑπ' αὐτοῦ δικαστικῶς, μολοντο αἱ ἀτε-
 λεύτητοι αὐτῶν ἀναβολαὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν
 πρὸς αὐτὸν ὑποχρεώσεων τῶν ἠδύνατο νὰ ἐξαντλή-
 σωσι καὶ τοῦ πλέον ὑπομονητικοῦ καὶ φιλευσπλα-
 χνου ἀνδρὸς τὴν ὑπομονήν. Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι πολ-
 λοὶ ἐξ αὐτῶν, ὀφείλοντες τὴν ὑπαίξιόν των καὶ τὴν
 ἀνάδειξιν των εἰς τὴν ἀνεξάντλητον γενναϊότητα
 τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΜΠΑ, θὰ τὴν θρηνησῶσιν
 ὡς ἴδιον αὐτῶν πατέρα.

Τοιοῦτος ἀνὴρ δικαίως ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς
 παρακολούθησας ἀπείρου κόσμου μέχρι τῆς τε-
 λευταίας αὐτοῦ κατοικίας. Τὰ στήθη του ἐκόσμου
 διάσφρα ξένα παράσημα, διὰ τὸν χρυσοῦν δὲ Σταυ-
 ρὸν τοῦ Σωτῆρος τῷ ἀπέδωκε τὰς τιμὰς Λόγος
 Πεζικοῦ διοικούμενος παρὰ Ταγματάρχου. Στέφα-
 νοι κατετέθησαν περὶ τοὺς τριάκοντα. Ὁλόκληρον
 τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον παρίστατο. Ὁ κ. Θεο-
 τόκης μάλιστα μετὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιο-
 σύνης παρηκολούθησε μέχρι τοῦ τάφου. Ἐπίσης
 σύνῃς παρηκολούθησε μέχρι τοῦ πολλοῦ πλήθους ἐκ τῶν
 διεκρίνοντο, ἐν μέσῳ τοῦ πολλοῦ πλήθους ἐκ τῶν
 λαϊκῶν τάξεων, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Νομάρχης, οἱ
 Ἰγασπιστὰὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, αἱ
 Κορυφαὶ τοῦ Τραπεζιτικοῦ παρ' ἡμῖν Κόσμου, ἀνώ-
 τεροι καὶ κατώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς
 τοῦ Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες εἰς
 τὰ Γράμματα, τὰς Τέχναις, τὴν Δημοσιογραφίαν
 τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον.

Τὸν Ἀλέξανδρον Καμπάν, ὑπὸ τοὺς σπα-
 ρακτικῶς θρήνους τῶν ἀπαρηγορητῶν τέκνων του,
 καὶ τὴν ἀφώνων θλίβιν τῶν βαθεῶς πληγέντων
 ἀδελφῶν του, καὶ τὴν ἀνέκφραστον ὀδύνην τῶν λα-
 τρευόντων αὐτὸν φίλων, ἐδέχθη ἡ γῆ τῆς Ἀττι-
 κῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς πρὸς αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.
 Ὁ γίγας τὸν ὅποιον ἡ φαντασία μου ἐνόμιζεν ἀ-
 κατάβλητον, ὁ ἀετός τὸν ὅποιον ἡ υἱικὴ στοργή
 μου ἤθελε πάντοτε εἰς τὰ ὕψη συνετρίβη ὑπὸ τοῦ
 θανάτου ὁ ὅποιος σεβασθεὶς αὐτὸν δὲν τὸν ἐτυράν-
 νησεν ἐπὶ μιᾶς κλίνης ἀλλὰ τὸν ἀντιμετώπισεν
 ὄρθιον γνωρίζων ὅτι ἀπτότητος θὰ τὸν ἐδέχετο.
 ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡ.

Μετὰ τετραήμερον πολιτικὴν ἀνωμαλίαν ἡ ὑπου-
 ργικὴ κρίσις ἔληξε διὰ τῆς ἀγκυλλήσεως τῆς παραι-
 τήσεως τῆς ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην Κυβερνήσεως. Ἐχο-
 μένη τὴν ἰδίαν ὅτι

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις τὰ τελευταῖα γεγο-
 νότα ἐπέδρασαν συ-
 βαρῶς ἐπὶ τῶν σχέψεων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς
 χώρας. Ὅφειλομεν νὰ δεχθῶμεν τοῦτο χάριν τῆς νοη-
 μούσης καὶ τῆς φιλοπατρίας αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ
 πολιτικοῦ των ἀκούη συμφέροντος. Θὰ ἐννοήσωσι
 πλέον οἱ πολιτικοὶ ἀνδρες τῆς χώρας ἡμῶν, οἱ τε
 κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς εὐρι-
 σκόμενοι, ὅτι διὰ νὰ σταδιοδρομήσωσι τελεσφόρως εἰς
 τὸ πολιτικὸν των στάδιον ὀφείλουσι ν' ἀπορρίψωσι τὸν
 παλαιὸν ἄνθρωπον, τὰς παλαιὰς μεθόδους καὶ νὰ χω-
 ρῶσιν ὁδὸν ἐνδείκνυμένην ὑπὸ τῶν περιστάσεων αἰ-
 τίνες τῶσων ἐσχάτως δύσκολαι ἐγένοντο καὶ διὰ τὴν
 Κοινωνίαν καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὸ Ἔθνος ἡμῶν.
 Ὁ Λαὸς ἀνέκυψε καὶ δὲν θὰ δεχθῇ πλέον ὅτι μέχρι
 σήμερον ἠνείχετο. Αἱ συνεχεῖαι ἀγρυπνοῦν, ὁ Ἐμπορικὸς
 κόσμος ἤγειρε τὴν κεφαλὴν του καὶ παρ' αὐτοὺς χιλιά-
 δες Λαοῦ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἀναμένουσι τὸ σύνθημα
 διὰ νὰ πετάξωσι ἐκείνους οἱ ὀπαιοὶ δὲν θὰ ἐργασθῶσι

συμφώνως πρὸς τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκαις τῆς πατρίδος
 μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὁ γονιμώτερος μὴν εἰς ἐπισόδια, συμβάντα,
 γεγονότα, ἀπρόοπτα. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ ἀνα-
 γεννημένη φύσις ἀπορρίπτουσα τὴν νάρκην τοῦ
 χειμῶνος ἔκαμε κίνησιν ὑπὲρ τὸ δέον ζωηρὰν καὶ
 ἐτάραξε τὴν ἀνθρωπίνην λειτουργίαν δι' ὃ καὶ
 αἱ διακυμάνσεις καὶ τὰ ἀπρόοπτα ἦσαν ἀλεπάλ-
 ληλα καὶ ἐνίοτε ἐκπληκτικὰ καὶ ἀπίστευτα. Ἐλ-
 λείπει χώρου θὰ περιορίσωμεν τὴν ἐπισκόπησιν
 τοῦ π. μηνὸς εἰς ὅρα στενώτατα ἀπσκέλιοντα
 μακρὰς περιγραφὰς καὶ λεπτομερῆ σχόλια.

Ἀπὸ τὰ ἀπροσδόκητα ἀλλὰ καὶ εὐχάριστα ἦτο
 ἡ συμπιλίωσις τοῦ καλοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ

με την πρότασιν την οποίαν έκαμε προς τον 'Ιταλόν πρεσβευτήν προέβη εις επιτυχείς συνεννοήσεις μετά των μεγάλων υπερωκεανείων άμπελοποιών εταιριών προς μεταφοράν των άποίκων εις την 'Αμερικην δωρεάν. Περί του μεγάλου έργου του εύγενοϋς Δουκός επιψυλασόμεν νά γράψωμεν άργότερον.

— Τό Στρατολογικόν Συμβούλιον του Νομού 'Αχαΐας κατέταξε κληροτούς καταγομένους εκ Πατρών και 'Ηλείας εις τά Εύζωνικά Τάγματα !! 'Αντιστόφως 'Ακαρνανές ορεοδίον και Εύοιτάνες ευσταλείς κατετάθησαν εις τό Πεζικόν και τό Πυροβολικόν !! Και είνε κωμικόν τό θέαμα Πατρινών και 'Ηλείων με φουστάνελλα, τσαρούχι και φέσι, όσον εξ άλλου και ολέθριον διι την υγείαν των άτυχών αυτών εύζώνων οΐτινες άδυνείδιστοι εις τά ψύχη και τάς χιόνας των όρειών ύποφέρουσιν ήδη δεινώς τοποθετηθέντες εις έπαρχίας μαστιζόμενας υπό βαρέως χειμώνος, καθ' ήν στιγμην άνδρες ζήσαντες και άνατραφέτες υπό τοιούτους όρους τοποθετούνται εις πόλεις με θερμοκρασίαν διάφορον και εις στρατόνας θερμούς. Δέν έννοούν οι άρμόδιοι ότι ούτω παραλείπει ή στρατιωτική ευσυρμία και απόλλονται δυνάμεις άνεπιστρεπτεί ;

— Διά τό τηλεγράφημα των Διδασκάλων Τρικάλων οΐτινες ήπειλίδαν τους Βουλευτάς των ότι ήν τους πολέμωσι πολιτικώς άν δέν καταΐηθίσουν εν τή Βουλή τό εκπαιδευτικόν νομοσχέδιον έχάλασεν ό κόμος και έθαυμάσθη ό κ. 'Υπουργός διότι είχε τό όάρος νά τους πομαπέμνη εις την Εισαγγελίαν!!! Εις τον τόπον μας όταν άνδύχωρος και άσημός τις παρεκτραπή ή άυστηρότης των άνωτέρων εξασκεΐται άμειλίχως και βαρεία, πάντες δέ άνεγείρονται τιμνται κατά των τολμιάδων ν' άσεβήσωσι προς τάς προΐσταμένας άρχάς!! 'Αλλά κύριοι τιμνται σκεφθήτε προς στιγμην τό άλγος εκείνων τους όποιους άστοργος πολιτεία καταδικάζει άσθαιρώτως και με την δύναμιν του ίσχυροτέρου. Όταν τό σκεφθήτε θέσατε τά πράγματα εις την θέσιν των και κατακρίνατε τους άσεβήσαντας, αλλά κεντηρίσατε και εκείνους οι όποιοι τους ώθησαν εις την άσέβειαν.

— Ο Νέος Διευθυντής της 'Αστυνομίας Πατρών κ. Παππαγιαννίδης εις εκ των άρίστων άνατέρων άξιωματικών της Χωροφυλακής, άναλαμβάνων την άστυνομικην ύπηρεσίαν της πόλεως ταύτης, κατέστρεψε γνωστός τάς σκέψεις του δι' ών έννοει νά εργασθή ύπέρ της τάξεως και της εύνομίας αυτής. Δέν έχομεν ουδεμίαν δυσκολίαν νά παραδεχθώμεν ότι θά επιτύχη εις τοϋτο, καθ' όσον έντιμος άξιωματικός του καθύκοντος δέν δύναται παρά νά επιβάλη την τάξιν και τον σεβασμόν των πολιτών εις τους νόμους και τάς άστυνομικάς διατάξεις.

— Εις την Κίπρον έχορίζονται σοβαρός διά την άναδάσωσιν της χώρας. Έβη τεύθησαν επιμελεία του τμήματος των Δασών 90,000 δασικά φυτά εκάτερωθεν της διηροδρομικης γραμμής Λευκωσίας—'Αγκαστινής—'Αμμοχώστου. Τά φυτευθέντα είδη είνε εύκάλυπτοι, άκακία και καζοναρίνα. Όταν ποτέ, έπροτάθη τοιούτον τι και διά τους έλληνικούς διηροδρομούς έσεωρήθη ή πρότασις αυτή ως ούτοπία.

— Οι έθρανοι διά τους σεισμοπαθείς της Συκελίας έγένοντο εν 'Αλεξανδρεία κατά τον έξης περιεργον τρόπον. Τη πρωτοβουλίαν του Γεν. 'Επιμελητηγίου 'Αλεξανδρείας διοργανώθη φιλανθρωπικός περίπατος εις όν έλαβον μέρος οι διάφοροι Φιλαρμονικαί της πόλεως. Οι άποτελούντες την 'Επιτροπήν των έράνων διηρέθησαν εις τμήματα και επί κεφαλής εκάστου εξ αυτών έτέθη μουσική ήτις έπαιάνιζε πένθημα έμβάτηρια καθός και μεγάλη 'Ιταλική σημαία πενθίμως διεσκευασμένη. Κατόπιν αυτών ήκολούθηον φορηγαι άμαζαι διατεθεισαι υπό του Φρουραρχείου 'Αλεξανδρείας. Η επιτροπή έγινετο παντού δεκτική μετά συγκινήσεως πλείστοι δέ όσοι άδυνατούντες νά καταβάλωσιν συνδρομήν εις χορήμα, προσέφερον ένδύματα, σκεπάσματα και τά παρόμοια, άτινα κατεκάλυξαν τάς παρακολουθούσας φορηγιάς άμαζας !!

— Δέν ύπόκει εύγενέστερον, υψηλότερον, ώραιότερον από τό θέαμα άτόμων γεννηθέντων και ζώντων εν μέσω πλούτου, χλιδής και εύμερείας και όμωσ συμπονούτων τάς πάσχοντας και εργαζόμενων ύπέρ της εύζωίας αυτών. Φαίνεται ότι τοϋτο κατενόησεν ή Δεσποινίς Anna Morgan ή κόρη του γνωστού 'Αμερικανού πολνεκατομμυριούχου, και ανέλαβε τον άγώνα της βελτιώσεως της τύχης των εργατών και εργατιδών των εργαζόμενων εις τά εργοστάσια της σιγαροποιίας. Μία τοιαύτη σταυροφορία από τάς πλέον μορφωμένας κυρίας του τόπου μας πόσα ήδύνατο νά πράξη ύπέρ της καταπονημένης και καταδυναστευόμενης σωματικώς και ψυχικώς έλληνίδος εργατοίας ;

— Εις την Βουλήν της Πανσελθανίας ύπεβλήθη νομοσχέδιον περί παροχής άμοιβής 30,000 δολ. εις εκείνον όστις θ' άνεκάλυπτε την έντελή και άποτελεσματικην θεράπειαν της φθίσεως. Θα ήτο σωτηρία ή έξασφάλισις τοιούτου φαρμάκου και διά την 'Ελλάδα ήτις βαρύτεραττον άποτίει φθόν εις την καταστρεπτικήν αυτήν άσθένειαν.

— Εις την Γερμανίαν αι έφημερίδες εκδίδονται δις και τρις της ήμέρας και είνε πολυσέλιδες. Διά νά κατορθώσουν νά συγκεντρώσουν την άπαιτούμενην ύλην και διά νά επιτυγχάνουν την άναγραφην όσον οίον τε περισσότερων ένδιαφερόντων γεγονότων της ήμέρας δέν άρκοΐνται εις τό πολυάριθμον προσωπικόν όπερ συντηρούσιν—και τό όποιον φυσικά δέν δύναται νά άντιλαμβάνεται πάν ότι συμβαίνει εις τόσων μεγάλας πόλεις—άλλ' έχουσι και τό εκτακτον προσωπικόν τό όποιον είνε άπροσδιόριστον, ποικίλλον και τό όποιον άμοιβάται επίσης. Εις τό προσωπικόν αυτό δύναται νά συμπεριληφθή πώς τις άρκει νά μεταβιβάση εις την έφημερίδα μίαν είδησιν ή έν γεγονός τό όποιον κατά σύμπτωσιν προσέπεσεν εις την άντιληψίν του και τό όποιον άλλως θά παρήχετο άπαρατήρητον ή ν' άποστείλη εν εύφηνέ λογοπαιγνιον τό όποιον ήκουσε παρ' άλλου ή αυτός διεπράξεν. Και ή είδησις και τό λογοπαιγνιον άμοιβούνται παρά της Δευτερόθεν της έφημερίδος!!

— Ένώ τό αυτοκρατορικόν τραϊνον της 'Ιαπωνίας διηυθύνετο εκ Σεουλ εις 'Ργεις Yany εις εκ των ύπασιτων του Μικάδου άναδύρας τό ξίφος έπέτεθη κατά του 'Υπουργού των 'Εσωτερικών. Ο 'Υπουργός κατόρθωσε νά διωσθή αιμόφυτος. Φαντασθήτε τον άρειμανιώτερον των 'Υπασπιστών του Βασιλέως Γεωργίου, όστις τυγχάνει ό κ. Τζαβέλας, καταδιώκοντα με τό ξίφος γυμνόν τον γενναϊάτατον 'Υπουργόν των 'Εσωτερικών της 'Ελλάδος κ. Λεβίδην !!

— Η Δις Frances Livingston, 'Αμερικανίς την καταγωγήν, έδημοσίευσεν εις τάς έφημερίδας είδοποίησιν δι' ής εξΐται γαμήσιον. Έντός 2 ήμερών έλαβε 1000 επιστολάς δι' ών ισάριθμοι μνηστήρες της προσέφερον τό όνομά των. Προετιμήθη ό Louis Strunner μεθ' ου έτέλεσε τους γάμους της. Μετά τοϋτο όμως αι επιστολαί των ύποψηφίων δέν έπαυσαν. Ταύτας όμωσ έπιστρέφει εις τους άποστολείς των ή κ. Strunner ως άπαραδέκτους. 'Ιδού σύστημα προς έφαρμογήν εις τάς κοινωνίας εκείνας ένθα σπανίζουσι τά συνινέδια.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ένεκεν άπροόπτου συσσωρευέσεως ήλης επιβαλλομένης εκ των γεγονότων ανεβλήθησαν διά τό έπόμενον τά Περι της Έκθέσεως της Καλλιτεχνικης 'Εταιρίας και του Οίνολογικού Συνεδργίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΣΥΦΑΔΑΙΩΝ ΟΔΟΚΑΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΩΝ ΔΡ. 6,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ της 'Εταιρίας εν Μύλοις 'Αθηνών, 'Ελευσίνι, Νέω Φαλήρω, Πάτρας, Καλάμας, Πύργω, Κόμω, Πόρω, και τοίς κυριότεροις οινόφοροις κέντροις της 'Ελλάδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΖΑΝΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκής έκθεσις είδων φωτισμού, θερμάνσεως και κινήσεως εν τή όδω Σταδίου και Κολοκοτρώνη. Πρατήρια, εν οις πωλούνται είδη φωτισμού, και θερμάνσεως, ως και οινόπνευμα μετουσιωμένον προς τον σκοπον τοϋτον, εύρίσκονται εν 'Αθήναις μεν, παρά τή Κεντρική 'Αποθήκη, όδός 'Οφθαλματρείου αριθμός 2, Κυδαθηναίων αριθμός 17, Τριπόδων και Θεσπίδος, Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, Χαλκοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σόλωνος και 'Ιπποκράτους, Πειραιώς 17, 'Ερμού 86, Πλατεία 'Εξαρχείων, Χατήσια, 'Αγιον Λουκάν. Έν Πειραιεί όδός Παρθενωγέτου 3.

ΠΩΛΗΣΙΣ

Η τιμή του μετουσιωμένου οίνοπνεύματος ώρίσθη εις λεπτά 80 κατά σταθμικήν όκάν (όκάν βάρους) επιβαρυνόμενη εις τάς έπαρχίας (όπου δέν υπάρχουν ήμέτερα εργοστάσια) διά των έξέδων μεταφοράς και διαφυλίων τελών. Καθίσταται δέ ένταϋθα γνωστόν, ότι μεγάλη διαφορά ύπάρχει μεταξύ μετρικης και σταθμικης όκας οίνοπνεύματος, λόγω του μικρού ειδικού βάρους αυτού (0,83). Ούτως ή συνήθης όκά του οίνου δύναται νά περιλάβη μόνον 332 δράμια οίνοπνεύματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Η 'Εταιρία ήμων παράγει τό μετουσιωμένον οινόπνευμα, άποβλέπουσα εις τρεις άνάγκας του 'Ελληνικού λαου, ήτοι τον φωτισμόν, την θερμάνσιν και την κίνησιν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Η χρήσις του οίνοπνεύματος είνε βεβαίως έντελώς άκίνδυνος, άρκει νά λαμβάνονται στοιχίωδεις τινές προφυλάξεις, αι όποια συνοψίζονται εις τό θεμελιώδες παράγγελλμα : Μη πλησιάζετε οινόπνευμα εις φωτιάν

1ον Δέν πρέπει νά άφίνωμεν τά δοχεία του οίνοπνεύματος άδούλωτα, διότι και εξαιμιμίεται τοϋτο και άπορροφά υγρασίαν, όπταν και κατέρχεται κατά βαθμόν.

2ον Διά κανέναν λόγον δέν επιτρέπεται νά ρίπτεται οινόπνευμα εις άναμμένη λάμπαν, μαγειρείον, καμινέτο κτλ., διότι άλλως διατρέχετε τον κίνδυνον νά άναψη τό οινόπνευμα του δοχείου, νά σκάση τό δοχείον και νά χυθή επάνω σας άναμμένον. Τον αυτόν κίνδυνον διατρέχετε και με τό πετρέλαιον, με μόνην την διαφοράν, ότι τό οινόπνευμα σβύνει εύκολώτατα με ν ε ρ ό και : μάλιστα μετ' όλίγον. Μόλις τό νερώσετε παύει νά καίη.

3ον Πρέπει νά φροντίζητε νά γεμίζητε την λάμπαν, καμινέτο, μαγειρείον κτλ. πριν τά άνάψητε. 'Αν δέ παρουσιασθή, ανάγκη νά ρίψητε και άλλο οινόπνευμα, σβύσατέ το πρώτον και αφού βεβαιωθήτε, ότι έσθυσε, τότε ρίψατε και άλλο.

4ον Μη επιτρέπετε νά μεταχειρίζωνται οινόπνευμα διά προσάναμα καρβούνων, διότι πολλοί πολλάκις δέν προσέχουν και ρίπτουν τοιούτον σε μισοαναμμένα κάρβουνα, όπταν διατρέχετε τον κίνδυνον νά άνάψη τό δοχείον και νά γίνη δυστύχημα.

5ον Μη γεμίζητε ξεχειλιστά ουτε λάμπαν, ουτε μαγειρείον, ουτε κανέν έν γένει είδος. Τό οινόπνευμα πρέπει νά μένη ένα τουλάχιστον δακτυλον κάτω του στομίου, διότι με την θερμότητα διαστέλλεται (φουσκώνει) και πρέπει νά έχη τόπον, άλλως θά χυθή απέξω και θά άνάψη.

6ον 'Εάν γεμίσαντες έν είδος οιονδήποτε τό περιβρέξητε με οινόπνευμα, κατά λάθος, σκουπίσατε το άμέσως πριν τό άνάψετε, με ό,τι δήποτε υφασμα. Τό οινόπνευμα ουτε λερώνει, ουτε βρωμά.

7ον 'Αν κατά λάθος εις τό άναμμα της λάμπας έτρομπάρτε περισσοτέρας, από ό,τι πρέπει φοράς και βγάσει ή λάμπα επάνω από τό γυαλί μεγάλας φλόγαις, μη άνησυχήσατε. Θα κατεδούν μόναι τους και ή λάμπα σας θά άνάψη κανονικά.

Τα είδη μας είνε τελειώτατα, άν δέ ακολουθήσατε τας άνωτέρω οδηγίας ουδέποτε δύναται νά συμβη τό παραμικρόν.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	
Άξια Σιδηροδρόμου	Δρ. 35,643,130.95
» οικοδομής γραφείων 'Εταιρίας	297,698.98
Μετοχαι ανήκουσαι τῇ 'Εταιρίᾳ 25,667	2,566,700.—
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως Μύλων-Καλαμῶν	419,680.36
» Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων	24,393.10
» Πύργου-Κυπαρισσίας-Μελιγαλά	16,236.20
Καθυστεροῦντες Μέτοχοι	31,086.15
Ἐκχωρήσεις Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης	192,149.90
Ἐνυπόθηκοι ὁμολογιαὶ Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας μαρμάρων	186,000.—
Γραμμάτια εἰσπρακτικὰ	16,775.—
Ὁμολογιαὶ ἱαματικῶν ὑδάτων Κυλλήνης, μήπω ἐκδοθεῖσαι	1,500,000.—
Άξια λουτρῶν Κυλλήνης	1,514,556.05
» ξενοδοχείου Ὀλυμπίων	74,135.99
Συμπλήρωσις καὶ ἀποπεράτωσις γραμμῆς Μύλων-Καλαμῶν	5,558,303.93
Τράπεζα Γ. Π. Σκουζέ, ὑπόλοιπον τρέχοντος λογαριασμοῦ μας	65,490.—
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀνοικτὸς λογαριασμός εἰς τραπεζογραμμὰς	66,784.65
Ἀποθήκαι ὕλικων	Δρ. 1,311,133.06
» ἐντύπων, ὕλικῶν γραφείου καὶ εἰσιτηρίων	45,878.61
Χρεώσται διάφοροι καὶ ὑπόλοιπα χρεωστικῶν λογαριασμῶν	303,725.18
Ταμείον Διευθύνσεως μετρητὰ	Δρ. 45,303.30
Ταμεία Σταθμῶν, ὑπόλοιπον	47,018.90
	Δρ. 49,626,180.51

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ. 14,884,000.—
Ἀποσβεθὲν διὰ κληρώσεως μετοχῶν δι' ἃς ἐξεδόθησαν μετοχαι ἐπικαρτίας	116,000.—
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Δρ. 15,000,000.—
» δι' ἀποσβέσεις μετοχῶν	164,074.32
» καὶ μετατροπῆν δανείων	16,574.32
» δι' ἀπόσβεσιν τροχ. ὕλικ. ἔλασ. γραμ. καὶ οἰκ. γραμ. L. St. 120,000 L. St. 3,900 Δρ.	97,500.—
Ἐκ χρεωλυσίων	Δρ. 6,000,000
» 2,600,000	330,000.—
» 3,000,000	77,600.—
Δανείων	» 61,154.80
» 185,000 (ἐνυποθήκου)	2,441.85
Ἀποθεματ. δι' ἀνανέωσιν τροχ. ὕλικου καὶ ἔργων γραμμῆς	621,789.96
Κράττεις δι' ἀνανέωσιν τροχ. ὕλικ. ἐκ τῶν κερδῶν 1908	75,000.—
	» 696,789.96
Ἀπόσβεσις τῶν δαπανηθέντων διὰ συμπληρωματικὰ ἔργα γραμμῆς Πύργου Κυπαρισσίας-Μελιγαλά κατὰ τὸ ἔτος 1908	1,591.05
Δάνειον R. Raphael et Sons L. St. 286,000 ὑπόλοιπον L. St. 255,000	6,375,000.—
» » » » 240,000	6,022,043.97
» » » » 120,000 ὑπόλοιπον L. St. 116,100	2,902,500.—
» δι' Ὁμολογιῶν Δρ. 6,000,000	5,614,000.—
» » 2,600,000	2,522,400.—
» Τραπέζης Ἀνατολῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ 23,850 μετοχῶν	1,242,050.—
» Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐνεχύρῳ 1,626 μετοχῶν	100,000.—
» ἐνυπόθηκον Δρ. 185,000.00	182,858.15
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος λισμὸς εἰς χρυσὸν... Φρ. 134,078.80	151,964.30
Ὁμολογιαὶ ἱαματικῶν ὑδάτων Κυλλήνης μήπω ἐκδοθεῖσαι	1,500,000.—
Προμηθευτὰ ἑξωτερικοῦ Φρ. 42,893, L. St. 12,11.6 M, 742,48	49,270.90
Συναλ. κή διαφορά Δανείου L. St. 120,000	1,076,904.25
Πιστωτικὰ διάφοροι καὶ ὑπόλοιπα πιστωτικῶν λισμῶν	1,067,241.43
Γραμμάτια πληρωτέα Φρ. 93,724.70	100,619.60
Ταμείον Αὐτοβοηθείας	66,455.90
Ταμείον Συντάξεως ὑπαλλήλων Σ. Π. Α. Π.	87,589.10
Ἐκκερμαίε λισμοὶ (ἔξοδα Δ)θρίου καὶ ὑπηρεσία Δαν. μέχρι 31 Δ)θρίου 1908)	263,589.73
Μέρισμα ἔτους 1908 Δρ. 3.50, ἐπὶ μετοχῶν 124,799	436,796.50
Ἐνυπόλοιπον Κερδῶν καὶ Ζημιῶν ἔτους 1908	101,415.70
	Δρ. 49,626,180.31

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ	
Φόρος ἐπὶ εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἔτους 1908	Δρ. 252,795.80
» » οικοδομῶν ἔτους 1908	1,547.30
» » ἐπιτηδεύματος Ἐταιρίας ἔτους 1908	3,751.—
Ἀναλογία Δημοσίου ἐπὶ εἰσπράξεων γραμμῆς Μύλων-Καλαμῶν ἔτους 1908	263,300.88
Ἐνυπόλοιπον ἐκμεταλλεύσεως γραμμῆς Π. — Κ. — Μ. ἀναλογουῦν εἰς τὸ Δημ.	25,988.20
Τόκοι, προμηθεῖται καὶ Συναλ. κή διαφορά Δανείου R. Raphael et Sons, L. St. 286,000, ἐπὶ ὑπολοίπ. L. St. 255,000 L. St. 11,532.76	309,391.40
Τόκοι προμηθεῖται καὶ Συναλ. κή διαφορά Δανείου R. Raphael et Sons » 240,000 » 12,060 »	326,326.—

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ἐνυπόλοιπον Κερδῶν ἔτους 1907	Δρ. 115,149.84
Εἰσπράξεις τμήματος Π. Α. Π. ἔτους 1908	Δρ. 4,618,706.45
Ἐνοίκια καφεζιανῶν	» » » 17,410.20
Εἰσπράξεις Μύλων-Καλαμῶν	» » » 1,312,798.70
» Πύργου Κυπαρισσίας Μελιγαλά	» » » 420,105.70
» Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων	» » » 90,366.55
» ἐξ ἐνοικίων Λουτρῶν Κυλλήνης	» Δρ. 9,000.—
» ἐκ Λουτρῶν καὶ ὕδατος	» » » 10,698.75
» διάφοροι	» » » 4,088.50
» ἐξ ἐνοικίων κτημάτων Ἐταιρίας	» » » 5,979.20
» ξενοδοχείου Ὀλυμπίων	» » » 23,876.99
Ἐκ τῶν προμηθειῶν καὶ Συναλλαγματικῶν διαφορῶν	» » » 2,882.—
Παραγραφὴν τοκομεριδίων ἔτους 1902	» » » 25,988.20
Ἐναπομένον ὑπόλοιπον πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως γραμμῆς Π. Κ. Μ. συμφηφιζόμενον ἔναντι τῶν παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένων τῇ Ἐταιρίᾳ ἐκ προγενεστέρων ἐλλειμμάτων ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἰδίας γραμμῆς	» » » 25,988.20

Τόκοι, προμηθ. καὶ Συναλ. κή διαφορά Δανείου δι' ὁμολογιῶν	» 3,510.15 » Δρ. 95,098.55
» » Χρεωλυσίων	» 500 » 13,600.—
Τόκοι ἑσωτερ. Δανείου Δρ. 6,000,000 Δρ. 197,540.—	237,540.—
Χρεωλυσίων ὁμολογιῶν 200 πρὸς 200 » 40,000.—	» » »
Τόκοι ἑσωτερ. Δανείου Δρ. 2,600,000.— Δρ. 126,495.—	136,495.—
Χρεωλυσίων ὁμολογιῶν 50 πρὸς 200 » 10,000.—	» » »
Τόκοι ἐνυποθήκου Δανείου Ἐθν. Τραπέζης Δρ. 12,025.—	14,166.85
Χρεωλυσίων » 2,141.85	67,648.85
Τόκοι Δανείου Τραπέζης Ἀνατολῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ μετοχῶν	» 6,000.—
» Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ ἐνεχύρῳ μετοχῶν	» » »
Διὰ χارτοσήμανσιν καὶ δικαιώματα Γαλλ. Δημοσίου διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας ἐν Γαλλίᾳ ἔτους 1908 Φρ. 8,470.59	» 9,079.55
Προμηθεῖται Πρακτορείου Λονδίνου καὶ ἐπιστροφῆς ναύλων	» 6,010.60

ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΣΕΩΣ

Διοικήσεις καὶ Κεντρικὴ ὑπηρεσία	Δρ. 113,310.—
Ἡμερομίσθια ὑπηρεσίας	636,600.62 Δρ. 749,910.62
Ἐξόδα ἔλασ. » 744,721.37	1,153,684.71
Ἐξόδα συντηρήσεως γραμμῆς » 8,024.14 Δρ. 1,906,430.22	2,656,340.84
Ἐξόδα συντηρήσεως τηλεγράφου » 954,960.98	380,476.71
Δαπάναι τμήματος Μύλων-Καλαμῶν » 91,778.32	» » »
» Πύργου-Κυπαρισσίας-Μελιγαλά » 29,418.08	» » »
» Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων Δρ. 16,848.14	7,659.45
» Λουτρῶν Κυλλήνης » 12,569.94	708.77
Συντήρησις » 69,502.15	» » »
Ἀσφάλιστρα Σιδηροδρόμου καὶ οικοδομῆς γραφείων Ἐταιρίας	» 75,000.—
Συντήρησις κτημάτων Ἐταιρίας καὶ ξενοδοχείου Ὀλυμπίων	» 622,714.75
Εἰσφορά τῆς Ἐταιρίας 3 ο/ο ἐπὶ τῶν μεθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων, ὑπὲρ Ταμείου Συντάξεως ὑπαλλήλων Σ. Π. Α. Π. ἔτους 1908	» Δρ. 6,657,300.03
Κράττεις πρὸς ἀνανέωσιν τραγαίου ὕλικου κτλ.	» » »
Ἐνυπόλοιπον Κερδῶν ἔτους 1908	» » »

1 (Εἰς τὰ ἔξοδα Χρήσεως καὶ δαπάνας Μύλων-Καλαμῶν περιλαμβάνεται ἡ ἀπόσβεσις τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν καὶ ἔργων κατὰ τὸ ἔτος 1908 Δρ. 71,075.77).

Ἐνυπόλοιπον ἔτους 1908 Δρ. 622,414.75 πρὸς διανομὴν

3—ο/ο πρὸς σχηματισμὸν Ἀποθεματ. Κεφαλαίου (ἄρθρον 48 Καταστατικῆς) ἐπὶ Δρ. 521,299.08	Δρ. 15,638.97
3— » πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ δι' ἀπόσβεσιν μετοχῶν (ἄρθρ. 50)	» 15,638.97
11)2» δι' ἀμοιβὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 48)	» 7,819.48
11)2» δι' ἔκτακτον ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐταιρίας	» 7,819.48
1— » ὑπὲρ ταμείου αὐτοβοηθείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐταιρίας	» 5,213.—
Διανεμητέον μέρισμα πρὸς Δραχ. 3.50 κατὰ μετοχὴν, ἐπὶ μετοχῶν 124,799 πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 40 καὶ 41 τοκομεριδίων	» 436,796.50
Φόρος Δημοσίου 5 ο/ο ἐπὶ διανεμητέων Κερδῶν ἐπὶ Δρ. 469,169.13	» 23,458.45
» 2 ο/ο χارτοσήμου τοκομεριδίων » 445,710.70	» 8,914.20
Ἐνυπόλοιπον Κερδῶν ἔτους 1908 μεταφερόμενον εἰς νέον	» 101,415.70
	Δρ. 622,714.75

Ἡ πληρωμὴ τοῦ μερισματος γενήσεται 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ, ἐπὶ τῆς Γεν. τῶν μετοχῶν Συνελεύσεως, συμφώνως τῇ δημοσιευθεσῆσῃ σχετικῇ ἐκδοτικῇ.

Ἐνεκρίθη ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1909.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΖΑΛΑΠΠΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Π. ΣΚΟΥΖΕΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : 'Εν Λονδίνω (22 Fenchurch street), 'Αλεξανδρεία, Καΐρω, Χαρτούμ (Σουδάν), Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατῆ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιῖ, Πάτραις, Βόλω, Σύρω, Καλάμαις, Χανίοις, 'Ηρακλείω, Ρεθύμνη (Κρήτης).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον καὶ Τράπεζαι.....	Δρ.	9,301,824.36
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Ἑρῶπῃ Τρ. εἰς χρ.....	»	2,686,906.69
Συναλλάγματα ἐν Χαρτοφυλακίῳ καὶ χρυσός.....	»	2,423,651.42
Προεξοφλήσεις.....	»	13,280,321.53
Τρέχοντες Λογαριασμοὶ.....	»	
ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.....	»	52,501,665.28
ἐπὶ ἐμπορ. καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων.....	»	21,038,705.33
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων.....	»	9,651,753.10
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.....	»	2,757,384.90
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ ('Υποκαταστήματα καὶ Ἀνταποκρίται)	»	16,681,734.85
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια.....	»	12,488,250.57
'Ομολογίαι 'Εθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους,	»	
Λιμένας καὶ λοιπὰ Νομικὰ πρόσωπα.....	»	8,617,243.90
Χρεώγραφα Ταμ. Συντάξ. καὶ ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλήλων	»	480,000.—
Κτήματα Τραπεζῆς.....	»	3,316,436.05
'Εγκαταστάσεις καὶ ἐπιπλαΚεντρ. καὶ 'Υποκαταστημάτων.	»	641,263.32
	Δρ.	158,867,141.30

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον 'Εταιρικόν.....	Δρ.	40,000,000.—
'Αποθεματικὸν τακτικόν.....	»	9,095,000.—
'Ομολογίαι φρ. χρ. 2 1/2 ἑκατ. ἐξοφλητέαι τῇ 1ῃ 'Ιουλίου 1924.....	»	2,500,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς. Δρ. 67,380,149.98)	»	74,797,929.20
Ταμειντήριον.....	»	7,417,779.22
Ταμείον συντάξεων) 'Ἄξια Χρεωγράφων Δρ. 480,000.—)	»	
ὑπαλλήλων) Λ)σμοὶ Καταθέσεως » 18,147.85 (»	498,147.85
'Εξωτερικοὶ λογαριασμοὶ εἰς χρυσόν.....	»	29,122,589.04
'Επιταγαὶ πληρωτέαι.....	»	1,126,407.34
Γραμμάτια εἰσπραχθέντα καὶ μὴπω ἐκκαθαρισθέντα....	»	322,714.87
Μερίσματα πληρωτέα.....	»	1,404,353.—
	Δρ.	158,867,141.30

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

'Ο Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ,
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
'Εδρα ἐν Ἀθήναις—Πλατεία Συντάγματος

Μετοχ. Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 1/2 καταβεβλημένον
'Ασφαλισμένα Κεφάλαια μὴ ἐπὶ σήμερον Δρ. 16,000,000

Διοικητικὸν Συμβούλιον
Γεώργιος Ἀβέρωφ, Πρόεδρος, 'Ιω. Καλαμάρας,
'Αντιπρόεδρος, Ἀγ. Σλήμαν, Δρ. Θεοδορίδης, Ἀθ.
Τυπάλδος Μπιασιῆς, Π. Σάρογλος, Ν. Μοσχοβάκης,
Ν. Κοτιός.
Γεν. Διευθυντὴς: ΑΘ Η. ΦΙΛΩΝ

Μεταξὺ τῶν Μετόχων τῆς 'Εταιρείας καταλέγονται.
'Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Τράπεζα
'Αθηνῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Λαϊκὴ Τρά-
πεζα, Κ. 'Ηλιάσκου [Κωνσταντινουπόλεως].
Διενεργοῦνται ἀσφάλεια ζωῆς παντὸς εἶδους, ἀ-
σφάλεια Προικοδοτήσεως, ἀσφάλεια Μικταί, Λαϊκαὶ
ἀσφάλεια κλπ.
Πρακτορεῖα εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις Ἑλλάδος,
Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.
Πληροφορίαι καὶ ἐντυπα παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

BIBLIA ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

M. Constantin Rados à l'exposition maritime internationale de 1907 par un BORDELES. Εἰς κομψὸν τόμον φέροντα τὸν ἀνω τίτλιν ἀναπαρίσταται ὅλη ἡ καταπληκτικὴ δρα-
σις τοῦ κ. Κ. Ράδου κατὰ τὴν Διεθνή Ναυτικὴν
'Εκθεσιν ἧτις ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ 1907 ἐν Βορδῶ.
Σπανίως Ἑλλην ἐτίμησε τὴν πατρίδα μας ἐν τῇ ξένῃ
ἐμπνεύσει ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐφευκτικῆς τὴν ἐκτίμησιν
καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων τοῦ ἀντιπροσώπων
τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὡσὸν κ. Ράδος. Καὶ ὁ ἐν Bordeaux
Τούρκος Πρόεδρος ἀκόμη ἐν ὀνόματι τοῦ Προξενικοῦ
Σώματος ἐξεφώνησε πανηγυρικῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος !!
— Ἐξεδόθη τὸ **Τριφυλλιακὸν Ἡμερολό-
γιον** περιέχον ὕλην ἀξίαν πολλῆς προσοχῆς καὶ χρη-
σιμότητος. Εἶνε τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του καὶ
ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ Σπαρτιατικοῦ Ἡμερολογίου (Ζη-
λευτὴν δυάδα ἐπαρχιακῶν ἡμερολογίων τιμῶντων
τοὺς ἐκδότας αὐτῶν. Τοῦ ἡμερολογίου τούτου ἐκδότης
εἶνε ὁ κ. Ν. Α. Λαμπρόπουλος.
— **Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς**

'Εταιρίας. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ Δελτίου
τῆς ὁμωνύμου 'Εταιρίας μετ' ὕλην ἀξισανόγνωστον.
— **Ἰννακοθήκη.** Ἐκυκλοφόρησε τὸ 9τον τεῦ-
χος τοῦ μηνὸς Μαρτίου μετ' ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ εἰκόνας
καλλιτεχνικῆς.
— **Νέα Ζωή.** Τοῦ περιοδικοῦ τούτου, τοῦ ἐν Ἀ-
λεξανδρείᾳ ἐκδιδόμενου, ἐξεδόθη ὁ 53ος ἀριθμὸς
— **Παναθήναια.** Τοῦ μοναδικοῦ μας φιλολογοι-
κοῦ περιοδικοῦ ἐξεδόθη ὁ 203ος ἀριθμὸς.
— **Νέον Πνεῦμα.** Ἐξήκολουθεῖ ἀνελλιπῶς ἡ
καθ' ἐβδομάδα ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐν
Κων)πόλει μετ' συνεργασίαν ἐκλεκτὴν καὶ ὕλην ἐνδια-
φέρουσαν.
— **Ἡ Εἰκονογραφημένη.** Ἐξεδόθη τὸ τεῦ-
χος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὅπερ ὡς γνωστὸν κυκλοφο-
ρεῖ τὸν Μάρτιον μετ' ὕλην ἐπίκαιρον καὶ πληθὺν εἰκό-
νων καλλιτεχνικῶς ἐκτυπωμένων.
— **'Επετηρὶς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν.** Ἐξεδόθη ὁγκωδέστατος τόμος
μετ' πληθὺν χρησιμωτάτων πληροφοριῶν ἀφορῶσάν ὅλους
τοὺς κλάδους τοῦ ὑπουργείου τούτου.
— Ἐξεδόθη τὸ 10ον τεῦχος τοῦ **'Εμπορίου** μετ'
ὕλην ὑδαρὰν καὶ ἀξισανόγνωστον.
— **Κρητικὸς Ἀστήρ.** Περιοδικὸν ἐν Κρήτῃ
ἐκδιδόμενον καὶ τυχὸν ἀμερίστου ὑποστηρίξεως. Ἐξε-
δόθη τὸ 54ον τεῦχος.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000
διηρημένον εἰς 80,000 μετοχὰς πρὸς φρ. χρ. 250 ἐκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν)
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : 'Ιωάννης Ἐυταξίας ('Υποδιοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος)
ΜΕΛΗ : Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. 'Ηλιόπουλος, Ν. Μισουρῆς, Ε. Βοωρον, Ε.
D' Erlanger, Α. Ζαφείρης, Ch. Welgung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος 'Ηλιόπουλος Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Γαλανόπουλος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

'Υποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα : Εἰς Πάτραις, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμεις, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον,
Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλά, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλιατρά, Μάραθον, Λεχαϊνά,
'Αγουλινίτσα, Κρικιούκι, Ζαχάρων, Ευλόκαστρον καὶ Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.
Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάρπου ἀποταμιευομένου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 4]3 τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τόκῳ οὐκ ἀνωτέρω τῶν 6 ο]ο ἐτησίως.
'Αγορὰ προσφερομένου αὐτῆ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ὥριμους ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατωτάτου ἐρίου
τιμῆς.
Διαφήμις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύξειν τῆς σημερινῆς καταναλώσεώς του κτλ. κτλ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΣΧΑΣ
ΔΡ. 50,000,000

Τὸ καφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο
 τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. **260,000,000**

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρεῖα, Καῖρω, Κωνσταντινίῳ (ἐν Γαλατῇ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμυρνῇ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαρτοῦμ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ „ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗ“

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχυμένους λογαριασμούς

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμφύχῳσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιόρισε τόκον $4 \frac{0}{10}$ ἑτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν παρέχουσα πάσις τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας	εἰς πρῶτην ζήτησιν	3 0)0
» » »	μετὰ ἕξ μῆνας	3 1)2 0)0
» » »	μετὰ ἓν ἔτος	4 0)0
» » »	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 0)0

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικικωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπράξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἶδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικικωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ δικμερίσματα χρηματοκοινωνιῶν διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρουσαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.
 Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

Ἡ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤ, ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αὐτὴ γερμίζει τὰς φιάλας τῶν ὑδάτων Σαρτζῆς ἐντὸς τῆς πηγῆς Σαρτζῆς διὰ μηχανήματος ἀγγλικοῦ, ἄλλαι δὲ φιάλαι, πωλούμεναι ὡς Σαρτζῆς ὑπὸ ἄλλων ἐμπόρων, πληροῦνται ἐν Ἀθήναις.

Ἐπίσης μόνον ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρεία ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδάτων Λουτρακίου, Κυλλῆνης, Ὀσσης δι' ἐπισήμων συμβολαίων, πληροὶ τὰς φιάλας εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς καὶ συνιστάται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Δημάρχων Ἀνδρου καὶ Λουτρακίου καὶ διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Β. Πατριάρχου.

Αποφεύγετε ἄλλα ὕδατα μεταφερόμενα διὰ δαμιζανῶν καὶ χάνοντα τὰς ιδιότητας καὶ τὰ θεραπευτικὰ των συστατικά. Δοκιμάσατε τὸ ὕδωρ Τσαγέσι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ρομπέν κατὰ τῆς ἀντικίμιας, γλωσσῆς καὶ ἐξασθενήσεως, θαυμάσιον δὲ εἰς τὴν γεύσιν.

Ἡ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Ἐγένετο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τῆς μεγάλης οἰκείας Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ αὐτῆς κυρίου Ἰωάννου Εὐταξία, ἡ 113 κλήρωσις τοῦ ἐκ φρ. χρυσῶν 60, 000,000 λαχειοφόρου θανείου αὐτῆς ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τὴν 19 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1909.

Ἐκ τῆς κληρωτικῆς ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι ἐννέα (9) ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἀκόλουθα ποσά :

70,265	Δρ.	70,000
144,395	»	10,000
144,352	»	2,500
32,703	»	2,500
82,909	»	1,000
60,482	»	1,000
3,799	»	1,000
62,798	»	1,000
47,612	»	1,000